శ్రీ గురుభ్యో నమః

అచలశతకరత్నావళి

ఇది

పేటేరుపురవాస్తవ్యులగు

పరిచి కృష్ణమరాజుగారి కుమారుడు

చన్నయ్యగారిచే

రచియింపఁబడి

సూర్యదేవర బాపయ్యగారి ద్రవ్యసహాయముచే

ముద్రింపఁబడియె.

బెజవాడ:

ఆంధ్ర గ్రంథాలయ ప్రెస్ (లిమిటెడ్) యందు

క. కోదండరామయ్యచే ముద్రింపఁబడియె.

1924

గురుపీఠిక

శ్రీమదఖండసచ్చిదానందాతీత అచలపరిపూర్ణ శ్రీ నిజగురు సార్వభౌములైన శ్రీధరస్వాములవారును శ్రీధరస్వాములవారి ప్రియశిష్యరత్నమగు బృహద్వాశిష్ఠ అచలబోధ గ్రంథస్థాపనాచార్యులైన శ్రీమదాద్రిమడుగు శివరామదీక్షితులవారును శ్రీ శివరామదీక్షితులవారి ప్రియశిష్యుడగు శ్రీమత్ కంబాలూరి అప్పారావుగారును అప్పారావుగారి ప్రియశిష్యుడగు శ్రీమత్ పరశురాముల నరసింహదాసుగారున్నూ నరసింహదాసుగారి ప్రియశిష్యుడు వక్య మప్పయ్యశాస్త్రిగారును అప్పయ్యశాస్త్రిగారి ప్రియశిష్యుడు పాటిబండ్ల సుందరరామయ్యగారును, సుందరరామయ్యగారి ప్రియశిష్యుడగు ఆత్రేయసగోత్రోద్భవుడైన పరిచి క్రిష్ణమరాజుగారి కుమారుడు చన్నయ్యగారిచే రచియింపబడిన గ్రంథములను—శ్రీ చన్నయ్యగారి ప్రియశిష్యుడగు చల్లా సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి ప్రియశిష్యుడు సూర్యదేవర చల్లయ్యగారి కుమారుడు బాపయ్యగారి ద్రవ్యసహాయముచేతను ముద్రింపఁబడినది.

ఈగ్రంథములు గ్రంథకర్తగారి పౌత్రుడగు చన్నయ్యగారిచేనున్నూ, చల్లఘూలి వెంకట్రాజయోగిగారిచేనున్నూ పరిశోధింపబడినవి.

శ్రీ గురుపరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

రుధిరోద్గారినామ సం॥ కార్తిక బ ౭ శుక్రవారం ఇట్లు,

ది 30—11—23. పరిచి చన్నయ్య.

శ్రీగురుభ్యో నమః

పాటిబండ్ల సుందరరామ శతకము

కం॥ శ్రీకరు సత్యమసింధుస్థు
ధాకరు నప్పగురు నాత్మ తా ననిశమునుం
జేకొని కృతియొసగెదనిటు
జోకతో మరి పాటిబండ్ల సుందరరామా. ౧

కం॥ శ్రీగురు నాత్మలో నునుచుక
బాగుగ కందములునూరు పరమార్థముగాఁ
వేగిరమతి రచియించెద
సూగతినిటు పాటిబండ్లసుందరరామా. ౨

కం॥ అచలముకన్నను వేరే
యుచితంబుగ దేవుడొకడు ఉండునెచూడఁ
అచలము రక్షణసేయునె
సుచరిత్రా పాటిబండ్ల సుందరరామా. ౩

కం॥ ధరయందు జీవకోట్లను
స్థిరమని యెన్నంగదలచి సిద్ధులుగోరఁ
మురహరుడుకనెనె సిద్ధియు
సురవంద్యా పాటిబండ్లసుందర॥ ౪

కం॥ తగునటె సంకేతంబుల
తగిలున్నవిభాషలనుచు తక్షణమెరుగన్
తగులునె యిలశాస్త్రంబుల
సుగుణాకర పాటిబండ్ల సుందర॥ ౫

కం॥ మాటలకెక్కుడు మనుజులు
బాటలుదప్పించి శాస్త్రఫణితిని మాటల్
నాటగజెప్పినమతములు
నూటియె శ్రీపాటిబండ్ల సుందర॥ ౬

కం॥ హరిహర బ్రహ్మయు సురలును
నరులాదిగ జీవకోట్లు నమ్మిక చూడన్
గరుణాదులు గలిగుండెను
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭

కం॥ కరచరణాదులులేనిది
పరమాత్ముండనుచు శాస్త్రపద్ధతి నొకచో
వరుసను కలదన నిజమే
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౮

కం॥ పరమాత్ముని తనవలెనే
ధరరాతను జెక్కినరులు ధన్యులమనుచున్
దిరుగగ మోక్షముగలదా
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯

కం॥ సుగుణము పరమని కొందరు
నగునిర్గుణ మెక్కుడనుచు నరయగ గలదా
సగుణము నిర్గుణమిడినదె
సుగుణాకర పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦

కం॥ ధర వైకుంఠమునందున
స్థిరముగ తామున్నయట్లు సిద్ధులుగలుగన్
మరి వారిజేర తెలుసును
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౧

కం॥ ధర తనువులు తనువులతో
తరతరముగ చెప్పచుండు తరచుగ నెపుడున్

పరమబ్బునె మాటలలో
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౨

కం॥ నిజమన పుట్టుటచచ్చుట
నిజమెరిగియునుండుటకును నిక్కము భువిలో
అజితులునై సురలుందురె
సుజన శ్రీపాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౩

కం॥ సకలము బ్రాణముగాదే
సకలాత్ముండనగ విష్ణు సర్వియు పుట్టుక్
అకలంకుడు కారణుడే
సుకవినుతా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౪

కం॥ దేహము కలలోకలదని
మోహముచేజిక్కి దేహి మోహితుడైతే
ఊహాదోలంగినపిమ్మట
సోహమెకా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౫

కం॥ సాహసులైకొందరు యిల
దేహము పోషణముజేసి తెలివే తమరై
యూహాలపల్కి పల్కులు
సోహమెకా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౬

కం॥ కండ్లును చెవులును ముక్కును
పండ్లునుగల్గియును తాను పల్కుదురెపుడున్
వాండ్లును వీండ్లును తామను
చుండెనుగా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౭

కం॥ కరచరణాద్యవయవములు
వరుసతో గలిగున్నవారి వాక్కులు నిజమా
హరికైన హరునికైనను
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౮

కం॥ దేహము చేతను తానను
నూహల యోగములనెల్ల నుపముగ జేయుచున్
దేహము పోతే పోవే
సోహంమె మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౯

కం॥ సూచన చేయగ కనవలె
వాచాతీతుండునంచు వరమతులెల్లన్
వాదించి చెప్పరాదది
సూచనగా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౦

కం॥ చలనమున చలనముట్టును
చలమ చలము పుట్టజేయజాలదు ఎంతన్
చలనమున కచలమందున
చులకన మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౧

కం॥ ఆకాశమున్న యట్లును
జోకతో అచలంబునిండి జొబ్బిలుచుండన్
తేకువ శ్రీశుకు లెరుగును
సోకె నినుం బాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౨

కం॥ ధీర దైవము రాయాయును
వరుసతో తారాగియయ్యె వననిధిమధ్యన్
తిరుగుచునుండెడి వారికి
సారదగునే పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౩

కం॥ ధరరాయి తెగను నరికిన
నరణిన్ అందున్న శ్రీతిమ చక్కగ తెగదా
వరమెట్లు ఇచ్చునయ్యా
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౪

కం॥ సగుణంబు నెరుగ నేర్చిన
అగణుకునై యుండునందురి ఆర్యులు నెపుడున్

అగుణము కన్నను గుణమా
సుగుణాకర పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౫

కం॥ రోగులమంచును కొందరు
బాగుగ ముక్కులనుబట్టి బంధించెనయా
రోగుల దేహము సత్యమె
సాగతియే పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౬

కం॥ కలలో కలగని మేల్కొని
కలకల్లగ జెప్పచుండి కలమేల్కొనిరా
కలదెల్లి నిజము నౌనన
సులభమె మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౭

కం॥ ఏగురువంటా గురువును
బాగుగనమ్మినను మిగులబాధలు విడునా
శ్రీగురునిగ గననేరని
జోగులకును పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౮

కం॥ ధరనాకాశము బ్రహ్మమె
విరివిగనది వినగబడును వీనులకెపుడున్
స్పర్శన త్వక్కదిగనుగొను
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౯

కం॥ ధరనగ్ని బ్రహ్మముగునా
కరమరుదుగ రూపమునను గననగు చూక్కల్
అరసిన జలములు రసమే
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ 30

కం॥ ధరబ్రహ్మ మనగదగునే
అరయుగ తా గంధమయ్యె నాసికమునకున్
నరులకు విషయము లివియును
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ 3౧

కం॥ భూతాంశలివి యటంచును
చేతోమోదంబుతోడ చెప్పాదు రివియుక్
జూతురు కారణమూర్తిని
సూతస్తుత పాటిబండ్ల సుందర॥ ౩౨

కం॥ సురలను మంత్రిములై రని
నరవరులును గోప్యముగను నొల్లును నెపుడున్
వరమేమి గన్నవారిల
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౩౩

కం॥ చరణము లొకతీరుననే
కరములు ఒకతీరుగాను కల్పనచేయన్
పరమాత్మునికిది పనియా లె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౩౪

కం॥ సురలును నరులును చనియును
ధరబుట్టిరి సురలుయంచు తథ్యముగనరుల్
నరసురులన ఫలమేమిక
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౩౫

కం॥ మలమూత్రింబుల బెరిగిన
ఆలయందునబుట్టినవియు యింపుగదించున్
యిలగలదేవులు వృత్తికె
సొలవక మరి పాటిబండ్ల సుందరరామా. ౩౬

కం॥ సభమువలెనుండు దేవుడు
సభలందున శాస్త్రములను చత్చలు జెలగన్
అభవము సభముకు సాటా
శుభగాత్రా పాటిబండ్ల సుందరరామా. ౩౭

కం॥ ఇలనరులు శిలలవరునిగ
అలవరుడును నరులజేయు నద్భుతముగనున్
ఖిల నరుడు వరుడు స్థమమే
సొలవక మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౩౮

క॥ ధరనరులు కాశిగంగను
శిరమందునఁ జల్లుకొనుచు శీఘ్రమె తాగ్రక్
పురమధ్యం బెడలె గంగయె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౩౯

క॥ నభమాదిభూతపంచక
మభవునిచే గలిగెననుట కాశ్చర్యమునా
విభవము గలిగిన నభవుఁడె
సుభగశ్రీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౦

క॥ అదృశ్యమైన బ్రహ్మము
చిదాత్రిపుండనుచుబలుకఁ జెల్లునె వేత్తల్
యదృశ్యము తన్నశ్యము
సూ ధృతిగన పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౧

క॥ భవమొందని గురుగనవలె
భవమొందెడి గురుని జేర భవమే గలుగున్
అవలీల యోనిసంభవు
సువె కారణు పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౨

క॥ ఒక్కటికావలెనన వే
రొక్కటి దా నరుగుదెంచు వేగమె గురునిన్
నిక్కముగనుగొనువారా యను
సుక్కడయా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౩

క॥ తానని పల్కగ వెంటనె
పూనిక తాననెడితాను పొందులువిడునా
గాన నవాచ్యము తనెయా
సూ నరయుగ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౪

క॥ పలుకున మనమునకందక
నలవియుగానట్టివరము నందెదవనుచున్
యిలువిడిచి తిరుగసాగితె
సులభమె మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౫

క॥ జగమంతయు మాయయు యన
జగమంతయు బ్రహ్మమనుచు జనములు శ్రుతులన్
తగజెప్ప శ్రుతులు సత్యమె
సుగుణాకర పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౬

కం॥ మాయాప్రపంచము యనుచును
మాయన్నెడ బాసి తన్ను మఱి కనుచునుటే
మాయను యెఱిగిటు విడు బా
సా యిక శ్రీపాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౭

కం॥ స్వర్యోడుజగములందున
ప్రాయ్యోవని జీవులనుచు పొరునబడకన్
చయ్యన సద్గురుగనవలె
సుయోగీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౮

కం॥ అయ్యా అన్మనరాదని
కుయ్యక తెగదనుచు శాస్త్ర సూతలు నమ్మన్
అయ్యమ్మ నుపనిషత్తున
సుయోగీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౪౯

కం॥ ఎగువకు దిగువకు కన్నులు
తగులుకొనన్ జేసి చూడ్కి తప్పక చూడన్
నగపడ్డవి విషయములా
సుగుణాకర పాటిబండ్ల సుందర॥ ౫౦

కం॥ సర్వవ్యాపకుండచలుని
సర్వాత్ముండనుచుబలుకు చదువులు చదువన్
సర్వజ్ఞులు ఎక్కెరొకో
చొరవగున్నే పాటిబండ్ల సుందర॥ ౫౧

కం॥ శ్రోత్రింబున దహరము దీ
మాత్రింబున గాత్రములను మహినుండునయా
సూత్రింబు తెగిన పడిగలు
సూత్రాత్మ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౫౨

కం॥ సర్వవ్యాపకుఁడచలుని
సర్వాత్ముండనుచు బలుకు చదువులు చదువన్
సర్వజ్ఞులు నెట్లెరొకొ
సారవగునే పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౩

కం॥ నేత్రములందున వరుసను
పాత్రముతో నుండుననుట పావయువలెనుఁ
గాత్రము పోతేపోదా
సూత్రాత్మా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౪

కం॥ ధరమూడు ఆరుదేర్లఁగు
పరమాత్ముండుండుననుచు భాష్యపుతాళ్ళా
నుకులను బడిరట నరులును
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౫

కం॥ తరుణులు పురుషులు యయ్యును
పురుషుని దేహంబుచూడ పురుషుడె చెపుడీ
తరుణికి తెలివియు తరుణియె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౬

కం॥ అజుడాది ప్రాణికోట్లను
సృజియించిన విష్ణునెవడు సృజియించెనయా
భజనకు జిక్కడు యెవకుఁ
సుజనస్తుత పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౭

కం॥ అజుడుఁ జీవుల నొసటను
భుజియించుట వ్రాసెననిరి భువనములందుఁ
అజునొసట వ్రాసెనెవ్వఁడు
సుజనస్తుత పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౮

కం॥ ఆకాశమునకు నంతయు
సాకారులు చూచి చెప్ప సాధ్యంబగునే
లోకాంతంబున గలదది
శ్రీకత్రా మటి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౯

కం॥ ఎరుకే బ్రహ్మమటంచును
నెరుకే తానెరిగినప్పు డెరుకను యెరిగే
యెరుకన సవస్థయానో
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౬౦

కం॥ ఆకాశంబున నంటక
ఆకాశము లుండుచుండ నాద్యంతములై
లోకాన జీవకోట్లకు
జోకతో మరి పాటబండ్ల సుందర॥ ౬౧

కం॥ ఏబ్రహ్మాండము నందున
యేబ్రహ్మం బుండుచుండు యేర్పడియెపుడున్
ఆబ్రహ్మ బ్రహ్మమగునా
సూ బ్రహ్మ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౬౨

కం॥ యాత్రిలటంచును దిరిగే
మాత్రము తామేమి తెలిసి మార్గము కనిరో
గాత్రము నిప్పనగాలదె
సూత్రాత్మ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౬౩

కం॥ గాత్రము మలమూత్రంబుకు
సూత్రంబులు గలిగియుండు శుద్ధెట్లగునా
యాత్రిలగలిగెనె శుద్ధియు
సూత్రాత్మ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౬౪

కం॥ నాటకసూత్రము బొమ్మల
నాటకుడై యెరుకయుండు నటనలచేతన్
పాటిలు తెరువున మరువున
సూటిగ శ్రీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౬౫

కం॥ ధరకాశికేగు నరులును
పరమార్థము గంగయుండ పంచితమనుచున్
పరమార్థమనుచు త్రాగిరి
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౬౬

కం॥ యాత్రిలు జేసెడి మనుజులు
మూత్రిమున్ మలమువిడువ ముక్తియుగలదే
గాత్రింబున్నిండ దింపురు
సూత్రాత్మా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౹౮

కం॥ పరమార్థము కారణగురు
వర పాద ద్వంద్వము అరు వరిగియుతాన్
కరమర్థి వేడదగదే
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౹౮

కం॥ ఎరుకకు మూలము లేదని
యెరిగెడి యెరుకును యెరుకయెరుకే మూలం
బెరుకన బ్రిహ్మాంబగునా
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౹౯

కం॥ ఎరుకే దైవంబైతే
యెరుకకు దేహంబులేక యెరుగునె చెపుడీ
యెరుకకు దేహము తగులగు
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౦

కం॥ నరవరులు సురలు మొదలుగ
వరుసను దేహములు లేక యొప్పిరె చెపుచూ
పరమాత్మ దేహదేహుడె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౧

కం॥ హరిహర బ్రిహ్మాదులకును
వరుసను పట్నమ్ములుంట వదరెడి శాస్త్రం
బెరిగియు నరులెల్లనవలె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౨

కం॥ యోగులమనుమను కొందరు
బాగుగ తా కండ్లుద్రిప్పి ఫాలము చూడన్
యేగును కండ్లును ఫాలము
సూగతె మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౩

కం॥ పొయ్యే కాలము నెరుగక
కుయ్యో మొర్రోయటంచు కూతల నిడుచున్
అయ్యో పోతిమటంచును
స్వయ్యోగీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౪

కం॥ ఇలలో తత్వముగనవలె
కలవడిపడి శాస్త్రములను కొల్లయగాదే
కలుగునె తన్మకన్యముగా
సులభమె మరిపాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౫

కం॥ కలయును జాగ్రత యొకకయు
తెలిసున్న వి వొకటికొకటి తేటపడంగన్
కలదటె మాటినిజంబితె
సులభమె మరిపాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౬

కం॥ సుడిగాలిగాదె యొకకన
వడివడిగను లోకములను వడిగాద్రిప్పన్
పడవలె అచలుని బారిని
సుడివదలగ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౭

కం॥ మలమూత్రంబులు మైలని
మలమూత్రపుకొంపనుండి మహిమలుగోరన్
మలమూత్రంబుల మహిమలె
సొలవక మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౮

కం॥ పల్లవి పేరులు పెట్టుక
ముల్లోకములందు తమకు ముఖ్యులవలెనే
పల్లదనంబున బోయిరి
సుల్లలితా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౨౯

కం॥ గాత్రంబు తల్లికడుపున
సూత్రంబున వెళ్ళివచ్చి సుజ్ఞానైతా
ధాత్రిని పెట్టిన పేరున
సూత్రాత్మ పాటిబండ్ల సుంధర॥ ౩౦

కం॥ చలనము అచలనమునని యును
గురుతులుగను పేర్లుబెట్టి కూతురుయిల్లపై
పరలోకగతుల నెల్లను
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭౧

కం. వరునకు పేరును బెట్టియు
పరమార్థము కలుగునంచు పలుకగ గలదే
పరమందునె నరులకు యిల
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭౨

కం॥ కలలోగన్నవి యెల్లను
యిలజాగ్రితయందుజూచి యింపువలెర్పణ
కలకాలము గలవేయివి
సొలవకమరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭౩

కం॥ కలయును జాగ్రిత నిద్రియు
మలమూత్రిపురీంప తాను మదిగనియుండన్
యిల నెరిగి తెల్వివిడచిన
సొలవకమరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭౪

కం॥ కలయందు జాగ్రితంచును
కలిగున్నవి యెరుకకంచు కనితానుండన్
కలిగెనె యిలదేహంబులు
సొలవక మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭౫

కం॥ ఎడబాయకుండు యెరుకయు
తడబడకను తగిలియుండు తనువును తనతో
పుడమిని తనువిడిపోదే
సుడివడి మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౭౬

కం॥ రవికిని చీకటికలదే
భువినచలుడు పుట్టిచచ్చె భువనములన్నిన్
తవిలి సృజించెనయనునా
సువిచారా పాటిబండ్ల, సుందర॥ ౭౭

క॥ కవిగాడె అజ్ఞుడుచూడగ
భువినెన్నో భాషణములు పుట్టించియు తా
అవిచారుడునై చనియెను
సువిచారా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౮౮

క॥ అవిచారపు భాషలను
సువిచారులు గలుగునంచు సుస్థిరమతులై
తివిరిభజింతురు మృషలకు
సువిచారా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౮౯

క॥ స్వర్గణన స్మృతియనుగాద
హరిహరనామములు తెనగు నతుకులు పెట్టన్
గురుతై యిల తెలిదంమ్రిలు
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౦

క॥ శ్రీకారణ గురుమహిమలు
శ్రీకాంతుడు అంబపతియు శేషుడు తెలుపన్
లోకాంతంబున యిట్టని
జోకలరెను పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౧

క॥ కారణగురునిం గనకను
తిరునాళ్ల తిప్పలను తీర్థములందున్
తీరక తిరుగును దేశము
సూరిజనా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౨

క॥ మాయాసంసారంబని
రోయరు రోతనుచు తాము రొంపినిబడియున్
కాయము కాల్పనుగోరుట
సూయదె మరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౩

క॥ హేయము కాయములనియును
రోయక పుస్తకపువారి రోతగు అసువుల్
వ్రాయుచు చదువుచు చెలగగ
సోయగమే పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౪

కం॥ పారావారము కడగన
నారాయణపథముదాటి నమరును అచలం
కారణస్వాచను గనుగొను
నూరుడవే పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౫

కం॥ అరచేతిని వైకుంఠము
వరుసనె కైలాసమమరు వారగురుకరుణన్
ధరణి దిరుగక కనవలె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౬

కం॥ వైకుంఠము కైలాసము
తాకున్నవె వేరెవేరె ధరలోకములై
ఆకొన్నవారు గురుచే
చేకొందురు పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౭

కం॥ ఉత్తమ పురుషుండన్యుడు
యుత్తముడై కృష్ణుడనియె యుచితమె చెపుచున్
ఉత్తముని కన్యమును దన
సొత్తనదట పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౮

కం॥ భరద్వాజము రామయోగాజికి
వరపుత్రుడు అప్పశాస్త్రి వసుధలో గురుడై
పరముగన జేసె శిష్యుల
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౯౯

కం॥ శివిగ జగముల దేవుని
గావించిరి రాళ్లగుళ్ళ గనుగొనుచుండన్
సేవించ గురుని జేరమి
నూవే శ్రీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౦

కం॥ బంధము మోక్షముంచును
యెందురు తామేఘనిగనియు నెరిగున్నారో
బంధము మోక్షము భ్రాంతియె
సుందర శ్రీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౧

కం॥ సూబ్రిహ్మము గురుడనవలె
యేబ్రిహ్మము జగము లేక యేర్పడియుండున్
ఆబ్రిహ్మమెతుకవలెనట
సూబ్రిహ్మ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౨

కం॥ దరిగాంచిరె యాత్రిలలో
దరిగానక తిరిగితిరిగి దబ్బునయిల్లున్
దరియని జేరిరి యింతే
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౩

కం॥ రమణులు పురుషులుగుండక
రమియించుచు జగములందు రంజిలిరయ్యా
రమణులు పురుషులు పుట్టగ
సుమహితశ్రీ పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౪

కం॥ రాద్ధాంతము శతకముగా
సిద్ధాంతముగాను నిజము జెప్పుచునుండన్
శ్రద్ధయు విడువక చదువుడి
శుద్ధాత్మా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౫

కం॥ మంత్రాలు నోటచదువుట
యంత్రాలును యేసియేమి యిలగనినారా
తంత్రములకు పనియిదియా
చంద్రవిధము పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౬

కం॥ నరునిం గురుడనదగునే
గురుడనగను అచలుడయ్యె గురుపాదుకలున్
శిరమున దాల్చిన శిష్యుని
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౭

కం॥ కందశతంబున్న పదిపది
నందముగా వెతికినను నాగుపనామం
బందును మొదటక్షరములు
సుందరతేను పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౮

క॥ సకలము గురువనిచూచెడి
అకలంకుని పాదరజము హరిహరఅజులున్
హరిహాయుశిరమునదాల్చరె
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౦౯

క॥ డబ్బుంఆశను గురువులు
డబ్బులుజెప్పెదురు యిలను జాసియుశిష్యుల్
ఉబ్బుచు డబ్బులుయిత్తురు
సుబ్బలమరి పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౧౦

క॥ ధరనిది చదివినవ్రాసిన
నరవరులకు నాయుశ్రీయు ననవరతముగా
గురుడిచ్చు పుత్రపౌత్రుల
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౧౧

క॥ వరపరిచిచెన్నభూసురు
కరరసగిరి చంద్రికకము గలుగువిళంబిన్
గురుకొసగె కందశతమును
సురవంద్యా పాటిబండ్ల సుందర॥ ౧౧౨

గద్యము

శ్రీమదఖండ సచ్చిదానంద శ్రీమత్ మద్దాలి మృత్యుంజయకావ్య
గురుపరబ్రహ్మణేనమః
శ్రీమత్ అఖండ సచ్చిదానంద శ్రీమతు యేలూరి వెంకటనారాయణ
మానసగురుపరబ్రహ్మణేనమః॥

సంపూర్ణము.

సుందరరామశతకము

శ్రీగురుభ్యో నమః

తే॥ గీ॥ శ్రీకరంబైన వర్యమసింధుచంద్రు
రామదీక్షితసుతుడగు రాజయోగి
అట్టగురుమూర్తి వగతమ్మ లంకురగొల్వ
రాముడేకాడె సుందరరామగురుడు॥ ౧

తే॥ గీ॥ భూమియందున కైలాసభూమిగలదు
కారుమూరను వాడికె గలిగియుండు
వర్యమప్పయ్యశాస్త్రి యీవసుధనిలచె రామ॥ ౨

తే॥ గీ॥ శ్రీగురుస్వామిపాదుకల్ శిరమునందు
దాల్చియున్నట్టి శిష్యు తదంఘ్రిరజము
బ్రహ్మమొదలైన దేవతల్ బ్రణుతిదాల్త్రు ర ము॥ ౩

తే॥ గీ॥ గురుడు బ్రహ్మంబు విష్ణుండు గురుడు శివుడు
యంచుభక్తిని నుండు దా నవనియందు
వాడె బ్రహ్మంబుయని శ్రుతుల్ వాడుచుండు రాము॥ ౪

తే॥ గీ॥ గురునిపాదోదకముద్రావి గురుడుతిన్న
అన్నమునుదించుచున్నట్టి అతిశయుణ్ణి
అజుడు ఆదిగదేవతల్ ఆశ్రయింత్రు రాము॥ ౫

తే॥ గీ॥ తనదుదేహంబుమెరుకనే తలపుగలిగి
మెరుకబ్రహ్మంబు యనకుండు మెప్పుడిలను
అట్టిగురు వర్యమప్పయ్య అధ్యుడౌకడె రాము॥ ౬

సీ॥ గీ॥ శ్రీనిరామయు డచలుండు సిద్ధపురుషు
డమలు డాద్యంతరహితు డనాదిపురుషు
పాటిబండ్లాబ్ధినుదయించె భద్రిముగను రామ॥ ౮

సీ॥ గీ॥ గురులమరిచును మతములగూడియుండి
అర్థమిమ్మంచు శిష్యుల అడవిగలుపు
వాడు గురుడటె అచలుహోవాడె గురుడు రామ॥ ౯

తే॥ గీ॥ జపతపంబులు యాలనేచర్చ నొకడు
జాయతుండున జేయును జాలనొకడు
విగతసంకల్పుడైనట్టి విమలమూర్తి రామ॥ ౯

తే॥ గీ॥ ఎన్నివినియున్న యన్నియు నెరిగియున్న
యన్నిజేసియు యన్నియు నెరుగకున్న
తన్నుగన్నట్టితత్వంబు తలపునుండ రామ॥ ౧౧

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మవేత్తకు దేహంబు భ్రాంతివిడును
కర్మవేత్తకు దేహంబుగలిగియుంకు
దేహమును జూచి దూషింపదేహిగాడె రామ॥ ౧౧

తే॥ గీ॥ ఆలుబిడ్డలతోగూడి ఆశ్రమముల
ఋషులుఉన్నా రిటందుకు రూఢిగాను
వారు వేత్తలుగారనవచ్చునయ్య రామ॥ ౧౨

తే॥ గీ॥ తల్లక్రిందుగనుండిన తత్వమగును
గబ్బిల బులుయున్నట్టి కరణిగాదె
దేహములచేసె విధమని తెలుసుకోరు రామ॥ ౧౩

తే॥ గీ॥ ఆవరణలేనిగురుజేరి అనిశమతని
అనుసరించక దొరకదు అమలపథము
ధనము ధాన్యంబులిచ్చిన తనియడతడు రామ॥ ౧౪

తే॥ గీ॥ జననమరణంబుగలిగిన జగతియందు
అమలమూర్తియునుండును నందరందు
అతనిశోధింప నజునకు నలవిగాదు రామ॥ ౧౫

తే॥ గీ॥ జననమరణంబులంటక జగతియందు
ఆలుబిడ్డలతోఁగూడి అంటడతడు
అతనిమర్మంబు అతనికె నలవిగాదు రామ॥ ౧౬

తే॥ గీ॥ మేలుకొనియుండియుసుషుప్తిమెలగినట్లు
తన్నుదా దెలిసియుండును ధరణిలోన
అతని జేరినవ్వాడును అచలుడయ్యె రామ॥ ౧౭

తే॥ గీ॥ ఆత్మవేత్తలజూచియు అవనివారు
అల్పవాక్యంబులను మెప్పుగాదు చుండ్రు
వారిజన్మంబు లేమనవచ్చునయ్య రామ॥ ౧౮

తే॥ గీ॥ కడలిదాటింపవచ్చును కడయుదనగ
బ్రహ్మవిద్యయు బోధింప బ్రిబలదయ్య
చుక్కలను నెయ్యియిముదునే కూటగల్ప రామ॥ ౧౯

తే॥ గీ॥ జన్మరాహిత్యమేలాగు చెప్పుమనుచు
అచలుజేరియు అనిశంబు అడుగువారి
శిష్యుగా చేయవలయును శీఘ్రముగను రామ॥ ౨౦

తే॥ గీ॥ ఆలుబిడ్డలవిడనాడి అడపిదిరుగ
విడువబడదయ్యె ప్రకృతియు విడిచెవిధము
ఆలుబిడ్డలతోఁగూడ అచలుజేరు రామ॥ ౨౧

తే॥ గీ॥ తల్లిదండ్రులు జన్మజన్మాన దగిలి
యున్నవారనె వారు దా యుర్వి దిరుగ
భ్రాంతివిడదయ్యె సద్గురుబ్రహ్మగనక రామ॥ ౨౨

తే॥ గీ॥ సద్గురుస్వామిచే కాని సకలమైన
మాయవిడిపోదు మహిమీద మనుజవలెను
నుండ తెలియంగ నెవరికి వొప్పు తెలియ రామ॥ ౨౩

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మవేత్తైన శుకులును భ్రాంతిదీర
జనక మహారాజు వేత్తగా జూడ లేదె
అతని దూషింపనలక్షమె అధములకును రామ॥ ౨౪

తే॥ గీ॥ జనకభూపతి రాజ్యంబు సలుపలేదె
ధనవు టాశను యేలెనే ధరణియతడు
అతనివేత్తని వాడరె ఆదిఋషులు రాము॥ ౨౫
తే॥ గీ॥ ఎట్లునుండిన వేత్తల కేమికొరత
యనుచు తమరును యుందురు యవనిమీద
వారి గడగళ్ళు యేమనవచ్చునయ్య రామ॥ ౨౬
తే॥ గీ॥ బ్రహ్మభావంబు తెలియక భ్రమలఁదగిలి
గోచివిడిచియు తిరిగెనుగొడ్డువలెను
పాలు బెల్లము గొబ్బరి బాగదించు రాము॥ ౨౭
తే॥ గీ॥ తల్లిదండ్రుల నాలును తెగఁగూడ
దేశదేశాలయందును దేవగుళ్ళు
తేథ్యమును లేకవున్నవా దేహములును రాము॥ ౨౮
తే॥ గీ॥ ధనము పెట్టెను బోసియు దాచినట్టి
వారికే తెలుసు ధనమున్న పరుసవరులు
పెట్టెగనిచూచి తెర్లును బెట్టినట్లు రాము॥ ౨౯
తే॥ గీ॥ ఆత్మవేత్తను దెలియంగ అలవియగునె
తాము బ్రహ్మంబు యనువారు తరుచుగలరు
కటికు గొర్రెల నమ్మిన కరణిగాదె రాము॥ ౩౦
తే॥ గీ॥ వేషభాషలు గలిగుండు వేదవిదుడు
వేషభాషలు లేకుండు వేత్త యిలను
ఉండిలేకుంట వేత్తకు నుచితమగును రాము॥ ౩౧

తే॥ గీ॥ ఎన్నిచదువులు చదివిన నేమిఫలము
గాంచినను వారిగూడిన గలదెపరము
చదువులందున వేత్తల నరణిదెలసు రాము॥ ౩౨

తే॥ గీ॥ మనసు నిలుపంగవలెనంద్రు మహిని కథలు
మనసే నిలిపెటివాడేదు మనసుయేది
మనసు నిలిపెటి మనసేది మహినినమ్మ రాము॥ ౩౩

తే॥ గీ॥ కలలు లేకున్న దేకదా కాయసిద్ధి
అనుమయెరిగిన వారిని అడుగవలయు
కాయమునగొట్ట పాలను గారసిద్ధె రాము॥ ౩౪

తే॥ గీ॥ తనకు జన్మంబుకల్గియు తనదనంత
కాలమునసుండు జగములు కలలవలెను
తాను మేల్కొన్నయుక్తిని తెల్లజగము రాము॥ ౩౫

తే॥ గీ॥ సకల భూమికలుచుదిర్గ సాధులకును
సాధ్యమైయుండు జగముఁలో సాధనలకు
సాధ్యసాధన లుండడు సర్వగతుడు రాము॥ ౩౬

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మ విష్ణుండు రుద్రుండు ప్రబలముగను
సృష్టిపోషణ సంహార స్వజనులనుట
కలలో దేహాలకర్తలై కలరెచెప్పును రాము॥ ౩౭

తే॥ గీ॥ విపులశాస్త్రిలు మతములు లీలలివియు
ననుచువేత్తలు మృషలని నమ్మరిలను
వారిజేరిన విడిపోను వాటిభ్రాంతి రాము॥ ౩౮

తే॥ గీ॥ ఆకసంబున మేఘము లాడినట్లు
అచలమందున జగములు అట్లుగాదె
జగము లచలంబులని చెప్పజెలగునయ్య రాము॥ ౩౯

తే॥ గీ॥ విత్తు, చెట్టును రెండును విమలముగను
ప్రకృతిపురుషులు రెండని ప్రమరమయ్యె
విత్తుచెట్టును నొక్కటౌ వివరమెరుగ రాము॥ ౪౦

తే॥ గీ॥ అచలమూర్తికి నిర్ణయమవనిగలదె
తెలియనేరనిమూర్ఖులు దేవుడనియు
కండ్లముక్కాద్యవయవముల్ గలుగజెప్ప రాము॥ ౪౧

తే॥ గీ॥ అచలమున్నదియనిచెప్ప అచలమగునె
అన్నపానాదులనుగల్ల అచలులెట్లు
అన్నవారికి అబ్బదు అమలపథము రామా॥ ౪౨

తే॥ గీ॥ అచలభావంబు అందనిఅల్పులకును
చలనభావంబు బొందింప జెలగవలెను
అమలపథమును అందక అవనిదిరుగ రాము॥ ౪౩

తే॥ గీ॥ సర్వగతుడైన అచలుని సరణిగనక
వానినిందింతురెప్పుడు వసుధనరులు
యిల్లునిల్లాలుబిడ్డలు యెందుకనుచు రాము॥ ౪౪

తే॥ గీ॥ దేహత్రయమును లేకను దేహమందు
దేహత్రయములుగలవార్తీరుతిరుగ
దేహత్రయములుగలవారు తెలియలేరు రాము॥ ౪౫

తే॥ గీ॥ ఈషణత్రయలోలుడై యుందిరేని
దంపలేదటు జగములు నిండివెలగ
అతడు అచలుండుగాడని అనగగలరె రాము॥ ౪౬

తే॥ గీ॥ అన్నమునుదిన్న దేహంబు అచలమగునె
అనుచువాదించువానికి నరయబడక
యున్నవారును అచలులై యుర్వికలరు రాము॥ ౪౭

తే॥ గీ॥ కారణుండగు సద్గురుకరుణలేని
వానికిని బోధచుండును వసుధలోన
అన్నపానంబులేకుంట అచలుడగునె రాము॥ ౪౮

తే॥ గీ॥ కలలోభోంచేసినప్పుడు కలదుతృప్తి
మేలుకొన్నను క్షుత్తుచే మెలగలేదె
అట్లునుందురు వేత్తలు అవనిలోన రాము॥ ౪౯

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మవిదుడై పరికాశించు బ్రహ్మమయుని
నిందజేతురు నిజగురు నెరుగలేక
వారకడగండ్లు రేమని వాదువాడ రాము॥ ౫౦

తే॥ గీ॥ కొండగుహాలందు కొన్నాళ్లు కోరికలను
ఆకులలములు భక్షింప అచలుడగునె
అన్నపానాదులును విడువ అచలుగాడు రాము॥ ౫౧

తే॥ గీ॥ జననమరణంబులునుగల్గి జెలగుచున్న
జగములందున జనులకు జలగలేదె
వీరు జెప్పినశ్రుతినమ్మ విహితముగున రాము॥ ౫౨

తే॥ గీ॥ జన్మరాహిత్యమెప్పుడో జెలగుచుండు
జన్మరాహిత్యమైయుండు జగము లెప్పు
డు పుట్టువుచావును త [illegible] రాము॥ ౫౩

తే॥ గీ॥ శివుడుజీవుడు రెండని సిద్ధపరచి
చెప్పుచుందురు శాస్త్రముల్ చదివి తమరు
తాముపోలేను శాస్త్రముల్ తల్లిపోవ రాము॥ ౫౪

తే॥ గీ॥ అంకురము నిల్పమనుచును అంబగోర
బ్రహ్మవిదుడైన వ్యాసుండు ప్రబలమైన
సుతులమరదండ్లకొసగెను సువ్రతుండు రాము॥ ౫౫

తే॥ గీ॥ పారశర్యుడుకూడడె పల్లెదాని
కోరికీడ్రింప వ్యాసుండు కొమరుడయ్యె
నందునేమియు కొరతయ్యె నతనికపుడు రాము॥ ౫౬

తే॥ గీ॥ కులముగలవారు వేత్తలై కూడినారె
వ్యాసవాల్మీకి నారదుల్ వేత్తలైరి
వారు జననంబునొందిన వరుసగనుడి రాము॥ ౫౭

తే॥ గీ॥ అచలమిట్లని సద్గురునడిగి తెలియు
చెలనమును పొందడెప్పుడు సిద్ధపురుషు
డిట్టివాడని చెప్పెనె యీశుడైన రాము॥ ౫౮

తే॥ గీ॥ శుకులు గోదూహనము మాత్రిచోటనిల్వ
నట్టి బ్రహ్మంబు పరిక్షిత్తునరసినిలచి
మరణభయమంది యుండకు మనుచుచెప్పె రాము॥ ౫౯

తే॥ గీ॥ సగుణనిర్గుణములు రెండు చనిన వెనుక
వున్న అచల బుబాకుల్యయ్యె వుండలేదె
అట్టి అచలంబు చలనమునాతుకట్లు రాము॥ ౬౦

తే॥ గీ॥ శబ్దగుణరహిత దహరంబు చందమునను
బ్రహ్మమిట్లనిభావించి పలుకుటెటు
నట్టి వేత్తలిగని చెప్పనలవియగునె రామ॥ ౬౧

తే॥ గీ॥ వాచ్యమున పల్కుచుందు రవాచ్యమనుచు
వాచ్యములుగావె పలుకు లవాచ్యమెట్లు
బ్రహ్మమిట్లనివచియింప భ్రాంతిగాదె రామ॥ ౬౨

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మవేత్తలైతె భార్యల బిడ్డలేల
అనుచుమూర్ఖులు బల్కుదు రవని తొల్లి
జనకునకు భార్యబిడ్డలు కలుగలేదె రామ॥ ౬౩

తే॥ గీ॥ అవనిచక్రంబునెల్లను ఆక్రమించి
పాపపుణ్యంబు పాలించి ప్రజలబ్రోచె
నందుకొరతేమి చ్యవనమునీంద్రునకును రామ॥ ౬౪

తే॥ గీ॥ జగతియందున దుర్మార్గజనుల కెల్ల
కర్మపరిపాకమిచ్చిన కరణిలేక
బ్రహ్మమయుగని కుశ్శంకబలుకనగునె రామ॥ ౬౫

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మమిట్టిదియని తెలియబడకయున్న
బ్రహ్మమయుగని దుర్జనుల్ ప్రల్లదముల
పలుకువారధోగతి బడుటగాదె రామ॥ ౬౬

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మమయుడైతె ధనమందు భ్రాంతియేల
అనుచుదుర్మార్గులను గూడి ఆడుకొంద్రు
వనజభవుడాదిదేవతల్ వరముగనరె రామ॥ ౬౭

తే॥ గీ॥ ఇహమదంబున బుద్ధిని యిష్టపరచి
దేహములు కల్పభోగముల్ దిరమటంచు
అరుగువారినిచూచి తామరుగుచుండ్రి రామ॥ ౬౮

తే॥ గీ॥ ఏడి నాపాటి సిరిమంతు డెవడిలను
నింక నాకేమికొరతని నిక్కికొనుచు
అరుగువారిని గనిరోయు అధముడితను రామ॥ ౬౯

తే॥ గీ॥ యింతభాగ్యంబునాకును నేర్పడుండె
నింకనాకేమికోరతని సిక్కపడుచు
నుందురార్యులగను ఘట్టివుపము లేక రామ॥ ౨౦

తే॥ గీ॥ ఒకరిదండన చాయ నాకొప్పియుండె
సకలక్షోణితలంబులో సాటియెవరు
గలగరని తుచ్ఛజనుడును గొంచునపుడు రామ॥ ౨౨

తే॥ గీ॥ వేత్తలకు కామమేమని వెర్రివెర్రి
మ టలాడుచునుండును మహినినొకడు
వ్యాసదూత్యాసబుధులెల్ల వ్యర్థులైరె రామ॥ ౨౨

తే॥ గీ॥ శూరతయు పౌరుషంబులు జూపుకొంచు
అచలుడైనట్టికారణు నరయ లేక
పోవుదురు నల్లధోగతి పాలునౌచు రామ॥ ౨౩

తే॥ గీ॥ మురికిదేహంబు కేమీమొము రిసికొంచు
శాశ్వతంబంచు నుండిన శమను బారి
గొరియలై పోయియుందరు కోతబడిరి రామ॥ ౨౪

తే॥ గీ॥ కొండగుహలందుగూర్చున్న గురునిగనుని
ఊర్మ్యులనువిడిచియుండిరె ఉర్వియందు
ఊర్మ్యులను లేక వున్నట్లువుండుగురుడు రామ॥ ౨౫

తే॥ గీ॥ గురుని నరునిగజూచిన గుణవిహీను
వాడు తెలియంగ బడడయ్య నరసిచూడ
నుత్తములనెప్పుడూరికె వుప్పతించు రామ॥ ౨౬

తే॥ గీ॥ ఉత్తమోత్తములున్నారు వుర్వియందు
అనినవినివూరకుండడయ్యకిలుడొకడు
వాడు యమునిబారిగొరియయా వసుధయందు రామ॥ ౨౭

తే॥ గీ॥ దృష్టమునుగాక వున్న దదృష్టమనుచు
కోరికున్నట్టివారికి కొంగతగలదె
వాంఛనమకూడదయ్య యీవసుధమీద రామ॥ ౨౮

తే॥ గీ॥ వంటదగిలున్న నఖముల వరుసగాను
వంటనున్నట్టి కేశాల వరుసగాను
అచలునికి దేహమట్లుండి అననిదిరుగ రాముడే॥ ౯

తే॥ గీ॥ తాము తెలిసున్న విధముగా తలపరెవుడు
తెలియపలెనని తెలియంగ దెగడదెవుడు
విగతప కల్పమైనట్టి పీఠరాగి రాముడే॥ ౧౦

తే॥ గీ॥ జగములందున భ్రాంతిని జలగునెవుడు
యెవరికిని విడుచుభ్రాంతియు మ్మరుగనాడు
చెప్పమని యడుగు శిష్యుడు చెప్పగురుడు రాముడే॥ ౧౧

తే॥ గీ॥ అన్నము నుదినియు దినినట్లు అవుటయెట్లు
చచ్చిపుట్టుట ఏక్కటా చెప్పరెండు
చెప్పలేనట్టిప్రశ్నలు చెప్పగురుడు రాముడే॥ ౧౨

తే॥ గీ॥ గురునిచర్యలు వర్ణింపగూడదయ్య
బ్రహ్మయింద్రాది దేవతుల్ బ్రస్తుతులను
శిష్యడెరుగును సృష్టిలో సిద్ధముగను రాముడే॥ ౧౩

తే॥ గీ॥ ఆత్మవేత్తనుయంచును అవనిజనుడు
తాను బ్రహ్మని బలుకుట తగునెచూడ
అచలమానకె చలమును అరసిచూడ రాముడే॥ ౧౪

తే॥ గీ॥ చలమునందునబుట్టిన చలముగాదె
అచలమును నేను అనగానె అచలమగునె
యిట్టిగురువులు వరమును యివ్వగలరె రాముడే॥ ౧౫

తే॥ గీ॥ ఇనుపసంకెల విడిపించేయుపుగాను
పైడిసంకెలవేసుక పైనిబడ
మెత్తుకొనగాదె బ్రహ్మంబు మొరుకయనటి రాముడే॥ ౧౬

తే॥ గీ॥ నీరునీరునువరసియు నీటిబుగ్గ
పుట్టినట్లుగ భూతముల్ భూతములను
దేహిదేహంబులై యుండె దేమువెట్లు రాముడే॥ ౧౭

తే॥ గీ॥ స్పరిశస్పరిశయు వరశియు స్పరిశవలన
స్పరిశభిన్నంబుగావించు స్పరిశవలన
శబ్దమున బుట్టినదిగాదె శబ్దగుణము రాముడే॥ ౮౮

తే॥ గీ॥ బ్రహ్మమిట్టిదియనిచెప్ప భావ్యమగునె
కొయ్యలను రాతిచెక్కిటి కోరికుడుగ
అచలసూచనగల గురునడిగిగనుడి రాముడే॥ ౮౯

తే॥ గీ॥ అన్నపానాదులనుగల్గ అచలులెట్టు
అనుచువాదించు హేరగాలి వేదువాడు
అచలమార్గంబు దెలియక అవనిదిరుగు రాముడే॥ ౯౦

తే॥ గీ॥ ఆకసంబునగోడయు నమరబెట్టి
మన్నుసున్నంబు జేగురు మహానినలద
ఆకసంబునకంటునె అదియునెట్ల రాముడే॥ ౯౧

తే॥ గీ॥ అన్నపానంబుచేసిన అచలునేమి
కొంతగునయ్య పూతలు గోడకగును
ఆకసంబునకేమైన అంటునయ్య రాముడే॥ ౯౨

తే॥ పూతగోడల చందాన భూమిజనులు
ఆకసంబున నున్నట్లుఅచలుడుండు
వీరువారునుగూడుండు వివిధగతుల రామ॥ ౯౩

తే॥ గీ॥ నీరుపల్లంబు జేరును నిఖిలగతుల
బోవుచున్నట్టి అచలుండుబోవుమందు
అతనినిందింతురెవ్వడు అధములగుచు రాము॥ ౯౪

తే॥ గీ॥ ఆలుబిడ్డలుసేవచే అతికినారు
సేవలేకున్న అతికిరా చెప్పరయ్య
గురుడు యిబ్బడిసేవచే గుర్తుదెల్ప రామ॥ ౯౫

తే॥ గీ॥ తల్లిదండ్రియు దాతగాదలచిగురుని
సేవజేసినదానికి చలనముడుగు
నతడె అచలుడు జగములో నరసిచూడ రామ॥ ౯౬

తే॥ గీ॥ కర్మములకొంత గలిగుండు కలగకుండు
నట్టి ఆశనుకర్మముల్ నడుపుచుండ
అయిన ఫలములు తనుబాయనగు నెయనుచు రాము॥ ౯౭

తే॥ గీ॥ తెలియకుండంగ తప్పకుదాతెమ్ముఫలము
తెలిసియుండియు కొందరు తెలియజూచి
యత్నములచేత కొందరు ఆయనంద్రి రాము॥ ౯౮

తే॥ గీ॥ యత్నములుజేసి యాత్నంబుమెరుగకుండ
యత్నములవచ్చినవియే మేమెరుగకుండ
సుప్తిలో దేహమునుగాక సూటియగునె రాము॥ ౯౯

తే॥ గీ॥ శతకమును పరిచి చెన్నయ్య చెప్పెనిటులు
బ్రహ్మవేత్తాచర్యలు భద్రముగను
మహిని నాచంద్రతారార్కమై వెలుంగ రాము॥ ౧౦౦

తే॥ గీ॥ శాలివాహనశకమును శశియు వసువు
నద్రిధరసంఖ్యలను నమరునగువిళంబి
వత్సరంబున శతకమొప్పెల్లై యావని రాము॥ ౧౦౧

తే॥ గీ॥ ఆయురారోగ్య పుత్రపౌత్రాభివృద్ధి
గలుగు యిదివ్రాసిచదివెడి ఘనులకెపుడు
సత్యవాక్యంబులనుజెలగు శతకమగుట ౧౦౨
రాముడే కాడె సుందరరామగురుడు॥

గద్య

శ్రీవీరమాంబేశ్వరఅమృతానందనాథదివ్య శ్రీపాదుకాధ్యాన
శిష్యసుందరరామ ప్రియశిష్యనిరాకారచెన్నయ్యయొక్క
గురుపరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

శ్రీఅఖండసచ్చిదానంద శ్రీమన్నారాయణ దివ్యపాదుకాధ్యాన
యేలూరి వెంకటన్నారాయణపదకమలసేవాధురంధరు
పరిచి చెన్నయ్యయొక్క అవాఙ్మానసగురు
పరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

శ్రీనిర్వికల్ప పరబ్రహ్మార్పణమస్తు.
శ్రీనిర్విశేషపరబ్రహ్మార్పణమస్తు
శ్రీనిష్కళంక పరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీగురు పరబ్రహ్మణే నమః

శ్రీ పరిచిచన్న శతకము

గీ॥ శ్రీకరంబుగ నయి శ్రీ నిరాలంబమై
గురుని నిర్వికారగురు నమేయు
గురుని నిష్కళంకు గురునిరంజనవస్తు
వాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౧

గీ॥ శ్రీకరంబునైన శ్రీ గురు స్తవమును
బాగు మీరఁ జేయ బ్రహ్మమతఁడె
పుట్టుచావు రెండు బోరయని అచలంబు
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౨

గీ॥ పాటిబండ్లవంశ భాసితు సుందర
రామగురుని వినుతి రశికఁ జేసి
గీతశతక మొకటి కీర్తించి చెప్పెద
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ 3

గీ॥ పాంచభౌతిక సృష్టి భావింపనెంతయు
వేరులేక నిండి వెలయుచుండు
నందు గురుశిష్యు లరసిన చలనమౌ
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౪

గీ॥ మందమతులు వట్టి మమతలబోరలును
నుందు రంతెకాని నుచితమైన
వెరవు గనరదేమొ తీరని వ్యాధియౌ
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౫

గీ॥ నిజము కల్లయగుచు నిద్దురబోవును
కల్ల నిజమునగుచు కలయుమరియు
గాన నిజము కల్లగన రేమిచిత్రమో
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౬

గీ॥ దేముడొకడు కలడు తెలిసియుంగ తానొకడు
కలడటంచు పూజ ఘనతసేయు
తాను దేవుడుపూజ తలిసిన అచలమా
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౭

గీ॥ నీవు నేనటంచు నిగిడి పల్కుదురెంత
నీవు నేను రెండు నీల్గిమల్ల
అపుడు బట్టబయలు అమరి నిండుకయుండె
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౮

గీ॥ దృష్టమైన సృష్టి దృష్టమైపోనని
అష్టప్రాప్తి శృతులు ఆడుగాన
సృష్టి చలనపలుకు సూచన లివియెల్ల
నాది పరిచిచన్న నాదివెన్న॥ ౯

గీ॥ బ్రహ్మవిష్ణురుద్రపసువుల గనినట్టి
గొట్టి సంహరించు కోర్కెచలమె
అచలమొకటి యెరుక కవ్వలవ్వలగదా॥ నాదిప॥ ౧౦

గీ॥ తత్వమనుచు బలుక తానెవరు సృష్టియా
నిట్టి సృష్టితత్వమెట్టుకాను
చలనరూపమయ్యె చర్చించ అచలమా॥ నాదిప॥ ౧౧

గీ॥ పలుకుసకును మదికి పరికించిచూడంగ
నగునె అచల నిర్గుణంబు నిట్లు
చలనసృష్టి శృతులు చర్చించు విధమింతె॥ నాదిప॥ ౧౨

గీ॥ సారది శృతులుపలుకు సూచించి యిలమీద
కొందరార్యజనులు కోరి శిష్య
వరులబోధజేయు వొప్పున అచలమై॥ నాదిప॥ ౧౩

గీ॥ గగన మెరుగదేమి ఘన నిరామయమాట
చేసి సృష్టిలయము జెందు వేళ
లందు గగనమమరుచెంత పరిపూర్ణమౌ॥ నాదిప॥ ౧౪

గీ॥ ఉన్నది ఘనసీచములు బొందకున్నదా
మిన్నవలెను నిదుర నున్నరీతి
పన్నుగాను అచలపరిపూర్ణమైవుండె॥ నాదిప॥ ౧౫

గీ॥ మాయమాయసృష్టి మహాభియ్యమై వెల్గు
మాయమాయసృష్టి మడియు వెనుక
మాయ మాయమాయెమహీనిరాలంబమౌ॥ నాదిప॥ ౧౬

గీ॥ చలన సృష్టియందు చర్చించు పలుకులు
దలచి సత్తుయనెటి ధన్యతేమొ
నేమిచెప్పవలయు నెవ్వరోతామంటె॥ నాదిప॥ ౧౭

గీ॥ అచలమందుచలన మదియెట్లుదోచెను
చలనమొదువ అచల చాయయేది
అచలచలనములును అనగ వాఙ్మానస॥ నాదిపరిచి॥ ౧౮

గీ॥ వేదశాస్త్రములును దెలియునారాయణ
తార్కణము పురాణతర్కములును
చలనసృష్టియగుచు చర్చించునదిగాదు॥ నాదిపరిచి॥ ౧౯

గీ॥ ఏదయైనగాని నెరుకని పలుకునో
పలుకునెట్లునెరుక బ్రహ్మమయితె
గాన పలుకునెరుక గాలినీవైయుండు॥ నాదిపరిచి॥ ౨౦

గీ॥ చీకటి హంసకు చర్చింపగలుగునె
లోకమునను మిగుల లోకమునను
గాక వెల్గుకవల కనతానే ఖంవిధి॥ నాదిపరిచి॥ ౨౧

గీ॥ కర్మజనితమగుచు కానంగబడుసృష్టి
ధర్మమార్గమనియు తలచుకెట్లు
కర్మజనితసృష్టి కాల్ప తాలేకుండు॥ నాదిపరిచి॥ ౨౨

గీ॥ తర్కవాదమెంత తడవుండునంతకు
మర్కటంబుశబళ మహిమనుమ్మ
తర్కమెపుడు నణఁగు తామాని తానుండు॥ నాదిపరిచి॥ ౨౩

గీ॥ తల్లిదండ్రి భార్య తనయులునర్థంబు
కల్లబంధుజను లనేకపదవు
లల్లి విఱ్ఱవీగి యణఁగి నరకదుగూలు॥ నాదిపరిచి॥ ౨౪

గీ॥ అజగరంబురీతి యని కొందరిలమీఁద
నిజము దెలియలేక నిలచియుండి
భజనసేయ నోరబడినది తినుటెంతె॥ నాదిపరిచి॥ ౨౫

గీ॥ వేషభాషలుచాల వెలయంగగలిగియు
మూషకముకు పాముమూగినట్టు
దోషహృదయు లవని దొడ్డవారలుసుమ్మ॥ నాదిపరిచి॥ ౨౬

గీ॥ వాక్కుకలవిగాదు వాకినిట్టనికట్ట
భావమునకుగాదు బాటజూడ
దృక్కునకును నెంతొ దొరకనివస్తువొ॥ నాదిప॥ ౨౭

గీ॥ సర్వజ్ఞుడగువాని సంగతికొప్పరు
నుర్వి చాల తమరు నుత్తములుగ
బర్విడె మునిదూతబారిని బడుటకై॥ నాదిప॥ ౨౮

గీ॥ మొదలుగాదుచూడ తుదియును నదిగాదు
నడుమగాదు మూడునడుగు వెనుక
తోడరి తానుతాను తోచకయున్నదే॥ నాదిప॥ ౨౯

గీ॥ కుదురుగురియులేక కొమరొప్పవిశ్వమై
ముదముజూప విశ్వమూలమగుచు
సదమలత్వమైన సంపూర్ణ మననోని॥ నాదిప॥ ౩౦

గీ॥ సగుణనిర్గుణములు సమతరెంటునటంచు
పలుక గాదు రెండుబాయు వెనుక
నిలచియున్నగుణమె నెగడివెల్గును తాను॥ నాదిప॥ ౩౧

గీ॥ ఉన్నదియని కొంద రూహించిపలుకంగ
చన్న తమరుసాగి చనినవెనుక
వున్నదదియు దాని వూహించిపలుకెట్లు॥ నాదిప॥ ౩౨

గీ॥ కాదుకాదనంగ కదసివెంబడివచ్చు
నౌను అవ్వునటంచు ఆడుకుంచు
కాదు అవును రెండు కాలినగతినుండు॥ నాదిప॥ ౩౩

గీ॥ గుడ్డలిడిచిశిఖయు మ్మనురంట్లు గోరిగించి
జంజమట్టి తెచ్చి జగతిమీద
బరచిగలుగుచోట భక్షింపగలరెందు॥ నాదిప॥ ౩౪

గీ॥ ఘటము అచలమునకు గలుగునా తెగులుట
చలనసృష్టిఘటము జనితమయ్యె
జనితఘటము చర్యచర్చింప అచలమా॥ నాదిప॥ ౩౫

గీ॥ మృత్తులోనవురుగు మునిగిపోవుచునుండ
అంటదేమిదానికంతరైన
మింటివగిది తాను వుంట తెలియరదేమొ॥ నాదిప॥ ౩౬

గీ॥ మింటచంద్రుడుండ మేఘంబుగదరిన
చంద్రుగదిలెనన్నజాడయుంతె
తాను అచలవస్తుతలప చలనంబవునె॥ నాదిప॥ ౩౭

గీ॥ వోడ నీటిమీద ఒనరబోవుచునుండ
నాడనాడచెట్లు మొరుగుగతిని
చలనసృష్టియొక్క ఛాయ తా మరి గాదు॥ నాదిప॥ ౩౮

గీ॥ అవునుఅవుననంగ అవునుతథ్యముగాను
కాదుకా దనంగ కాకపోను
అవునుకాదనేటి దణగినగద తాను॥ నాదిప॥ ౩౯

గీ॥ చిక్కులువదలించి చుక్కానియగుదాని
పక్కటిబట్టుక యుండెనేని
తక్కితనము తానె తథ్యమైవెలుగొందు॥ నాదిప॥ ౪౦

గీ॥ పలుకునెంతతడవు పాటింపనదిగాదు
నిలుకడయునుకాదు నెరుక కాదు
పలుకునిలుకడ రెండుభాసిన పైనుండు॥ నాదిప॥ ౪౧

గీ॥ ద్వైతమంచుకొంద రద్వైతమనుచును
పలుకుచుందురంతె బాటగనక
ద్వైతమునునుగాదు అద్వైతమునుగాదు॥ నాదిప॥ ౪౨

గీ॥ పూసలునూటికి వక్కటె సూత్రంబు
మెలగురీతి సృష్టి మేళమించి
అచలబ్రహ్మ మంత టమరినిండుకయుండె॥ నాదిప॥ ౪౩

గీ॥ దారతనంబుతెనకుదారి కేనని వుప్పొంగు
నెవరికన్నదారయు నెవ్వరైరి
నీరుమీదిబుగ్గ నీరైనచందంబు॥ నాదిప॥ ౪౪

గీ॥ ధనముగలమ నాకుదారిద్రిడితడని
హేరడంబుసేయు నెట్లునతడె
నితడుయానుతాను నెరిగిన అచలమా॥ నాదిప॥ ౪౫

గీ॥ అరుతనూలుపోగు ఆనవాలుగవేసి
బాహ్మడనుచుబల్కు బవిశిమాలి
అచలమయినబయలు కరయవర్ణములేవి॥ నాదిప॥ ౪౬

గీ॥ పలుగురాయి అరుత భద్రంబుగాగట్టి
తెలుపువార భూతితెచ్చిబూసి
కొలుకుతెరజియకూడునె అచలంబు॥ నాదిప॥ ౪౭

గీ॥ తులసిరుద్రాక్షలు తూగాడమెడవేసి,
పత్రిశిఖనుచెవుల బలియబెట్టి
వత్తురెనుములరీతి వప్పునె అచలమై॥ నాదిప॥ ౪౮

గీ॥ కుండకోలచేత కొండికధరియించి
పిండనుమరుచోట తిండిభిక్షనుచు
కండుతేలిభువిని గలయాదిరుగుచురింతె॥ నాదిప॥ ౪౯

గీ॥ సృష్టియందుతానుసృష్టియై యాసృష్టి
నష్టమొందఁ దాను నష్టమవును
సృష్టితాను రెండు దృష్టమైపోగదా॥ నాదిప॥ ౫౦

గీ॥ చదువులకందని సత్తుగాంచెదనంచు
వదరెడినరులన వంధ్యులనుచు
దిరుగువారివెర్రి దెప్పశక్యముగాదు॥ నాధిప॥ ౫౧

గీ॥ గుణమునను చుబల్క గోరనిర్గుణమును
తోడసరుగుగాన తూలిరెండు
బాయకగుణమొకటి భద్రమై వెల్గుతా॥ నాదిప॥ ౫౨

గీ॥ సృష్టియాడనుంచి దృష్టమైగలైను
నష్టమేడనుంచి స్పష్టమయ్యె
సృష్టిదృష్టము మరియు నష్టముగననిది॥ నాదిప॥ ౫౩

గీ॥ ముక్తికలదటంచు మునుకొంద రిలమీద
శక్తిగాలది స్మరణభక్తిగాయ
ముక్తిచలనమునకె మొలచింది అచలమా॥ నాదిప॥ ౫౪

గీ॥ భూతలమున లోభి బూటకంబుగ చాల
దానధర్మముచేయు దాతవలెను
హేతువెరుగకె మునిచేతిలో బడుటకై॥ నాదిప॥ ౫౫

గీ॥ దానమనగనేమి ధర్మమనగానేమి
దాతయనగనేమి తాననేమి
దానధర్మము దాత తనువన నచలంబె॥ నాదిప॥ ౫౬

గీ॥ దాతగనగ నొకరితరముగా దెట్లన్న
భూతిచేత అగ్ని బ్రింగినట్లు
లోతు తెలియకుండు లోకముల్ నిండుక॥ నాదిప॥ ౫౭

గీ॥ ఉమకలోను విద్యముత్పత్తియామెను
విద్య ముముకలోన బెరిగెచాల
వకటికొకటినంట కొప్పిన విధినుండె॥ నాదిప॥ ౫౮

గీ॥ నరులు కర్మములును బుద్ధిఁగొల్పి సేతురు
స్థిరము గల్గునట్టి తెరువు తమకు
దొరకదెన్నటికిని దొరకు నెమలోకంబు॥ నాదిప॥ ౫౯

గీ॥ ధరను జన్మజన్మతరుణుం డపాయివై
తరిమి జన్మవార్థి దాటదలచి
నేని స్వప్నవత్తుగ నౌనది అచలమె॥ నాదిప॥ ౬౦

గీ॥ తులశికావళములు తూఁగాడ మెడవేసి
చందనంబు మేన చాల బూసి
పట్టువర్ధనములు బెట్టిన అచలమా॥ నాదిప॥ ౬౧

గీ॥ భూతిమృత్తికయును బూసి బెట్టుటకును
హేతువేమొ బయలుకేది గలదొ
జాతుల నెటి చలన జాడ్యాలికమునింతె॥ నాదిప॥ ౬౨

గీ॥ ఆడదనుచు నంతట మరి మొగవాడ నెడు
జాడచేత సృష్టి సాగుచుండు
ఆడదనగ పురుషుడన బయలు కెట్లొప్పు॥ నాదిప॥ ౬౩

గీ॥ మాటయాడమిగుల మాటయు వెనుకొను
మాటయుడిగెనేని మేటియగును
సూటిదప్పకున్న సుముఖమా బయులదే॥ నాదిప॥ ౬౪

గీ॥ మాటలెల్లతామె మరి నేర్తుమని
పెక్కుబూటకములు బల్కిబోయి యముని
వీటిజొచ్చి చాలవిటలాట లవుదురు॥ నాదిప॥ ౬౫

గీ॥ శ్రీలమీదమనసు చిక్కను నర్థంబు
వలను బెనుచుకొంతురి వాయకెపుడు
తలవ డెపుడు బయలుతలచిన అచలమా॥ నాదిప॥ ౬౬

గీ॥ ఆలుమొగడటంచు అటు సంచరింతురు
పాలుమాలియంత ప్రాజ్ఞులగుచు
మూలమేమిలేని మొగడాలు యేర్పడె॥ నాదిప॥ ౬౭

గీ॥ పాదు తెలియలేక పరిపరివిధముల
బోవునింతెబయలు టావుగనదు
తావుగనినబయలు కేవలపూర్ణమె॥ నాదిప॥ ౧౮

గీ॥ వేదశాస్త్రములను వెయ్యాలచదువంగ
వాదభేదములను ఖేదమేల
మోదమేల తాను మునిగినఅచలమే॥ నాదిప॥ ౧౯

గీ॥ పుట్టిచచ్చెననుచు పూనిమోహితులయ్యె.
మెట్టుతెలియలేక మిణుకుచుంద్రు
పుట్టుచావుచలన కట్టడైఅచలమౌ ॥నాదిప॥ ౨౦

గీ॥ ఘటముమఠములేని ఘటికునో బయలయ్యె
ఘటముదప్పి స్థూలసూక్ష్మగాక
కారణంబు కవల కారణంబై వెల్గు॥ నాదిప॥ ౨౧

గీ॥ కాయమొకరికయిన కమునిల్వనేరదు
మాయనొకరికయిన మరలిపోదు
గానచలనమణుగ కాయమెంతయులేదు॥ నాదిప॥ ౨౨

గీ॥ గోచిపెట్టిపయిని గొప్పశాటీజుట్టి
దండమొకటిపూసి నిండ భూతి
పండువలెనుబూయ పరిపూర్ణబయలవునె॥ నాదిప॥ ౨౩

గీ॥ సారెమీదమన్ను సంఘటించియునాడ
ఘటముయేరుపడెను గాని గగన
మెడదెచ్చియునిచె యేమదిగానరో॥ నాదిప॥ ౨౪

గీ॥ వచ్చినదియుఘటమె వసరబోవుటఘటమె
కానిగగనమొకటి కదిలిరాదు
పోదుతానునిండి పూర్ణమైయుండును॥ నాదిప॥ ౨౫

గీ॥ గంగయాత్రిబోయి ఘనుడయ్యెదనని
వెంగళయ్యతిరుగు వెరవులేక
భంగిముచ్చుజగతి బరతెంచు విధమింతె॥ నాదిప॥ ౨౬

గీ॥ లోకమనగమిగుల లోకముయనగను
శోకతోడ చలనచోద్యమిదియు
రానిపోని బయలు రాజమార్గముగాదె ॥నాదిప॥ ౭౭

గీ॥ సూదిదబ్బనంబు సురియవా యినుమని
పల్కులింతె చలనభావమదియె
అచలమిటులపల్కనౌనె పదిపూర్ణమా॥ నాదిప॥ ౭౮

గీ॥ రంగు గచలమందు లింగమెట్లునుదోచె
సంగమీడనుంచి సాగివచ్చె
లింగసంగిననుట భంగపోవుటలింతె॥ నాదిప॥ ౭౯

గీ॥ మూడునాల్గునయిదు మునునారునేడును
జాడశబళసృష్టిజాలుసుమ్మి
వీడఅచలమెపుడు వెల్గునుబయలయ్యె॥ నాదిప॥ ౮౦

గీ॥ తల్లియనగనేది తండ్రియనగ నేది
అన్నదమ్ములుబిడ్డ లరయనేది
స్వప్నలబ్ధమింతె సద్గురు అచలమే॥ నాదిప॥ ౮౧

గీ॥ బయలెదానికెందు బదులునొక్కటిలేదు
పూనియత్నముశాయ బోవువెర్రి
తనముచలనమునకె తనుగానుభ్రమబొంది॥ నాదిప॥ ౮౨

గీ॥ జీవుడనుచు నొకటి దేవుడనుచును నొకటి
భావమందుదోచబడిన నతడు
తావుకాంచగలేదు దారిగుంటైనట్లు॥ నాదిప॥ ౮౩

గీ॥ మతములెల్లతమకు సతమనితలతురు
మతములోదలసమ్మతంబుగాదె
వెదకి బయలుగనుట విశదమౌమతమది॥ నాదిప॥ ౮౪

గీ॥ చదువులెల్లచదివి చాలవివేకించి
చెలగిఅర్థములను చాలచెప్పి
గనగజాలరు బయలు ఘనతేమొచదివిన॥ నాదిప॥ ౮౫

గీ॥ పెండ్లియాడి చాలబిడ్డలగని కడ
గండ్లబడగ కర్మగతులుసుండి
నిర్మలంపుదహారమర్మమునుగన బాయు॥ నాదిప॥ ౮౬

గీ॥ కోరిరాగిమృత్తు కొయ్యరాలును దెచ్చి
ప్రతిమ లమర జేసి ప్రార్థనందు
నిలిపిపూజలు చేయ నిత్యమా సత్యమా॥ నాదిప॥ ౮౭

గీ॥ దారవిడచి సుతులదాయాదులనువిడచి
తల్లిదండ్రిసన్నదమ్ములవిడచి
పోయికొండగుహలపొంచున్న గతియేమొ॥ నాదిప॥ ౮౮

గీ॥ పెద్దలమని వరులగద్దరింతురుదొరల
వద్దజేరి మదికివలసినట్లు
దిద్దుకొంచుతించు తెరవేయుకాంచిరో॥ నాదిప॥ ౮౯

గీ॥ నరులసేవజేసి నలుగుటకంటెతా
గురుని సేవజేసి గురుతుగాంచి
తెరవుదెలియునపుడె దేదీప్యమై వెల్గు॥ నాదిప॥ ౯౦

గీ॥ పుట్టినపుడె తనకు పూనిపేరెవ్వరో
అట్టిపెరుగుగోత్రమమర పేరు
కట్టిమీదికరుగగా నదియేమాయె॥ నాదిప॥ ౯౧

గీ॥ ఒక్క శివుడు, బ్రహ్మఖురము, విష్ణువు కోడి
యిక్కవరయ శబళమేమి చెప్ప
వలెను అచలవస్తు వాంఛింపరాకుండు॥ నాదిప॥ ౯౨

గీ॥ తపములనుచు మిగుల జపములనుచును కొంద
రుపమచేత, శాయ వుచితమగునె
విపినమందు వెన్నెలొప్పిన చందంబు॥ నాదిప॥ ౯౩

గీ॥ ఉపవాసములుజేసి వుందురు ప్రకృతిని
కపటకల్మషములు గానలేక
చలనమంతెగాక చర్చింపఅచలమా॥ నాదిప॥ ౯౪

గీ॥ సాంఖ్యతారకములు సాధించికొందరు
విద్యకారులగుచు విఱ్ఱవీగి
తథ్యమనుటతమకు తలవంపులెఱుగరో॥ నాదిప॥ ౯౫

గీ॥ ఘటములోన తమరు ఘటికులై యుండుక
హాటము రాజమనెటి అజపయును
ధృఢముగానాబూని తోడ్రివేసుగాంచిరో॥ నాదిప॥ ౯౬

గీ॥ ముందుజూడతనకు మొనయయినకొనలేదు
వెనుకజూడ మరియుపేర్గులేదు
ముందువెనకనడుమ మూర్తీభవించె దా॥ నాదిప॥ ౯౭

గీ॥ యేమిశాయువద్దు యెక్కడికిపోవద్దు
ఏమిపలుకవద్దు యెరుకవద్దు
తెలచిమరచియుంట తిన్నటియోగంబు॥ నాదిప॥ ౯౮

గీ॥ వసుధలోన పరిచివార్ధికశాంకుండు
చన్నయనగ గీతశతక మొకటి
జెప్పిదీపిదెలియకొప్పి బ్రహ్మాంబవును॥ నాదిప॥ ౯౯

గీ॥ ఎంతవాడునైన అంతకుపురిజూచు
పంతగించిపలుకు పలుకులేల
చింతమునిగి మునిగి జీకాకుపడిచచ్చె॥ నాదిప॥ ౧౦౦

గద్యము.

శ్రీవీరమాంబేశ్వర అమృతానందనాధ దివ్యశ్రీపాదుకాధ్యాన
శిష్యసుందరరామప్రియశిష్య నిరాకార చన్నయయొక్క
గురుపరబ్రహ్మార్పణమస్తు. శ్రీశ్రీశ్రీ
సంపూర్ణము.

శ్రీగురుభ్యో నమః

డబ్బు శతకము

కం॥ శ్రీకరగురు డశరీరగు
లోకములో పాటిబడ్డభవమొందె ని
రాకరు సుందరరాముల
చేకొని పూజింతు నెపుడు చెలగి నరేంద్రా॥ ౧

కం॥ నాగురువుకరుణచేతను
తాగన తనువేమిలేక తథ్యము వెలిగె
బాగుగకోనేటిపురిలో
నూగతి నిటు పరిచి చెన్నసుముఖ నరేంద్రా॥ ౨

కం॥ పరిపూర్ణ బయలు బయలే
పరివాంఛ్లను లేక తాను సనాతనమై
పరిచిని వెలిగెను చన్నడు
తురియ మతీతము సలేక తొలగి నరేంద్రా॥ ౩

కం॥ కందశతంబును జెప్పెద
పొందిన మమతొందలి పూర్ణమయినది యేమో
కందువ సూచన నిట్టన
నందక నెలుగొందు వెందు నరేంద్రా॥ ౪

కం॥ డబ్బని పలికెద సకలము
డబ్బగు దేహములు వినియు డబ్బని తెలియగ
డబ్బగునట పరిపూర్ణమె
డబ్బేమియు లేదు వట్టిడబ్బు నరేంద్రా॥ ౫

కం॥ డబ్బుసుమీ ప్రకృతియన
డబ్బుసుమీ పురుషుడనగ డబ్బగుమెరుఁగన్
డబ్బుసుమీ యాకలగని
డబ్బుసుమీ సృష్టికలయె డబ్బునరేంద్రా॥ ౬

కం॥ డబ్బుసుమీ మహాండము
డబ్బగు బ్రహ్మాండమరయ డబ్బండాండం
డబ్బుసుమీ పిండాండము
డబ్బుసుమీ యిట్టిమెరుఁక డబ్బునరేంద్రా॥ ౭

కం॥ డబ్బుసుమీ త్రిమూర్తులు
డబ్బుసుమీ అమరవరులు డబ్బగుదనుజుల్
డబ్బుసుమీ భూసురులును
డబ్బుసుమీ నరయునెరక డబ్బునరేంద్రా॥ ౮

కం॥ డబ్బుసుమీ విష్ణుత్వము
డబ్బగుబ్రహ్మత్వమరయ డబ్బుశివత్వం
డబ్బుసుమీ దైవత్వము
డబ్బుసుమీ తాను తెలియ డబ్బునరేంద్రా॥ ౯

కం॥ డబ్బుసుమీ భువి జలదము
డబ్బుసుమీ వాయువగ్ని డబ్బగుజలముల్
డబ్బుసుమీ మనసాదులు
డబ్బుసుమీ త్రిగుణములును డబ్బునరేంద్రా॥ ౧౦

కం॥ డబ్బుసుమీ జ్ఞాతృత్వము
డబ్బుసుమీ మనసుబుద్ధి డబ్బగుచిత్తం
డబ్బుసుమీ యిహామసటలు
డబ్బుసుమీ యిట్టితనువు డబ్బునరేంద్రా॥ ౧౧

కం॥ డబ్బుసుమీ లోకములును
డబ్బుసుమీ వేదముల్గను డబ్బగుశాస్త్రిల్
డబ్బుసుమీ తర్కంబులు
డబ్బుసుమీ భాష్యములును డబ్బునరేంద్రా॥ ౧౨

క॥ డబ్బుసుమీ అక్షరములు
డబ్బుసుమీ లిఖితములును డబ్బగుచదువుల్
డబ్బుసుమీ పుస్తకములు
డబ్బుసుమీ సూత్రములును డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౩

కం॥ డబ్బుసుమీ స్మృతులన్నియు
డబ్బుసుమీ భాషలెల్ల డబ్బగుదేశాల్
డబ్బుసుమీ చెప్పన్నర
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రాంతి డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౪

కం॥ డబ్బుసుమీ రాజసమన
డబ్బుసుమీ సత్వమనగ డబ్బగునిక్కం
డబ్బు తమోగుణమనగను
డబ్బుసుమీ యివియునరయు డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౫

కం॥ డబ్బుసుమీ స్థూలంబన
డబ్బుసుమీ సూక్ష్మమనగ డబ్బగునెంతో
డబ్బుసుమీ కారణమన
డబ్బుమహాకారణంబు డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౬

కం॥ డబ్బుసుమీ ప్రాణంబన
డబ్బుఅపానమన మరియు డబ్బువ్యానం
డబ్బు వుదానముయనగను
డబ్బుసమానమును మెరుక డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౭

కం॥ డబ్బువుపవాయువులనగను
డబ్బుసుమీ నాగకూర్మ డబ్బగు కుకరం
డబ్బగును దేవదత్తము
డబ్బుధనంజయమనంగ డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౮

కం॥ డబ్బుసుమీ త్వక్చక్షువు
డబ్బుసుమీ శ్రోత్రములును డబ్బగుజిహ్వాం
డబ్బుసుమీ ఘ్రాణముయన
డబ్బుసుమీ యిట్టివెల్ల డబ్బనరేంద్రా॥ ౧౯

కం॥ డబ్బుసుమీ వాక్కనగను
డబ్బుసుమీ పాణియనగ డబ్బగుపాదాల్
డబ్బుసుమీ పాయువుయన
డబ్బగుగుహ్యంబనంగ డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౦

కం॥ డబ్బుసుమీ విశ్వుడనన
డబ్బుసుమీ తైజసుడును డబ్బగుప్రాజ్ఞం
డబ్బుసుమీ యివిమూడును
డబ్బుసుమీ సత్యమనుట డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౧

కం॥ డబ్బగుయిచ్ఛాశక్తియు
డబ్బాజ్ఞానమనుశక్తి డబ్బాక్రియయుం
డబ్బగుశక్తులు మూడును
డబ్బగునివి సత్యమనుట డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౨

కం॥ డబ్బగు ధరపైబుట్టుట
డబ్బేపావనమగుసిల డబ్బగుతనువుల్
డబ్బభ్రాంతులపొరలె
డబ్బగుమనసరయ పట్టె డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౩

కం॥ డబ్బుసుమీ కామంబును
డబ్బుసుమీ క్రోధమనుట డబ్బనులోభం
డబ్బుసుమీ మోహంబును
డబ్బగు మదమత్సరమును డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౪

కం॥ డబ్బుసుమీ యింద్రియములు
డబ్బుసుమీ విషయములును డబ్బగునెనుకే
డబ్బుసుమీ యిదెకినుమన
డబ్బుసుమీ స్వప్నభ్రమత డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౫

కం॥ డబ్బుసుమీ ప్రారబ్ధము
డబ్బుసుమీ సంచితమును డబ్బాగామిక
డబ్బుసుమీ తనువనియెడి
డబ్బుసుమీ అనుభవమును డబ్బనరేంద్రా॥ ౨౬

కం॥ డబ్బుసుమీ స్వప్నంబును
డబ్బుసుమీ జాగ్రితయును డబ్బుసుషుప్తిన్
డబ్బుసుమీ తనువరయఁగ
డబ్బుసుమీ వట్టికలలు డబ్బునరేంద్రా॥ ౨౭

కం॥ డబ్బుసుమీ జీవుండన
డబ్బుసుమీ దేవుడనఁగ డబ్బే దెయిదెనన్
డబ్బగు నిటుకనుమనుటలు
డబ్బుసుమీ వట్టిభ్రమయు డబ్బునరేంద్రా॥ ౨౮

కం॥ డబ్బుసుమీ షట్కమలలు
డబ్బుసుమీ నాధిపతులు డబ్బుత్రిగముల్
డబ్బుసుమీ జపహంసలు
డబ్బుసుమీ అర్పణంబు డబ్బునరేంద్రా॥ ౨౯

కం॥ డబ్బుసుమీ మనసనుటలు
డబ్బుసుమీ నిలుపుమనుట డబ్బేమనసే
డబ్బగు మనసునునిలచిన
డబ్బుమనస్కంబుయనుట డబ్బునరేంద్రా॥ 30

కం॥ డబ్బుసుమీ సోహంబన
డబ్బంసోహమన పెద్దడబ్బగునింతే
డబ్బుసుమీ తనుబ్రహ్మన
డబ్బుసుమీ స్వప్నవెతలు డబ్బునరేంద్రా॥ 3౧

కం॥ డబ్బుసుమీ పతిపత్నియు
డబ్బుసుమీ సుతులునుతులు డబ్బగుహితులన్
డబ్బుసుమీ పితలరయఁగ
డబ్బుసుమీ తానుమొదలి డబ్బునరేంద్రా॥ 3౨

కం॥ డబ్బుసుమీ సకలంబును
డబ్బుసుమీ బ్రహ్మమనుట డబ్బే తెలివిన్
డబ్బుసుమీ సాక్షనుటలు
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రాంతి డబ్బునరేంద్రా॥ 33

క॥ డబ్బుసుమీ తనుగనుమన
డబ్బుసుమీ తననుగనుట డబ్బగుణత్రుల్
డబ్బుసుమీ భ్రమలెన్నియు
డబ్బుసుమీ యిట్టిచోట్ల డబ్బున రేండా॥ ౩౪

క॥ డబ్బుసుమీ అహమన్మన
డబ్బయమాత్మయనుట డబ్బగునింతే
డబ్బుసుమీ ప్రజ్ఞానము
డబ్బుసుమీ తత్వమసియు డబ్బున రేండా॥ ౩౫

క॥ డబ్బుసుమీ ఆధ్యాత్మిక
డబ్బతి భౌతికమనంగ డబ్బధిదైవం
డబ్బుసుమీ తాపత్రయ
డబ్బుల బోరలంగ వట్టి డబ్బున రేండా॥ ౩౬

క॥ డబ్బుసుమీ యిడయనగను
డబ్బుసుమీ పింగళనగ డబ్బుసుషుమ్నం
డబ్బుసుమీ కూటత్రయ
డబ్బుసుమీ స్థానమనుట డబ్బున రేండా॥ ౩౭

క॥ డబ్బుసుమీ అన్నమయం
డబ్బుసుమీ ప్రాణమయము డబ్బు మనోమయం
డబ్బుసుమీ విజ్ఞానము
డబ్బానందమయము డబ్బున రేండా॥ ౩౮

క॥ డబ్బుసుమీ నివ్వరిములు
డబ్బంగుష్టమాత్ర డబ్బగునవనిల్
డబ్బగునకోరనియ్యము
డబ్బగునిదిచెల్ల స్వప్న డబ్బున రేండా॥ ౩౯

క॥ డబ్బుసుమీ తలిదండ్రులు
డబ్బుసుమీ సుతులుసతులు డబ్బగుణవన్నల్
డబ్బుసుమీ సనుజులు మరి
డబ్బుసుమీ వాయువరన డబ్బున రేండా॥ ౪౦

క౦॥ డబ్బుసుమీ దేహంబును
డబ్బుసుమీ పొందుటలును డబ్బానందం
డబ్బుసుమీ సుఖదుఃఖము
డబ్బుసుమీ స్వప్నమిదియు డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౧

క౦॥ డబ్బుసుమీ తంత్రములును
డబ్బుసుమీ యంత్రములును డబ్బగుమంత్రాల్
డబ్బుసుమీ మాహాత్తన
డబ్బుసుమీ భ్రాంతిపడుట డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౨

క౦॥ డబ్బుసుమీ వర్ణంబులు
డబ్బుసుమీ ఆశ్రమములు డబ్బగుధర్మాల్
డబ్బుసుమీ కర్మములును
డబ్బుసుమీ నిట్టివిపుడు డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౩

క౦॥ డబ్బుసుమీ గృహస్థన
డబ్బుసుమీ బ్రహ్మచర్య డబ్బగుయతియున్
డబ్బుసుమీ అవధూతన
డబ్బుసుమీ యిట్టివెల్ల డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౪

క౦॥ డబ్బుసుమీ ఊర్ధ్వరేతయు
డబ్బుసుమీ మానులనుట డబ్బాకోర్కెల్
డబ్బంతర్ముఖు లనుటయు
డబ్బుమహాత్ములు ననంగ డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౫

క౦॥ డబ్బుసుమీ చిద్బిందువు
డబ్బుసుమీ చిత్కళయును డబ్బానందం
డబ్బుసుమీ చిన్మాత్రయు
డబ్బుసుమీ చిన్మయంబు డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౬

క౦॥ డబ్బుసుమీ చిత్తగుటలు
డబ్బుసుమీ సత్తయనుట డబ్బానందం
డబ్బుసుమీ చిత్స్వరూపము
డబ్బుసుమీ స్వప్నమిదియు డబ్బనరేంద్రా॥ ౪౭

కం॥ డబ్బుసుమీ అశ్వత్థము
డబ్బుప్రదక్షిణము పెద్దడబ్బు చాంద్రాయణముల్
డబ్బుసుమీ ఫలమనుటలు
డబ్బుసుమీ భక్తిముక్తి డబ్బునరేంద్రా॥ ౪౮

కం॥ డబ్బుసుమీ కులగోత్రం
డబ్బుసుమీ నియమకర్మ డబ్బాచారం
డబ్బుసుమీ తేనువనుటలు
డబ్బుసుమీ సత్యమనుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౪౯

కం॥ డబ్బుసుమీ సద్గోష్ఠియు
డబ్బగుదుర్గోష్ఠి మంచి డబ్బగుయెరుకే
డబ్బుసుమీ సాఫల్యము
డబ్బుసుమీ అయనమనుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౫౦

కం॥ డబ్బుసుమీ యినశశియును
డబ్బుసుమీ వుదయమవుట డబ్బస్తమయం
డబ్బుసుమీ గ్రహణంబును
డబ్బుసుమీ పట్టువిడుపు డబ్బునరేంద్రా॥ ౫౧

కం॥ డబ్బుసుమీ స్త్రీ పురుషులు
డబ్బుసుమీ హితముపెంచు డబ్బిడు సుఖముల్
డబ్బుసుమీ గర్భముయన
డబ్బుసుమీ జననమనుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౫౨

కం॥ డబ్బుసుమీ యిహయోగము
డబ్బుసుమీ పరమదెంత డబ్బవుతానుల్
డబ్బొట్టి భ్రమలు దగులుట
డబ్బుసుమీ యిట్టిమనసు డబ్బునరేంద్రా॥ ౫౩

కం॥ డబ్బుసుమీ ప్రతిమార్చన
డబ్బుసుమీ భక్తిపూజ డబ్బవసరముం
డబ్బుసుమీ తృప్తాస్తన
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రమత డబ్బునరేంద్రా॥ ౫౪

కం॥ డబ్బుసుమీ భక్తనటలు
డబ్బుసుమీ ముక్తియనుట డబ్బగుభుక్తిన్
డబ్బుసుమీ తలపోతలు
డబ్బుసుమీ తానసేది డబ్బునరేందా॥ ౫౫

కం॥ డబ్బుసుమీ దొరతనమన
డబ్బుసుమీ స్వేచ్ఛయిడుట డబ్బు సుఖంబౌ
డబ్బుసుమీ తన్మయమనే
డబ్బుసుమీ మరచియుంట డబ్బునరేందా॥ ౫౬

కం॥ డబ్బుసుమీ విత్తనగన్
డబ్బుసుమీ చెట్టుయనగ డబ్బగుశాఖల్
డబ్బగుపుష్పఫలంబుల్
డబ్బగుచవులరయ వట్టిడబ్బునరేందా॥ ౫౭

కం॥ డబ్బుసుమీ పుణ్యంబును.
డబ్బుసుమీ పాపమనుట డబ్బధిపతెనగ
డబ్బుసుమీ పరిపాలన
డబ్బుసుమీ భ్రమయు కానిడబ్బునరేందా॥ ౫౮

కం॥ డబ్బుసుమీ నాదంబును
డబ్బుసుమీ బిందువరయ డబ్బగుకళయున్
డబ్బగు పొందియుమరచుట
డబ్బుసుమీ యిట్టికలయు డబ్బునరేందా॥ ౫౯

కం॥ డబ్బుసుమీ పంచాక్షరి
డబ్బుపదేశంబుయనగ డబ్బుతరింపున్
డబ్బుసుమీ పరమార్థము
డబ్బుసుమీ యిట్టికలలు డబ్బునరేందా॥ ౬౦

కం॥ డబ్బుసుమీ దారేషణ
డబ్బు ధనీషణము మిగుల డబ్బగుపుత్త్రిల్
డబ్బుసుమీ కాపేయము
డబ్బుసుమీ తెలిసికనిన డబ్బునరేందా॥ ౬౧

క౦॥ డబ్బుసుమీ వైకుంఠము
డబ్బుసుమీ కైలసంబు డబ్బశపురమున్
డబ్బుసుమీ విష్ణుపదము
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రమలు డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౨

క౦॥ డబ్బుసుమీ ఋష్యాదులు
డబ్బుసుమీ మౌనులెల్ల డబ్బజగురుడున్
డబ్బుసుమీ శుద్ధక్రియ
డబ్బుసుమీ సిద్ధులనుట డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౩

క౦॥ డబ్బుసుమీ అస్త్రంబులు
డబ్బుసుమీ మంత్రములును డబ్బుప్రయోగాల్
డబ్బుపసంహారమునన
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రమలు డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౪

క౦॥ డబ్బుసుమీ వైరాగ్యము
డబ్బుసుమీ పూజలనుట డబ్బగుపత్రిన్
డబ్బుసుమీ నైవేద్యము
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రమతి డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౫

క౦॥ డబ్బుసుమీ ఆసనములు
డబ్బుసుమీ దృక్కుదెలియ డబ్బగుపాపల్
డబ్బుసుమీ దృశ్యమునస
డబ్బుసుమీ తిరుణామనుట డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౬

క౦॥ డబ్బుసుమీ సాంఖ్యంబును
డబ్బుసుమీ తారకమును డబ్బమనస్కం
డబ్బుసుమీ యోగంబులు
డబ్బుసుమీ భ్రాంతిపతులు డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౭

క౦॥ డబ్బుసుమీ పగలనగను
డబ్బుసుమీ రాత్రియనుట డబ్బగు దినుసుం
డబ్బగు శశితారకములు
డబ్బగు నిట్టువంటిభ్రమలే డబ్బనరేంద్రా॥ ౬౮

కం॥ డబ్బుసుమీ పాద్యమియన
డబ్బుమవసయావగమరియు, డబ్బుగుడిక్కం
డబ్బుసుమీ పౌర్ణమియును
డబ్బుసుమీ యిట్టిచూవు డబ్బున రేందాం॥ ౧౯
కం॥ డబ్బుసుమీ పూరకమును
డబ్బుసుమీ కుంభకమున్ డబ్బుగుహాంసల్
డబ్బుసుమీ రేచకమును
డబ్బుసుమీ తరుణమనుట డబ్బున రేందాం॥ ౨౦
కం॥ డబ్బుసుమీ భూమిమధ్యము
డబ్బుసుమీ గంగయమున డాంబికమింతే
డబ్బుసరస్వతియాగను
డబ్బుగుపరచెయిట్లు డబ్బున రేందాం॥ ౨౧
కం॥ డబ్బుసుమీ కలివంతులు
డబ్బుసుమీ తానపుటక డబ్బుగుతనవుం
డబ్బుసుమీ నామంబును
డబ్బుసుమీ రూపమనుట డబ్బున రేందాం॥ ౨౨
కం॥ డబ్బుసుమీ వారణయసి
డబ్బుసుమీ గంగయనుట డబ్బుగుగయయును
డబ్బుకె ప్రియాగయునన
డబ్బుసుమీ నిట్టువరయ డబ్బున రేందాం॥ ౨౩
కం॥ డబ్బుసుమీ శ్రీరంగము
డబ్బుగురామేశ్వరంబు డబ్బయోధ్యం
డబ్బుసుమీ శ్రీకూర్మము
డబ్బుజగన్నాధమరయ డబ్బున రేందాం॥ ౨౪
కం॥ డబ్బుసుమీ తిరుపతియును
డబ్బుగుపర్వతము కంచి డబ్బగు చిదంబ్రాల్
డబ్బుఅహోబలమెన్నగ
డబ్బున నివిమెన్నసేల డబ్బున రేందాం॥ ౨౫

కం॥ డబ్బుసుమీ మానసమును
డబ్బుసుమీ బాహ్యమనుట డబ్బనుపూజల్
డబ్బుసుమీ శ్రీవణమనం
డబ్బుసుమీ ధ్యానమనన డబ్బునరేంద్రా॥ ౭౬

కం॥ డబ్బుసుమీ యజ్ఞములును
డబ్బుసుమీ యాగములును డబ్బాక్రతువుల్
డబ్బుసుమీ మోక్షంబును
డబ్బుసుమీ యిట్టివాంఛ డబ్బునరేంద్రా॥ ౭౭

కం॥ డబ్బుసుమీ దానంబులు
డబ్బుసుమీ ధర్మములును డబ్బుఅధర్మం
డబ్బేపరవుపకారము
డబ్బను నీభ్రమతలెల్ల డబ్బునరేంద్రా॥ ౭౮

కం॥ డబ్బుసుమీ వర్ణ్యతములు
డబ్బుసుమీ త్రైమతాలు డబ్బగు గతులుం
డబ్బగు దీటునీమరుగుట
డబ్బుసుమీ భ్రాంతిపొరల డబ్బునరేంద్రా॥ ౭౯

కం॥ డబ్బుసుమీ సాలోక్యము
డబ్బగు సామీప్యమనుట డబ్బారూపం
డబ్బుసుమీ సాయుజ్యము
డబ్బుసుమీ పొందుననుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౦

కం॥ డబ్బుసుమీ సద్బ్రహ్మము
డబ్బుసుమీ సచివయనుట డబ్బనహరియున్
డబ్బగు హరిశ్చంద్రిన
డబ్బగుపరమస్వరాట్టు డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౧

కం॥ డబ్బుసుమీ యెరుకయుయున
డబ్బుసుమీ మరపుయన్నట డబ్బగుతానున్
డబ్బగు సత్తనచిత్తన
డబ్బు సదానందమనుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౨

కం॥ డబ్బుసుమీ పర్వములును
డబ్బుసుమీ తెలిసినడక డబ్బాకర్మం.
డబ్బుసుమీ తెరువనుటల్
డబ్బుసుమీ తనకనేది డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౩

కం॥ డబ్బగు గంగానర్మద
డబ్బగు కావేరి సింధు డబ్బాకృష్ణా
డబ్బగు గోదావరియును
డబ్బగు నివి దోపదట్టి డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౪

కం॥ డబ్బగు రాలును కోట్యల్
డబ్బగు తామ్రమును వెండి డబ్బామృత్తుల్
డబ్బగు పసిడియునసగ
డబ్బగు దైవములునసుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౫

కం॥ డబ్బుసుమీ నిముసముచూసి
డబ్బుసుమీ కాష్ఠసునగ డబ్బాకళయుల్
డబ్బుసుమీ క్షణమనునది
డబ్బుసుమీ ఘడియయనగ డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౬

కం॥ డబ్బుసుమీ ముహూర్తము
డబ్బుసుమీ యామమనగ డబ్బాదివముల్
డబ్బుసుమీ పక్షంబన
డబ్బుసుమీ మాసమనగ డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౭

కం॥ డబ్బుసుమీ రాసులుచూన
డబ్బుసుమీ ఋతువులనగ డబ్బయనములుల్
డబ్బుసుమీ వత్సరములు
డబ్బుసుమీ యిట్టిభ్రమత డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౮

కం॥ డబ్బగు రాకడ పోకడ
డబ్బాకచో స్థానమగుట డబ్బగుయెరుకల్
డబ్బగు తన్మొదలరయగ
డబ్బగునిటు సత్యమనుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౮౯

8

కం॥ డబ్బుసుమి • త్పుత్తనుటలు
డబ్బుసుమీ తృష్ణయునగ డబ్బాభుక్తికా
డబ్బుసుమీ తృప్తాస్తన
డబ్బుసుమీ ఆయెననుట డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౧
కం॥ డబ్బుసుమీ చిరకాలము
డబ్బుసుమీ యుగములరయఁ డబ్బగుకల్పాల్
డబ్బుసుమీ రుషిమానము
డబ్బుసుమీ నిట్టివరయ డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౨
కం॥ డబ్బుసుమీ నాచకమును
డబ్బుసుమీ భాపమనుట డబ్బవుదృక్కుల్
డబ్బటుగా భ్రిమబొందుట
డబ్బుసుమీ తానుమొదలి డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౩
కం॥ డబ్బుసుమీ స్వర్గముయున
డబ్బుసుమీ మర్త్యమనుట డబ్బగునిక్కం
డబ్బగు పాతాళంబును
డబ్బగునిటు తెలియుతెలివి డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౪
కం॥ డబ్బుసుమీ భువనంబులు
డబ్బుసుమీ మండలములు డబ్బవుదిక్కుల్
డబ్బుసుమీ మేరువయును
డబ్బుసుమీ విష్ణుపదము డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౫
కం॥ డబ్బుసుమీ దిక్పతులును
డబ్బుసుమీ దిగ్గజములు డబ్బవుదిక్కుల్
డబ్బుసుమీ భ్రిమలిన్నియు
డబ్బగు తెలిసేటితెలివి డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౬
కం॥ డబ్బుసుమీ యింద్రజాలము
డబ్బగు మహేంద్రజాల్కు డబ్బగుటక్కుక్కా
డబ్బుటమార్ గజకర్ణము
డబ్బగు గోకర్ణమరయ డబ్బునరేంద్రా॥ ౯౭

కం॥ డబ్బుసుమీ శబ్దంబును
డబ్బుసుమీ స్పర్శయనగ డబ్బగురూపం
డబ్బుసుమీ రసమనుటలు
డబ్బుసుమీ గంధమనుట డబ్బనరేంద్రా॥ ౯౭

కం॥ సర్వభ్రాంతియు తొలగగ
సర్వము రహితమునుచాయూ సద్గురువచలుఁ
సర్వము సందుకయుండెను
సర్వము నెరుగకను బయలె సతమునరేంద్రా॥ ౯౮

కం॥ యోచనలు యేమిలేకను
తోచక పరిపూర్ణమగుచు తుదమొదలనకఁ
సూచింపరానిదేమో
తోచక వెలుగొందుచుండె, తాను నరేంద్రా॥ ౯౯

కం॥ యీశతక మెవడుచదివిన
ఆశలువదిలి అచలుడగుచు ఆశరీరుడునౌ
నాశనజననములేకను
యీశుడునై నిండివెలుగు యొందునరేంద్రా॥ ౧౦౦

శ్రీమదచలగురు పాటిబండ్ల సుందరరామ పరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

డబ్బుశతకము సంపూర్ణము.

శ్రీగురుభ్యో నమః

సుందరరామచంద్ర శతకము

గీ॥ శ్రీకరంబైన వత్యమసీధుచంద్రు
డప్పగురుమూర్తి నాత్మలో నమరనిల్పి
గీతశతకంబు రచియింతు కేవలముగ
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧

గీ॥ వరమపరుడైనగురువరు పాటిబండ్ల
జలధిసుందరరామచంద్రనేటికృతిని
వొప్పితను పరిచిచన్నయ్య జెప్పి[illegible]
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౨

గీ॥ అచలమున్నది యనిచెప్ప నాయనవరో
యచటలేదాయ నచలమే యెరుకలేక
వత్యమప్పయ్యశాస్త్రియె వసుధగురుడు
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౩

గీ॥ దేహమందున దేవుండు తేజరిల్లు
ననుచు జనులెల్ల నందురు నరయ లేక
దేహమును లేక యున్నదే దేముడయ్యె
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౪

గీ॥ ఆకసంబులో గోడయు నమరియుండు
గోడలోపల నాకసం బుదిరియుండు
గోడరీతిని జగములు గూలిచనును
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౫

గీ॥ గోడలేకున్నయప్పుడె గుణములేక
నున్న దాకసమని తెలిసియున్నవాని
బ్రహ్మమని తెలిసి తానును బ్రతుకవలదె
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౬

గీ॥ తెలివి బ్రహ్మంబుయందురు తెలియలేక
గురునిజేరకయున్నట్టి గుణమునుమ్మ
తరచ తెలివికి దేహంబు దంటగాదె
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౭

గీ॥ గుణము నిర్గుణమున్నదే గుణమునుమ్మ
అట్టి గుణహీనుడెకడ ఆత్మవేత్త
అతనిజేరక అబ్బునే అమలపథము
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮

గీ॥ దేహిదేహంబు రెండును దేవుడయ్యె
దేహిదేహంబులేకున్న దేవుడేడి
గురుడె దేవుడు తలపోయ గుణముగల్గె
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯

గీ॥ చెట్టులో విత్తుబుట్టియు జెలగినట్టు
విత్తులో జెట్టుబుట్టియు విలసినట్లు
జగము సంకేతనామమై జెలగుచుండు
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౦

గీ॥ మతములనియేటి సంకెళ్ళమునతదగిలి
వదులుకోలేక వదరెటివారులకును
విడవబడదయ్యె ఊడిపోవు విధముగనక
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౧

గీ॥ తల్లిదండ్రులె దేవుళ్ళు తలచిచూడ
తల్లిప్రకృతియు పురుషుండు తండ్రియయ్యె
తాను రెండునుతెగిలిన తనువుయయ్యె
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౨

గీ॥ దేవజీవులభ్రాంతిని దెలిసియున్న
వాడు యెవడని తెలియక వసుధలోన
చెప్పచుందురు జనులకు చెనటిమతులు
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౩

గీ॥ తమకు మూలంబులేదనే తలపులేక
తగులుకున్నారు తనువుల తలచిచూడ
కలలగూడిన దేహముల్ గలిగెనయ్యా
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౪

గీ॥ కలలోమేల్కొన్న దేహంబు కలదెచూడ
మేలుకొన్నట్టి దేహంబు మెలగుటెట్లు
యెట్లువచ్చెనో తెలియంగ యెవడుగలడు
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౫

గీ॥ తత్వదృష్టినచూచిన తానులేని
తత్వమైయుండునట్టి తత్వంబుగనిన
తత్వవేదిని గురునిగా దలపవలదె
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౬

గీ॥ ఎచటజూచిన నచటను యేర్పడంగ
యుండు బ్రహ్మంబు నిండుక యొండులేక
నదియు కారణగురుమూర్త్యనుగ్రహమున
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౭

గీ॥ రాతప్రతిమను చెక్కిన రాయిగాదె
రాయినరికిన ప్రతిమయు రాలిపోదె
దేహిదేహంబు నట్లుగా తెలియుడిలను॥ రాజ॥ ౧౮

గీ॥ కారణుండగు గురుమూర్తి కరుణవార్ధి
నోలలాడక తగగన నుచితమగునె
వెర్రిపర్రిన్ను భ్రమ్మలనె తవిలెకాని॥ రాజ॥ ౧౯

గీ॥ కుంఠితముగాని వైకుంఠపురమందు
కుదిరియుండియు తాను లేకున్నయునికి
తెలియనేరక భ్రమలచే దిరిగిరకట॥ రాజ॥ ౨౦

గీ॥ తన్నుగన్నట్టిదేకదా తల్లిచూడ
తానుగన్నట్టిదేకదా తనయుడరయ
యిట్టిదృక్కునచూచిన యిష్టమునిదునె॥ రాజ॥ ౨౧

గీ॥ కల్లనిజమును రెండును గలగజేసి
బోధచేతురు తామును బుధులమనుచు
పాయె దేహంబులనుచెప్పి పొందుపడునె॥ రాజ॥ ౨౨

గీ॥ యెఱుకయై పుట్టతానను యెట్లుపెరిగె
యెట్లునశియించె ముందలియాండు తాను
మూలమిదియని తెలియరు మూఢ జనులు॥ రాజ॥ ౨౩

గీ॥ మాటలుకొన్ని నేర్చియు మహినికొంద
రార్యజనుల నటించుచు యవనిలోన
తామె బ్రహ్మంబుమనిచెప్ప తగులుకొనరొ॥ రాజ॥ ౨౪

గీ॥ నేతినేతేతి వాక్యముల్ నిజముగాను
చెప్పుచుందురు లోకుల జెరచుకొరకు
అంగముల్ తోటి తామును అరుగుచుండు॥ రాజ॥ ౨౫

గీ॥ ఆత్మభ్రమయనుట యొప్పునె ఆర్యులకును
త్రాను బ్రమసించె పాముగా తనకుతానె
యిట్టి దృష్టాంత్రముల నాత్మయిముకునయ్యె॥ రాజ॥ ౨౬

గీ॥ తాను తెలిసిన బ్రహ్మమై తానెనిలచు
ననెడి శాస్త్రంబులెల్లను నమ్మినారు
తన్ను తెలిసిన దేహంబు తప్పిపోదె॥ రాజ॥ ౨౭

గీ॥ వినని చూడని అచలంబు వేద్యమనుట
వినెడిచూచెటి చలమును వేద్యమనియె
దీనిమర్మంబు గురునిచే తెలియవలయు॥ రాజ॥ ౨౮

గీ॥ చంచలము చెప్పినవియెల్ల చలనమయ్యె
చలనమునులేని అచలంబు చెప్పలేదు
అనుచు గురురూపమైవుండు అచలమూర్తి॥ రాజ॥ ౨౯

గీ॥ అచలమున్నదియని చెప్ప అచలమైన
వేదశాస్త్రంబు లందున వెదకికని
తానె బ్రహ్మంబుయని చెప్ప తరుచుగాను॥ రాజ॥ 30

గీ॥ అచలమందున చంచల మతులకెట్లు
తన్నుగనరాని శాస్త్రముల్ తరుచుగాను
బ్రహ్మమిట్టని బల్కెడా బ్రహ్మమగునె॥ రాజ॥ 3౧

గీ॥ తల్లిదండ్రియు దిన్నట్టి దధియునెల్ల
దేహ దేహంబులై యుండె తెలియరయ్య
తన్నుదెలసుట యింతగా దలచవలదె॥ రాజ॥ 3౨

గీ॥ తన్నుదెలిసిన వాడెవడు తానుయెవడు
సోహమని చెప్పుచుందురు చోద్యముగను
తాను పొయ్యేటివాగనే తలపులేక॥ రాజ॥ 33

గీ॥ దేహముల్ జెప్ప కల్పనల్ దేహమునకు
సమ్మికై వుండు జగముల సమ్మికగును
అచలమును చెప్పెననుటకు సలపియగునె॥ రాజ॥ 3౪

గీ॥ పాలునీరును నొక్కటై పరిణమించు
కరణిబ్రహ్మంబులో మాయకలసెనట్లు
మాయబ్రహ్మముకలసియు మసలుటెట్లు॥ రాజ॥ 3౫

గీ॥ నీటబుట్టిన పువ్వును నీటగలసి
నీరుఅయినట్లు నిజములోనిల్పమనుచు
మాయయనును తెల్వి జగములో మాసిపోదె॥ రాజ॥ 3౬

గీ॥ కలలోజగములు కాన్పించుకరణిజూచి
బ్రతుకనేర్చినవారలు బ్రహ్మవిదులు
వారిజేరినవారికి వదలుజగము॥ రాజ॥ 3౭

గీ॥ కొండ గిరియన శైలంబు గుట్టయనగ
బరగుసాంకేతికంబురీతి బ్రిబలెశిలయు
శిలయుసంకేతమదిగను సిద్ధపురుషు॥ రాజ॥ ౩౮

గీ॥ హస్తకంకణములు ఖంగరంబులనుచు
భూస్థలంబున పాతాళభూమి దివిని
బ్రిబలుటయు నింతె వలదనిపలుకులేల॥ రాజ॥ ౩౯

గీ॥ ధోవతియు చీరరేకను దుప్పటనుచు
పలుకుపలుకులు వృపలవిబాటగాదు
ప్రత్తియనవె బ్రహ్మంబు భ్రాంతివడుని॥ రాజ॥ ౪౦

గీ॥ మంతి చట్టియు కడవయు మూకుడనుదు
రంతె సత్తును మృత్తికయనుచుగనుట
బ్రహ్మవేత్తలుదలవరు ప్రజ్ఞగాను॥ రాజ॥ ౪౧

గీ॥ ప్రత్తిశిలకును మన్నుకుపైడికట్లు
భిన్నసాంకేతనామముల్ బ్రిబలుచుండు
పాంచభౌతికధర్మం బబద్ధమగుచు॥ రాజ॥ ౪౨

గీ॥ తారకమనస్కసాంఖ్యముల్ తలచిచూడ
దృశ్యములునయ్యెనవియెల్ల నశ్యముగను
శాశ్వతంబన్న తానసెసరణిగాదు॥ రాజ॥ ౪౩

గీ॥ సగుణనిర్గుణసాక్షిగా తలపుచుండె
తాను సాక్షిని చెప్పను తరచుగాను
తానులేకున్నతలపుయే తలపులేక॥ రాజ॥ ౪౪

గీ॥ తానుపుట్టకమును నేదితలచిచూడ
తానుపోయిన వున్నదితలపులేదు
మధ్యవచ్చిన దిదియని మమతవిడరు॥ రాజ॥ ౪౫

గీ॥ బ్రహ్మవేత్తలువల్కెడిప్రజ్ఞచేత
బ్రహ్మగనవచ్చునని యెటిబ్రమలపెట్టు
బ్రహ్మవిషయంబుగాచూచు ప్రజ్ఞయట్లు॥ రాజ॥ ౪౬

గీ॥ గోచరంబును లేక యగోచరంబు
నైనపార్బ్రహ్మమున కెట్లు నందునయ్య
అచలమిట్టిదియని యాతని యందురయ్య॥ రాజ॥ ౪౭

గీ॥ మాటలో బ్రహ్మమిముడు నె మమతగాక
గురునికృపచేత క్షణములో గురుతుగనక
శ్రవణకర్మంబుచే చిక్క చెప్పుటెట్లు॥ రాజ॥ ౪౮

గీ॥ ఆదిఅంతంబు లేకుండు అచలమునకు
చలనమునకు నాదియంతంబు జలగుచుండు
చలనమేరీతి అచలమౌ చెప్పరయ్య॥ రాజ॥ ౪౯

గీ॥ తనువులును తనకునైదును తగిలెనంచు
చెప్పుచుండును తెలివియుజగములందు
కలలో దేహంబుగలిగితె కలగలేదె॥ రాజ॥ ౫౦

గీ॥ కలలో కనుగొన్న తనువులు కల్లయనుచు
మేలుకొన్నట్టి దేహముల్ మెచ్చుగాను
చెప్పునటువంటి దేహముల్ చెడగలేదె॥ రాజ॥ ౫౧

గీ॥ జ్ఞానమందురు కొంద రజ్ఞానమనుచు
దీనికని తెలుసు తెలివిని తెలిసినట్లు
తెలివియేమియు లేకున్న తెగును జగము॥ రాజ॥ ౫౨

గీ॥ కండ్లగన్నట్టి రూపులు గనునె చెవులు
చెవులువిన్నట్టి శబ్దముల్ చెప్పెదృక్కు
దృక్కుగనినట్టి స్పర్శయు త్వక్కెరుగు॥ రాజ॥ ౫౩

గీ॥ జాగ్రతందున జగములు జలగునట్లు
నిద్రయందున స్వప్నమై నిలచియుండు
యెవరుజేసిరో యింతని యెరుగరకట॥ రాజ॥ ౫౪

గీ॥ బ్రహ్మ సృష్టికి కర్తని భ్రమసినారు
తాను లేకున్న బ్రహ్మెండ తలచిచూడ
దృక్కుతానయ్యె బ్రహ్మంబు దృశ్యమయ్యె॥ రాజ॥ ౫౫

గీ॥ బ్రహ్మవిష్ణువు రుద్రుండు ప్రాణులెల్ల
అన్నమైయున్న దనకోరు అవనిలోన
అన్నమును లేకయున్నదే అచలమయ్యె॥ రాజ॥ ౫౬

గీ॥ తల్లిగర్భంబునందున తాను వెడలి
వచ్చినప్పటిభాషకు వదరవలదె
భ్రాంతిభాషల శాస్త్రాల భ్రమలపడిరి॥ రాజ॥ ౫౭

గీ॥ తాను వకట్న్ని శాస్త్రముల్ తెగనుజెప్పి
వకరు చెప్పినశాస్త్రముల్ వదరుకొంచు
నిద్రబోయిన వున్నవే నిలచిఅపియు॥ రాజ॥ ౫౮

గీ॥ చెవుల యేమియు విన్నారొ చెప్పరదియు
చెవులవినకున్న అచలంబు చెప్పలేదు
అనెటి అనుమానమెవరికీ అట్టెచూడ॥ రాజ॥ ౫౯

గీ॥ హంపబోయినదేహంబు అట్టెనిలుప
అజునకైనను తెగనూన అరసిచూడ
సోహమన్నది హంసగా చోద్యమరయ॥ రాజ॥ ౬౦

గీ॥ కామమును కూడదందురు కపటయుక్తి
మోక్షమునుగోర కామంబు మోసమగు నె
మాయ మోక్షంబు అనిచెప్ప మాయగాదె॥ రాజ॥ ౬౧

గీ॥ నా ల్గవస్థల దేహంబు నడచుచుండి
మోక్షమేమున్నదనుకొని మోదమంది
వుండివున్నారు వుత్తముల్ వుర్వియందు॥ రాజ॥ ౬౨

గీ॥ ఆశ్రమంబులు వర్ణముల్ అరసిచూడ
దేహమందున కలదని తెలివిలేక
బయలవర్ణంబులను వినగ బరగినారు॥ రాజ॥ ౬౩

గీ॥ నాదధ్యానంబు జేసిన నరులకెల్ల
విడువబడదయ్యె దేహంబు విసుటవలన
యేమిలేకున్న దేహంబు యేమిసేయు॥ రాజ॥ ౬౪

గీ॥ సర్వగతమైన అచలుడు సత్తుచిత్తు
అదియుగాగన గిలుగ ఆనందమనుచు
దేహమున్నట్టులను చెప్పెదేముడంచు॥ రాజ॥ ౬౪

గీ॥ రాజమార్గంబు తెలియక రాజ్యమందు
దోవదప్పియు నడచేరు దొరలమనుచు
తాళమున్నట్టి దర్వాజతగులకొనిరో॥ రాజ॥ ౬౬

గీ॥ జగములందున అశరీరి జలగుబొట్లు
వారి కులగోత్రమాచార వర్ణమేది
అనుచు వెతుకంగ కనబడు నవనిలోన॥ రాజ॥ ౬౭

గీ॥ శ్రవణధ్యానంబు మననాదిశ్రమల బెట్టి
చెప్పుచుందురు గురువులు చెంతజేరి
అనుభవము చెప్ప అచలంబు అబ్బునయ్య॥ రాజ॥ ౬౮

గీ॥ అనుభవంబుగ జెప్పేరు ఆత్మనెపుడు
అన్నమేనయ్య భక్షింప ఆకటికిని
అన్నమేలేదె జగముల నాక్రమించి॥ రాజ॥ ౬౯

గీ॥ తిలను గడ్డానరోమముల్ తగను బెంచి
తిరుగుచుందురు యోగులు తిప్పటలను
బొచ్చు బెంచిన యోగంబు బొందగలదె॥ రాజ॥ ౭౦

గీ॥ మంత్రిలయ హఠయోగుల మంచుమహిని
ఇంద్రజాలంబు జూపిన యీశుడగునె
పొసగబట్టుండ యోగముల్ పొందనగునె॥ రాజ॥ ౭౧

గీ॥ తండ్రిశుక్లంబు మొరుకను తానునయ్యె
తల్లిరక్తంబు దానికి తనువుయయ్యె
దేహిదేహంబు లిట్లని తెలియలేరు॥ రాజ॥

గీ॥ ఇల్లువాకిలి యిల్లాలు యిష్టమనక
విడచి తిరిగిన తన్నుదా వీడువగలదె
తన్ను విడుపించె గురువును తలపవయ్య॥ రాజ॥ ౭౩

గీ॥ పాంచభౌతిక మయమైన ప్రపంచమొప్పు
పంచభూతాంశలివి తానె బ్రహ్మమనుచు
పలుకు భూతాంశులనుగాదె బ్రహ్మమగునె॥ రాజ॥ ౨౪

గీ॥ పుట్టుటయు గిట్టుటయు రెండు బొరయునట్టి
మార్గమెరిగించునది బ్రహ్మమార్గమనెటి
దేహి దేహాంశ గాకుంటె తెలుసునయ్యా॥ రాజ॥ ౨౫

గీ॥ నావివరుసలతో చాల నొప్పుచుండి
దేహమునకైన దేహియు తెలుసుకోక
లోకసంకేతమున తాను లోలుడయ్యె॥ రాజ॥ ౨౬

గీ॥ గాఢమైనట్టి సుప్తిని గలిగియుంటె
కారణంబైన బ్రహ్మమా కరణియనుచు
పలుకబడుటెట్లు పలుకుల పలుకబడునె॥ రాజ॥ ౨౭

గీ॥ తానె జగములు యనుచును తలచుకొనుచు
సర్వగతమైన బయలని చక్కనెరిగి
విగ్రివచ్చిన చనుగాక నిజముగాను॥ రాజ॥ ౨౮

గీ॥ ఉత్తమయమైన అచలంబు ఊరకుండ
వృత్తబయలును అవయవల్ వుండునయ్యా
చావుపుట్టుక లేకుంటె చక్కగాను॥ రాజ॥ ౨౯

గీ॥ ఎవరుచెప్పిరు అచలంబు యెరుకపడగ
అనుచు వెతకియు కారణు నాశ్రయించు
నతడు అచలుండునైయుండు నవనిలోన॥ రాజ॥ ౩౦

గీ॥ తల్లిదండ్రులు గలరండ్రు తప్పగాను
తాము వున్నంతకాలంబు దనరినారు
తాము కలగన్నయర్థముల్ తథ్యమటు॥ రాజ॥ ౩౧

గీ॥ గాలిపడగయు రీతిని గదలుజగము
తానుతాడుగ నుండును తలచిచూడ
తానుతెగితేను తాడును తెగినపడిగె॥ రాజ॥ ౩౨

గీ॥ ఏమి దృష్టాంతములులేక యెరుకలేక
వదరుచున్నారు దేహముల్ వదలకుండు
శాస్త్రముల్ చెప్పిపోయిరి చపలులగుచు॥ రాజ॥ ౮౩

గీ॥ చలము అచలంబునౌనని చలముచెప్పి
యిలను అన్యతంబులాడియు యిష్టుడయ్యె
శిష్యజనముల బోధించు సిగ్గులేక॥ రాజ॥ ౮౪

గీ॥ అచలమున్నదియని తలతు రార్యులెపుడు
తమకు దేహంబులేదనే తలపుగలిగి
అట్టితలపుకు చలన మాధారమయ్యె॥ రాజ॥ ౮౫

గీ॥ మిగులచచ్చిన దేహముల్ మిథ్యలనుచు
తగులుకున్నట్టి దేహముల్ తలచునయ్య
యిట్లుచెప్పిన మిథ్యయు నిజముసుమ్ము॥ రాజ॥ ౮౬

గీ॥ మంత్రిలయ హఠయోగముల్ మహిమదెలసి
రాజయోగంబు సాధింప రాదటనుట
దేహధర్మంబు లివియని తెలియలేదు॥ రాజ॥ ౮౭

గీ॥ వాయుధారణచేసినవాడు యెవడు
పాముపలెనుండి చచ్చెటిపాపమతులు
వారికడగాండ్లు యేమనివాదువాడ॥ రాజ॥ ౮౮

గీ॥ యోగమభ్యాసములుచేసె యోగులెల్ల
కాలమందునబడిరయ్య కాలుజారి
నోరియాలైపోయి యిలలోన కోతబడిరి॥ రాజ॥ ౮౯

గీ॥ అంతతానను తలపున నతకబడిన
వారు కడతేరలేరు యీవసుధయందు
తాను తానను తెలివియు తర్లిపోదె॥ రాజ॥ ౯౦

గీ॥ కలలో యేనుగ వెచ్చటగలిగివచ్చె
నెచటబోయెను తెలియగు యెరుకగలిగి
అట్టిదేకాదె దేహంబు నరసిచూడ॥ రాజ॥ ౯౧

గీ॥ తనకుయేమియులేనట్టితలపుచేత
తానుయేమియులేకున్న తలపుచెడును
చెడకయుండిన జగములు వెలుగుచుండు॥ రాజ॥ ౯౨

గీ॥ కాయసిద్ధియుకలదని కష్టపడిరి
కలలో కలగని మేల్కాన్నకరణిగాదె
బ్రహ్మమొదలగుదేవతల్ బ్రతికినారె॥ రాజ॥ ౯౩

గీ॥ స్వప్నమందున మేల్కాన్నసరణి జగము
చూచుచుండేటితెలివిని చూచుతెలివి
యేమిలేదనియుండునుయెరుగకెపుడు॥ రాజ॥ ౯౪

గీ॥ స్వప్నజాగ్రతలను రెండు సమముగాను
జూచువారికి జగములు సారదికలవె
యిట్లువుండిన అచలంబె నెలమియొండు॥ రాజ॥ ౯౫

గీ॥ సాంఖ్యతారక అమనస్క సంగతులను
వున్నవారిని జగముల వూడిపోని
యోగమనియెటిసంకెలల్ బాగుమీర॥ రాజ॥ ౯౬

గీ॥ గాలినిలచిన కాయంబుగదలదనెటి
మాయమాటలుచెప్ప తామహినిగలడె
గాలినిలచిన కాయంబుగలదెచెపుమ॥ రాజ॥ ౯౭

గీ॥ గాలినిలచిన కలదన్న కనరుమాట
గాలికెపుడు చలనంబుగలిగియుండు
చలనమైవున్న గాలియుచెడగలేదె॥ రాజ॥ ౯౮

గీ॥ దీనిభావంబుతెలిసిన దేవుడతడె
తనకు దేహముయునులేక తనరియొప్పి
లోనుబయలనుండి తాలోలుడయ్యె॥ రాజ॥ ౯౯

గీ॥ యీపరాపరతత్వంబు యెవరువ్రాసి
పఠనజేతురో వారు సద్బ్రహ్మపదవి
జెంది పరిపూర్ణులై వెనుకముందులేక॥ రాజ॥ ౧౦౦

గీ॥ వసుధపై హేవిళంబి సంవత్సరమున
ఫాల్గుణము శుక్లపక్షము పౌర్ణమందు
చన్నమంత్రియు శతకమున్ జెప్పెనిటులు॥ రాజ॥ ౧౦౧

గద్యము

శ్రీవీరమాంబేశ్వర అమృతానందనాథ దివ్యశ్రీపాదుకాధ్యాన
శిష్య సుందరరామప్రియశిష్య నిరాకార
చన్నలింగురుపరబ్రహ్మార్పణమస్తు.
శ్రీనిర్వికల్ప పరబ్రహ్మార్పణమస్తు.
శ్రీ శ్రీ శ్రీ సంపూర్ణము.

రాజయోగి శతకము

సీ॥ శ్రీరామదీక్షితు శివునిచే వరమంద
పుత్రునిగాఁగోరె పురజయుండు
కారుమూరను పేర కాశికపట్టణ
వాసుఁడై జన్మించె పరశివుండు
వర్యమప్పయశాస్త్రి వసుధఁ ప్రకాశించి
శిష్యకోటులకెల్ల సిద్ధి యొసఁగె
ఆయనపదపద్మ మమృతంబు గ్రోలియు
అచలులై శిష్యులు అమృతులైరి
గీ॥ దివ్యమైనట్టి బ్రహ్మము తేజరిల్లి
అట్టి దిట్టిదియనరాక అఖిలమగుచు
పాటిల్లుచుండునది పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧

సీ॥ ఉపకారంబున నిమిడిన గ్రంథముల్
వర్యమప్పయశాస్త్రి వసుధయందు
కారణగురుఁడయ్యు కరుణచే శిష్యులు
కాలబోనివి బడి కాలకుండ
చెప్పినశిష్యులు చెప్పిరి యీలాగు
యొప్పవారెల్ల యిపుడు వినుడి
వినకపూర్వకపున్న విడిపోవు మాయయు
మానపోవు సర్వమ్ము మాయభ్రాంతి
గీ॥ గాన సద్గురుకరుణను గలుగు నమల
పథము బైలయ్యుపుండిన విధము లేక

పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౨

సీ॥ పరిచిచన్నయ సీసపద్యముల్ శతకంబు
చెప్పెదవినరయ్య చలనముడిగి
బాగొప్పచదివిన భ్రాంతియు విడిపోను
భ్రాంతివిడిన బ్రహ్మ బట్టబయలు
అనుదినంబును తాను అభ్యాసికాకుండ
అచలుడై వుండును నక్షణంబ
సకలమాప్రతిమలు సర్వంబుళ్లనయందు
సంచరించినవాటి సరకుగక

గీ॥ సర్వాకారంబునయ్యును నిష్కళంక
మగు నిరాలంబమైయొప్పు మహిమలేక
పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ 3

సీ॥ భ్రాంతిరహితంబుగా బలికెద శతకంబు
సమసీసపద్యముల్ సత్యముగను
ఛందశ్శబ్దములేమి చర్చించియెరుగను
నైఘంటికము చూచినాడగాను
సుందరరామగురు అందమౌపాదుకల్
పాదుగశిరమున పూనిదాల్చి
కేవగల్ స్తుతియించి కెప్పపాలెడమింక
యీయుత్త బట్టబయలేమి లేదు

గీ॥ అనుచు యీద్వాదశాక్షరి అనుదినంబు
జపతపస్సదె స్వయమయ్యు చన్నడమరె
పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౪

సీ॥ స్వప్నంబువలెనెప్డు స్వప్రకాశంబైన
ప్రపంచమనిచూచు భ్రాంతిలేక

దేహంబు మెరుకయు తెగకుండు మెప్పుడు
మూలంబులేకను ముక్తిలేక
మేఘంబులో వున్న మెరుపుచందంబున
మెలగుచునుండును మేదినందు
జాగ్రితస్వప్నాలు జడమయిననిద్రను
పోగొట్టినట్లుండు పొందుగాను
గీ॥ అమలమాసద్గురూక్తంబు అతికినప్పుడె
అచలమనరాక అచలమై అంతటమరె
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౫
సీ॥ గోవులమూత్రంబు గోవులశౌచంబు
పాలు పెరుగు నెయ్యి బాగగూర్చి
కాశిజగన్నాథకాంచ్యాది పురమున
కలిపితాగినజనుల్ కనిరియేమొ
వకసారిగాకను వదలక తాగితే
వచ్చెనేమోక్షంబు వారికెల్ల
యిట్టికర్మంబుల యీగినమనుజులు
యిహపరంబులలోన యీసుగనిరె
గీ॥ మాయజాలంబుచేనయిన మాయమహిమ
మాయలనులేక అచల మేమరకయుండు
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౬
సీ॥ అంతటతానయ్యు అఖిలంబునెసగదా
ఆత్మబ్రహ్మనిదాని అనగరాదు
సత్తుచిత్తానంద సందర్భమదిగాదు
సర్వంబుసందమరి సమతనుండు
తుర్యతుర్యాతీతతుచ్ఛంబులనులేదు
సకలదిక్కులవ్యాప్తి సంభ్రమించు

కానక దేశాలు గాసిలితిరిగేరు
కలిగనే మోక్షంబు ఘనతగాను
గీ॥ పట్టితిప్పలె శ్రీగురుఅట్టిగనిన
చట్టువలె అచలబ్రహ్మంబు ఘట్టిగుండు
పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥
సీ॥ మూడులోకములందు మూర్తులు మగ్గురు
అనుకుంద్రు జనులెల్ల ఆశచేత
బ్రహ్మ విష్ణువు శివుడు ప్రళయమూర్తులు
అని శాస్త్రచర్చల నెసగివారు
నిర్మాణ స్థితిలయ సత్యముక్తియెజూడ
ముక్తియెగన లేక మునిగినారు
యిట్టివారలు కీరు యిహపరంబులు లేక
అంతట అచలులై అతికినారె
గీ॥ భ్రాంతి వెతలసి దెలియక భ్రమలదగిలి
నరకవాసులునయ్యెను నలుగుచుండ్రి
పాటిబండ్లనవంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥
సీ॥ అంతటదండిగ ఆకాశమున్నట్లు
అచల బున్నది అదిగో చూడు
చూపులకందక చూచెవాడును లేక
చూపట్టియున్నది చూడ్కులకును
నామరూపంబులు నానాటికిని లేక
నాల్గుదిక్కుల చూడ్కి నాటిచూడు
యేగురువంటెను ఆగురువు జేరక
అశరీరిగన గాని ఆస్తినుండ
గీ॥ వుండె పరిపూర్ణబ్రహ్మమై వాంఛ లేక
నిండియు నుస్వప్రకాశంబు నెగడి వెల్గె

పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯

సీ॥ మాటలు జనులచే మహిని కల్పనలయ్యె
వకమాట కొకమాట వప్పుడైన
మాటలె వేదంబులు మాటలె శాస్త్రంబులు
కల్పింపబడెనయ్య కానలేక
మాటలు కెక్కు మహిమీద మనుజులు
మృష లుద్భవము జేసి ముదితులగుచు
వాదించుచుందురు భేదంబుగా పర
బ్రహ్మంబుగనలేక భ్రాంతులగుచు

గీ॥ పుట్టి చచ్చుచు పుట్టుచు పోవుచుండ్రి
పుట్టుచావును లేకున్న పోవనగునె
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౦

సీ॥ కర్ణంబులను వినికానని బ్రహ్మంబు
కన్నులకెటువలె కానవచ్చు
స్పర్శను బ్రహ్మంబు స్పృశియించకున్నది
జిహ్వకు అమృతంబు జిలుకునెట్లు
గంధంబులేకదా కలిగిన బ్రహ్మంబు
వాసనచే జిక్కి వచ్చునెట్లు
ఉట్టిబయలైన యీ బ్రహ్మంబు గురునిచే
గుట్టు తెలియగలరు గోప్యముగను

గీ॥ శబ్దరహితంబునౌ దహరచందమునను
యేమిదోచక యుండెను యెరుక లేక
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౧

సీ॥ కలగని మేల్కొన్న కరణిదోచిన జగము
కలదని పలికిన కల్లజూడ

లేనిజగము లో తాను లేక చూచెటివాడు
వెయ్యింటికొకడు తా వెదకగలడు
అట్టివానిని జేర అఖిలంబు బ్రహ్మమై
కనకనుండును నెవ్వడు కాంక్ష లేక
అచలుడయిపుడును అవనిలో అతడును
వ నిజేరగగ్గలు వసుధగతియు
గీ॥ కరతలామలకమయి యేమిగనగరాక
మారు లేకను పరిపూర్ణమై వెలింగె
పాటిబంగ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౨
సీ॥ సకలంబు బ్రహ్మమై సార్వకాలముండి
చావకుండగరాదు సాటిగాను
చచ్చేదిపుట్టేది సద్బ్రహ్మమనుచెట్లు
చావుపుట్టువు లేక చెలగుబ్రహ్మ
యంచును శ్రుతిస్మృతుల్ యెపుడును చెప్పవె
అందరి మతముల ననుసరించి
పూర్వగీతలయందు పురుషుండు పుష్టి
పరమాత్ముడంచును బల్కినంద్రు
గీ॥ యెట్లుపలుకునో అశరీరి కేది నోరు
నిర్మలంబయిన అచలంబు నెఱుగకుండు
పాటిబంగ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౩
సీ॥ కండ్లు ముక్కులు చెవుల్ గల్గిన దేహముల్
చెప్పిన యావియట్ల చలముగాదె
చెప్పని అచలంబు చెప్పలేదని శ్రుతుల్
వీనులవిందుగా వినగ బడదె
దేశానికొకభాష తెలిసియు వుండును
యింకొక దేశానికిష్టముగునె

కల్పితంబైనట్టి కల్పన భాషలు
మతములు దేశాల మరిగియుండె
గీ॥ కాన భాషల మతముల కనగరాదు
కనును సద్గురుసూచన కల్గునపుడె
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౮
సీ॥ మాటలచే జనుల్ మహిమీద కల్పించి
వాకదాని కొకటియు నొప్పుచుండు
పశుపక్షి మృగముల భాషించ కెప్పుడు
బ్రహ్మభావన దగిలి బలిసియుండు
ఉదరపోషణయందె యుద్యుక్తులై వుండు
అచలంబుగాన కీ అశచేత
అచలంబు సద్గురు నాధీనమైవుండు
అతనిచేరినకద్దు అమల పధము
గీ॥ గాఢమైనట్టి నిద్దుర కరణినగుచు
యేమి తెలియంగ రాకను యెరుకలేక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౯
సీ॥ పరము బ్రహ్మంబని పలుకంగ వచ్చునా
మాటలు గలిగిన మనుజులెల్ల
తేటయుపసునట్టి తెగువము గలుగునా
తేటతెల్లమివారు తెలియబడరు
కన్నవారిని వారి కరుణను జూతురు
వారెపో వసుధలో వర్ణితులును
గాన మాటలచేత కనరాదు సద్గురు
కరుణచే అచలంబు గాంచుచుండు
గీ॥ ఆది అంతములేకుండ అఖిలమంత
రాజుగా పూర్ణమైయొప్పె తేజమొసగ

యిన్ని మృషలని తెలిసి యీప్సితంబులుగోర
కశరీరిగనుగాని మెలమినుంద్రు
గీ॥ అట్టివారికి యిహపర మరయ లేదు
అచలమేయుండ పరిపూర్ణమన నెరుగక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౨౧
సీ॥ సూత్రధారుడు వుండి సూటిగా నాడింప
పుణ్యపాపంబెట్లు పుట్టెనయ్య
సూత్రధారికినిట్లు సూత్రానసాడింప
సూటిమెవ్వరుచెప్పి చూపిరయ్య
పుణ్యపాపంబులు పోసగంగ యెవరికి
బాగుగావివరించి పలుకరయ్య
యిట్టిభీతినిచాల యీప్సితంబులుగోరి
కారణగురుజాడ కానరైరి
గీ॥ తగిలి విదేశకుగనుగొను ధన్యులకును
పరముబహులయ్యె అరచేత పరిధవిల్లు
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౨౨
సీ॥ వాయువగ్నియుజలము వరుసనుభూమియు
కలియంగకూడియు కరుడుకట్టి
పుట్టుచావునుయెపుడు పుట్టించుజవుల
భువియందు ఆకాశభూమికలను
పీటికిదహారంబు విడివుండునందురు
దానితెలియగలేరు ధరనుయెవరు
నూటను వెయ్యింట పాటిగానుందురు
మాటలేటికి అచలమార్గగని
గీ॥ కదలమెద్దక అదియిది కనగలేక
శిథిలమునుగాక పరిపూర్ణ స్థిదియునగుచు

పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౨౩

సీ॥ అంతటజూచియు అచలంబె కన్గొన
వేరాకటున్నట్టు వెతిక బాదు
యెరుక దేహము లేక యెప్పుడు అచలమై
తనుదానుగ్గానడు తరుచుగాను
బ్రిహ్మాదిసేర్పుల బ్రస్తుతిచేయుడు
తెన్నుగాననిదృష్టి తగుల దెపుడు
అచలంబుసృష్టికి ఆదరవు అనుకోడు
సృష్టివున్నట్టుగా జూడదెపుడు

గీ॥ శుద్ధబద్ధంబు నై యేమొ సొరదెరుగక
వింశదారింట ద్వైపొవ్వ విమలమగుచు
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౨౪

సీ॥ కలలోన భోంచేసి కలమేలుకొన్నట్టు
మేలుకొండియు మెలగు మేదినందు
స్వప్నంబునిద్రియు సోకక యుంచును
కలగని మేల్కొన్న కరణినతడు
మూలంబు లేకను మునుగుచు నుండేటి
గాలిపడగరీతి గల శరీరం
పుట్టించపోషించ పూని ప్రభువులేడను
తనకుతాన పుట్టి తాన చచ్చు

గీ॥ నట్టిభ్రాంతిని విడి తా ననిటినహాము
రహితమొందిన నచలవిరాజితంబె
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౨౫

సీ॥ అచలంబు కన్నను అన్యంబు లేదని
జగములు భ్రాంతిని తెలుగుచుండు

మేఘంబులోనున్న మెఱుపుచందంబున
మెఱుపున మెఱుపును మెలఁగుచుండు
మూలంబు లేకను ముల్లోకములయందు
మునిఁగేది తేలేది మూలమయ్యె
నిద్రబోయినయట్లు నిల్చుచు నుండును
మేలుకున్నట్లును మెలఁగుచుండు

గీ॥ నిదురయును మేలుకొనుటయు నేదిలేక
అచలమున్నది యవ్యక్తమవిప్రకాశ
పాటిబాండ్లనవంశేంద్ర పరమహేంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౬

సీ॥ కలలోన భూతముల్ కల్పించెనెవ్వడు
మేలుకొన్నను వాటి మేలిమణచె
యిట్టి తెలివియుగల్గి యిమిడుండెరెంటను
అబ్బిచూచిన వాయి అడవిగలసె
అడవిగలసిన తాను అగుపడడాయను
పోయిన మాయను పాదిమణగె
యిటువంటి సాక్షిణి యిహపరంబులులేక
యెక్కడ బోయెనో యెఱుక లేదు

గీ॥ కానగారాదు నింతట కమలజాండ
మంతటను నరసి వీక్షింప నమరకుండ
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౭

సీ॥ కారణగురురాయ కరుణగలిగితెగాని
కడతేరలేరు యీగర్వమణఁగి
గురుసేవజేసేటి గుణముగలిగితెగాని
సగుణనిర్గుణ రహిత సరణిలేదు
తెలిసి శ్రీగురుపాదతీర్థంబుగ్రోలిన
అమృతంబుగ్రోలను ఆశపడదు

దేహార్థప్రాణముల్ దేశికునకర్పించి
తేజరిల్లుచునుండు ధీరవరుడు
గీ॥ అమలమయి స్వచ్ఛమయ్యును ఆదిఅంత
ములును లేక సుబ్రహ్మమై వెలుగుచుండు
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౨౮
సీ॥ కారణగురుమూర్తి కరుణలేకుండెనా
కాలుని బారియు గడుపలేను
శ్రీగురుప్రసాద సిద్ధిగలుగనివాడు
యముబారిగోరియుగ యావని ద్రెళ్ళు
దేశికప్రీతిగా దిరుగనేరనివాడు
యెందును భ్రాంతక యేగుచుండు
ఆచార్యగనిసేవ అరయకుండెడువాడు
గుణహీనుడై తానుగుదియుబడును
గీ॥ గాన సద్గురు బ్రహ్మంబె దానికన్న
వేరెదైవంబు గలదను వెర్రిగలదె
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౨౯
సీ॥ దేహంబు ప్రతిమయు దేహి రాయని తెలిసి
తెగితేను రెండును తెగునటంచు
దేహదేహంబులు దేవతలందున
తేజరిల్లుచునుండు తేటపడగ
భువనంబులన్నియు బుద్బుదంబుల రీతి
పుట్టియు చచ్చుట బుద్ధినెరుగు
పతిపాశ ధన్యుండు పనబడునందురు
సిద్ధుడు నిజముగా పెంపుగలిగి
గీ॥ అచలబ్రహ్మంబు యిట్టిది అనగ అజునకైన
అలవిమే అశరీరి నరసితెలియ

పాటింబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౩౦
సీ॥ ఈజనుల్ మాయను యీశ్వరుండననొప్పె
అచలుకు యీశ్వరుండనగ వినమె
చలమయినజగములు చలనంబులవుగాని
అచలంబు నేట్లవుకు అరిసిచూడ
అవ్యయంబును నైన అచలంబుగనినట్టి
అనఘాత్ముజేర్చక అందదక్క
అంగంబులేదని అచలంబుగలదని
శ్రీగురు జేరేరు శ్రీఘ్రిముగను
గీ॥ శిఖియుకర్పూరవతుగాను చెలగివెలిగి
కలుగకను యేమి అయ్యేనుకలగియుండె
పాటింబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౩౧
సీ॥ దేహాలు దేహాలు దేహాలుతో గూడి
తనవల్లజగములు తనరునను చు
అచలంబు యేమాట ఆడకయుండెను
చలనంబువలె తాను చెప్పలేదు
అందరికీమాట అనుమానమును లేదు
చంచలంబులు చెప్ప చెడియుపోను
యిటువంటి యోగాల యిముడునా అచలంబు
సానాతనంబని సాక్షిశ్రుతులు
గీ॥ ఆదిమధ్యాంతరహితమై అమరి సర్వ
దేశంబులనునిండి కనగరాక
పాటింబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౩౨
సీ॥ సకలకాలములందు సకలదేశములందు
సంపూర్ణమయ్యేను సర్వకాల

మచలంబై యుండును అంతటనిండుక
అన్యంబులేకను అతిశయముగ
ఆవరణలేకుండ ఆర్యులు శిష్యులు
పరిపూర్ణభావులై పరిఢవిల్లె
అశరీరులయ్యును అందరివలెవుండ
అంగంబులేకను అమలమగుచు
గీ॥ ఒక్కరీతిని తానుండె నిక్కమరయ
రాకపరిపూర్ణమై యేమిలేక వెల్గి
పాటిబం డ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ 33
సీ॥ బ్రహ్మవేత్తలమన్న బ్రహ్మంబువిషయమవు
బ్రహ్మంబువిషయమై ప్రబలుటెట్లు
సర్వంబు తానైతె సర్వంబుతో తాను
సర్వశూన్యంబైతె సర్వమేది
మననంబు ధ్యానంబు మానియుపోయిన
మాయయు విడిపోను మహిమజెసును
అప్పుడు అచలంబు అంతటనుండును
గట్టిగురువునుజేరి ననుసరించ
గీ॥ ప్రవిమలంబైన కంపిధి భాసమాన
మగుచు బ్రహ్మంబు నిరతమై మారులేక
పాటిబం డ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ 3౮
సీ॥ దేహంబులోపల దేవుండువుంటుట
దేహంబుగృహమటె దేవునకును
దేవునియిల్లని దేహంబుగాల్పగ
దేవు డెట్లునుబోయె దేవులాడ
దేహంబుగలవాడు దేవుండుఅయితేను
మనముదేవళ్ళమై మనగవలెడె

నిర్వికారుండును నిత్యుండు నందురు
　　　　　　　　　　　　వట్టిమాతల నరుల్ వగలదగిలి
గీ॥ భ్రాంతిజలనిధిలోబడి బయలుపడియు
కడయుగనలేక మునిగి చీకాకులైరి
పాటిబం ధ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౩౫
సీ॥ కలమేలున్నట్లు కారణగురు జేరి
　　　　　　　　　　　　మేలుకొన్నను గాని మేనుబోదు
అద్వైతసిద్ధాంతమందు అందరు ఆత్మ
　　　　　　　　　　　　విశిష్టమనయేమి విశదపడదు
ద్వైతంబునందున తోచదు వెతకిన
　　　　　　　　　　　　యోగవిద్యలుచేత యోగ్యపడదు
సాధనంబులచేత సాధింపరాదది
　　　　　　　　　　　　మంత్రతంత్రంబుల మరిలదికట
గీ॥ సద్గురూక్తిని బ్రహ్మంబు క్షణికలోన
బట్టబయలవుచు తనులేక బయలుపడను
పాటిబం ధ్లనుపంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౩౬
గీ॥ హటయోగమందున అందదు బ్రహ్మంబు
　　　　　　　　　　　　లయయోగమున నాత్మ బయలుపడదు
కర్మంబుచేతను కానుపింపగరాదు
　　　　　　　　　　　　కారణగురుచేత కన్నయట్లు
రాజయోగంబున రాణించదెంతయు
　　　　　　　　　　　　జ్ఞానంబుచేతను జ్ఞప్తిగాదు
అశరీరుడైనట్టి అతనిజేరక కాని
　　　　　　　　　　　　దొరకదు అచలంబు దోవకలిగి
గీ॥ దోవకలిగియు నిబిడమై దొట్రుపడక
జగములన్నియు తానయోదు జల గెరుగదు

పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౩౯

సీ॥ కుంభకంబునవాత్మ గుర్తును తెలియదు
సాంఖ్యంబునందున పరణిరాదు
లక్ష్యంబునను జూచి లక్షింపరానిది
తారకంబునయేమి తలపబడదు
అమనస్కమందున నందదు నెంతయు
సిద్ధులదొరకదు సిద్ధముగను
కరుణగలిగినయట్టి కారణగురుజేర
కానంగబడునది ఘనత గాను
గీ॥ అచలమైయేమిగనరాక నిచలమగుచు
పరమమునుగాక క్వచిత్తును గచవలేక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౪౦

సీ॥ అరచేతిలోనున్న అచలంబుగనలేక
ఆడాడ దిరిగేరు అధములకట
జగములులేకను జలగుచునుండంగ
జగములుదిరిగేరు శఠులునకట
తన్నుదా తెలియక తానెఅంతటనున్న
తలపునకనలేరు తజ్ఞులకట
మాటలనెరుకల మర్మంబుగనరాక
మాయదగిలున్నారు మందులకట
గీ॥ సోహమనబోవని సచ్చిదానందధర్మముల
పొంది అచలంబుకందువ పొందలేక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౪౧

సీ॥ వేదవంశజూచిన యేర్పడుబ్రహ్మంబు
అచలంబునయ్యెడు అంతటయును

ఆదిమధ్యాంతంబు లనలేక కనరాక
అరచేతనున్నది అమలమగుచు
సద్గురుధ్యానాత్మ సంపన్నమౌ తెలుసు
సర్వంబులేదనే సరణిగాను
తనకుతాన నెఱనికి దగలనిగురుజేరి
నాల్గుశుశ్రూషలు నడచునచలు
గీ॥ సచలమునకన్న వేరేమినగనుపడదు
పరమపథమైనసద్గురు సరయునదియె
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౦
సీ॥ పుట్టిచావనిబ్రహ్మ పుట్టినాచచ్చునా
పుట్టిచచ్చేతాను పురుషుడెట్లు
పుట్టుచావును రెండు దోడ్తోనమాయచే
పట్టిభ్రాంతియు బాధపెట్టుచుండు
యిట్టిమాయను తాను యిముడని విభుజేరి
జెలగిద్వాదశవర్ష సేవజేసి
తీర్థప్రసాదముల్ దీయుక్తిగొనుచును
వున్నను అచలుడౌ పుర్యలోన
గీ॥ యేమియునుగాక యిట్టని యెఱుకలేక
రూపరహితంబునై యీసురూపెఱిలిచి
పాటిబండ్లనవంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౧
సీ॥ పురుషుడుస్త్రీయని బుద్ధినూహించితే
ప్రకృతిపురుషులుగారె ప్రబలముగను
పురుషుండు తెలివాయె పొలతిదేహంబాయె
యిరువురు యిట్లయిరి యీధరిత్రి
పురుషుడులేకుంటె పొలతియులేదాయె
పొలతియులేకున్న పురుషుడేది

గాన యిట్టిమాయ గనలేకయున్నారు
కారణగురుకరుణ గలదు బకులు
గీ॥ నియమమై వోకతీరుగానిండి మయమై
అచలమయ్యును పూర్ణమై అరయలేక
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౨
సీ॥ పుట్టిచావని తాను పుట్టి చచ్చాననుచు
వట్టిభీతిని తాను పుట్టిచచ్చి
పుట్టిచచ్చే తాను పూనిబ్రహ్మనెల్లు
మాయభ్రాంతినిచూచె మమతగాను
పిపీలికాయలో పురుపువిధమున బోవగ
శాస్త్రచర్చలు జేసి చెలగినదియు
ననుచు తెలిసియు ననుకూలిగానట్టి
కారణగురు జేరక ననునచలు
గీ॥ లోచనమునందగారాక నిచయమగుచు
వున్నదని తెలియదె నీకు వుచితమగును
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౩
సీ॥ బ్రహ్మంబునేనని బలికేరుకొందరు
బ్రహ్మరూపేనని బలికెదొకరు
బహ్మసామీప్యమని బలికేరుకొందరు
బ్రహ్మలోకంబని బలుకుచుండ్రి
తానున్నమట్టుకు తనకున యీలాగు
తానులేకున్ననికి తలపురాక
యీలాగుబ్రహ్మంబు యిముడునె విషయమై
విషయి తానయియుండె విశదముగను
గీ॥ యిట్టికోర్కెలలోబడి యిమిడియుండి
ఇహాపరంబులకెంటిని యొప్పుదుబోలను

యిట్టి జ్ఞానంబును యాశ్వయ పదవి నొప్పి
ముక్తికి యాలాగు మూలమయ్యె
గీ॥ మూలమై యేరుపడ్డది ముక్తిమెట్లు
బ్రియులుకను మూలమెచ్చోట బయలుపడెను
పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రాఘుచంద్రి॥ ౪౯
సీ॥ కలలోన కలగని కల్లని తెలిసింది
కలగాక వున్నదె కదసికంటె
యిటువంటి జగమును యెరిగియు వుండెనా
బ్రహ్మయు కర్తని పలుకబోకు
బ్రహ్మకర్తై తేను బ్రహ్మవశి వుండదా
భ్రాంతి దోవనుబడి భ్రమసినాడు
గానవలె గురుమూర్తి కడతేరవలసెనా
గానకుండిన తనకు గతియు కలదె
గీ॥ గతియు అశరీరిగనుగొన్న కాంక్షతీరి
అవ్యయంబయ్యు భవ్యమై దివ్యమగుచు
పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౫౦
సీ॥ ఎన్నెన్నివిధముల యెన్ని మార్గంబుల
యేదేశ మేగిన యేమిలేదు
సగుణనిర్గుణములు సమమైన మార్గంబు
అక్కడిక్కడ వకటె అరసిచూడ
అంతట నున్నది ఆపరబ్రహ్మంబు
అక్కడిక్కడ యనక అఖ్యలందు
అటువంటి ఆఖ్యందు అశరీరుడై వుండు
అందరిగోనను అతికినట్లు
గీ॥ తెలియరాక నిరామయ తెలివియేమి
పూర్ణమై నిండి తామండ పొందులేక

పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౫౧

సీ॥ బ్రహ్మంబునకు భ్రాంతి భ్రమయు కల్పనజేసి
చెప్పచు నుందురు చెనటిమతులు
త్రాడు పాముగ భ్రమసి తన్నుకొంచున్నట్లు
తాను జీవభ్రాంతి తగిలెబ్రహ్మ
మనెటి దృష్టాంతంబు అదియెట్లు చాలింది
త్రాడుబ్రమసెనె పాము త్రాడుగాను
గురువును గనలేక గుణహీనులై జనుల్
కుంభిపాకమునందు కూలిరకట

గీ॥ వికటమతిచె చీకాకులై తికమకలను
నికురుకుడుచును కడగను టోకటిలేక
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౫౨

సీ॥ దేహంబులును గొల్చు దేవళ్ళు లేవటు
తేభ్యంబు దినకున్న దేవుడేడి
తేభ్యంబుదినెనటు దేవుండు ఏరిచే
దబ్బరకర్మాల ధన్యులెట్లు
నల్లశానపురాయి వల్లిన కొయ్యల
బలపపుశిలలను బాగుగాను
ప్రతిమల జెక్కించి పేరులుపెట్టియు
ప్రజలు పూజించియు బ్రతికినార.

గీ॥ వట్టిభ్రమలను యీలాగు కట్టుబడియు
మెట్టుగానక నరకము పట్టుగంద్రు
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౫౩

సీ॥ పార్థివ విషయహా పాషాణమును దెచ్చి
బాగుగా జేతురు భవ్యవిగ్రహ

వుదకముల్ పూజింతు్రి వదవడి వైష్ణవుల్
ద్విజు లగ్ని హోత్రుని దేవుడందు్రి
మాధ్వులుగొల్తురు మారుతంబును యెపుడు
ఆకాశచంద్రుని యువనులెల్ల
యిటువంటి దేవళ్ళు యిచ్చునే పరమును
ఆశగిరి గనగొన్న అచలమూను

గీ॥ అచలమిట్టని వచియింప నలవిగాక
యేమొ నిరభాసమైయొప్పె యీశురూపు
పాటిబం డ్లనవంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౫౦

సీ॥ పంచవిధములసృష్టి పంచదేవళ్ళాయె
అయిదైదువిధముల నాయెజగము
యిరువదిఆరింట యీశ్వరుండున్నాడు
ప్రపంచమును లేక ప్రబలముగను
అఖిలదేశాలందు అఖిలకాలములందు
అంతటనిండియు అధికముగను
అట్టి అచలబ్రహ్మ కాద్యంతములు లేని
దశరీరమొసగును అతనియునికి

గీ॥ యునికి తెలిసిన తాలేకవూరకుండు
నిర్మలంబైన ఖంవీధి నెళవులేక
పాటింబం డ్లనవంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందర రామచంద్రి॥ ౫౧

సీ॥ పకలంబుతినవల్ల సంభవించుటలేదు
సంభవించినదెల్ల చచ్చిపోను
సుఖముగోరియు నిద్రి సుఖమని పవళించి
లేచి మునుపటిభ్రాంతి లీలదనరి
శాస్త్రిలు శ్రుతులను చాలజేయుచుచూచి
మార్గాంబుపొందియు మరచిపోను

నిద్రియుమరణంబు నిజముకులేవని
నిత్యునిగురుని దా నిరతముకుగు

గీ॥ నిరతమెరిగిన అచలమై నిండిపండి
బట్టబయలయ్యు పరిపూర్ణబ్రహ్మమగుచు
పాటిబం ఢ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౫౬

సీ॥ ఆకాశమెట్లని అడిగితే చెప్పేరు
విషయంబునై నది విశదమయ్యె
కన్నులజూచితే కనుపడుతూపంబు
త్వక్కుచేతనుజూడ స్పర్శయగును
ఘ్రాణంబుచేతను గంధంబు తెలియును
జిహ్వచేతను రసము చెలగుచుండు
శ్రోత్రంబుచేతను సొరిది శబ్దమువిను
మనసుచేతనుజూడ మమతగల్గు

గీ॥ యిట్టిచూపులజూచేరు కష్టితోను
రహితమైన సద్గురూక్తిచే రాజెవుండె
పాటిబం.ఢ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౫౭

సీ॥ శబ్దంబు ఆకాశపరశినుండునునంతె
సంయోగమునఃబుట్టు స్పర్శచేత
వాయువగ్నియుజలము వసుధతోకూడియు
వుండును వివరంబు వుండగాను
కూడినభూతముల్ కూలిపోవుచునుండు
వివరంబు మునుపటి విధినినుండు
దీనికావలదహర దెరవుదీపించును
ఆత్మంబుతని శ్రుతుల్ అనుచునుండు

గీ॥ గాఢమై అచలమొక్కటి ఘనతవెలిగి
మలగుటయులేక సంపూర్ణమనఃశివరి

పాటిబండ్ల మనవంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౮

సీ॥ ఆకాశ దేహంబు అనుచు విన్నదిగదా
  పుత్రులు పల్కుచుందు శ్రోత్రములను
చలములు వాయ్వగ్ని జలము భూమియు కూడ
  గగనరా శెప్పటి కానకుండు
అట్టి దేహంబు తా అందరిలో నుండు
  దహరంబు మెరుగుచు ధన్యులలర
నట్లు వారును నిరతి మవలు స్థైర్యుందురు
  వారిచేరిన అమలపథము కలుగు

గీ॥ కలుగ కడతేర పూర్ణమై కానరాక
సత్తుపదసత్తుగాక సనాతనగుము
పాటిబండ్ల మనవంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౧౯

సీ॥ ఆరుమూడుగ జేసి అందరు పెద్దలు
  మూడారు చెర్లుగ ముంచినారు
తేలకుండగ జేసి తెలివి చేపట్టియు
  తెగిన తాళ్లను చుట్టి దిగిచియుంక
భాష్యాల చేతను బాగుగా బంధించి
  ముంచినారందులో మోక్షమనుచు
సద్గురు చేరిన సకలభాష్యంబులు
  విడి తాను విజయుడై వెడలునపుడు

గీ॥ మారు లేకను పరిపూర్ణ తారకంబు
హస్తగతమయ్యె బ్రహ్మంబు అమరియుండు
పాటిబండ్ల మనవంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౨౦

సీ॥ పరిపూర్ణమని కాశి పరుగులో పోయిన
  పరమేశు దారిగా జరగినారు

అయితేను యేమౌనను అలసివచ్చినవారు
అందుపట్టి తెకాని అరిటిడదు
అసిశాస్త్రములుబల్కు అందరితోడను
అధికమ్మకొందరు అరిగినారు
వారిజాడయుదెలిసి వచ్చినవారికి
అనుదు నెరిగియువున్న అచలుతేరు
గీ॥ నిర్మలంబైనపథ మరసి నిరతమైన
సరణి అన్యంబు గనరాక యెరుకలేక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౬౧
సీ॥ ఉదధిచంద్రంబున వున్నదిఅదిఅంటె
అద్యంత ముదధికి అమరియుండు
దృష్టాంతములులేక దృక్కుగనరాక
శ్రీగురుయుక్తితో చిక్కునదియు
శుశ్రూషణంబుల శ్రీగురుండునుజిక్కు
జిక్కనశివపథము శీఘ్రముగను
దొరుకును అచలంబు దోధూయమానమై
వేరేమియునులేక వెల్గుచుండు
గీ॥ స్వప్రకాశంబుచేతను సార్వకాల
ములనుబయలయ్యె బ్రహ్మంబు సలలితముగ
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౬౨
సీ॥ ఆనందమొందేరు అక్షులుకొందరు
ఆనందమున సుఖమంటియుండు
సుఖము దేహంబున నీసు స్థిరంబుగనుండు
దేహము వున్నను దేహి తెలసు
దేహివల్లనుభ్రాంతి తెగకుండు తెలివితో
తెలివియు తెగకుంటె తేటపడదు

తెలివిచే కర్మముల్ తెగకుండు నెవ్వడు
తెగును కారణముచేత తేటగాను
గీ॥ తేటఅయినట్టి అచలమే దివ్యమైన
స్వప్రకాశంబునౌ బ్రహ్మ మప్రయత్న
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౬౩
సీ॥ హంసాక్షరంబులు అక్షరద్వయమయ్యె
మంత్రయోగంబనే మహిమగలిగి
బిందునాదముకళలు బీజంబుప్రణవమై
లయమన నాదంబు లయముసంధ్రి
కుంభకంబునుగల కుంభినిహఠమయ్యె
ఆసనబంధాల అమరియుండు
ధ్యానాదిముద్రల ధ్యానింప రాజమౌ
యున్నియు దేహాల యాప్తితములు
గీ॥ యాప్తితములకు దేహము యెరుకయేమి
తేరజూచిన అచలమే బోకనుండు
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౬౪
సీ॥ భూమివంటిదిఅని బుద్ధి నూహించితే
నిమ్నోన్నతంబున నెగడు నెపుడు
వుదకంబువలెనని వుపమగాబలికితే
యాకుచునుండును యినుడిచేత
అగ్నివంటిదనంటె అందదుబ్రహ్మంబు
కట్టినుపిడికెను కదసియుండు
వాయువువలెనంటె వచ్చుబోవుచునుండు
ఆకాశమునబోల్ప అతుకునేమొ
గీ॥ అయినదహారముకొకటిసా టమరబోదు
అచలబ్రహ్మంబు పరిపూర్ణమతిశయిల్లు

పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౬౫

సీ॥ ఘట్టిగావున్నట్టి కదలకున్నదియంటె
యెక్కడిక్కన అదియు యొదిగియుండు
పరిపూర్ణమైనంత పరిణమించున్నది
అచలమనేటట్టు అగనుపడక
సద్గురుచూచిన సమకూరుక్షణములో
మారులేక శరీరి నోరులేక
దావరంబును లేక దగబట్టబైలయ్యె
యీశ్వరరూపమై యెరుకలేక

గీ॥ నుండెసర్వత్రతనునిండి పూర్ణమగుచు
యెప్పటికి యేకతీరుగా వ్యాప్తి వెలిగి
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౬౬

సీ॥ గురునికంటెను యధికగురునికంటెను యధిక
మేమిలేదని బుధుల్ యెరుకనంద్రు
శివశాసనంబని శివశాసనంబని
విదితంబుగాచింత్రు విబుధులెల్ల
అట్లుగా గురుజేరి అనవరతంబును
ఆలస్యమును లేక అతిశ కుమునగ
గననేరకుండిన గతిలేని దేహంబు
మెరుపుతోసమమయ్యె మెలగుచుండు

గీ॥ స్వప్నలబ్ధపదార్థముల్ చూచి భ్రమసి
మేలుకొన అచలబ్రహ్మంబె మెలగుచుండె
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర ॥ ౬౭

సీ॥ అనుభవభ్రాంతియు అయివున్న జనులకు
అలకదు యోగీంద్ర మతిశయముగ

అంతతానై వుండి అంత కానరన్న
అతకడు యోగీంద్ర మతిశయముగ
దేవతాలోకాలు దేరిచూచిన వారి
కతగడు యోగీంద్ర మతిశయముగ
దేహంబునందాస్తి తెగివున్న వారికి
అతకడు యోగీంద్ర మతిశయముగ

గీ॥ అతుక తా లేక బ్రహ్మము అమరియుండు
జగములున్నను పోయినజా డెరుగక
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౬౮

సీ॥ ఏడుకోటలుగలిగి యేడుదీవులుగలిగి
తొమ్మిదోవాకిట దోవనుండి
ఘట్టికోటలటంచు గగనరాజుండెను
గాలికొట్టుకపోయె ఘడియలోను
మరియు యుప్పటివడినె దరిలేకయుండియు
తన్నుతా గనలేక తిరుచుగాను
యీలాగు తెలిసియు యీశ్వరుండెరుగుడి
యిలమీద జనులార యిష్టముగను

గీ॥ సృష్టిరహితంబుచేసియు వట్టిదైన
తానుమానిన బ్రహ్మంబు పూనియుండు
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౬౯

సీ॥ ఉర్వి దేహముకన్న వుదక దేహంబెచ్చు
నిట్టి దేహముకన్న నిచ్చ హెచ్చు
వహ్ని దేహముకన్న వాయు దేహంబెచ్చు
వాయు దేహముకన్న వాణి హెచ్చు
వాణియొక్కడచూడ వక్కటిగా నుండు
కార్యాది దేహముల్ వకటొకటి

మెచ్చుతగ్గులుగాను తోచుచుండును
సొల్లుగూడిన లెక్క గలుగకాదు
గీ॥ అట్టిదృష్టియు అచలమువందు వెలగి
వున్న దెరుగదు పూర్ణమైవుండు బ్రహ్మ
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమహంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౭౧

సీ॥ పంచభూతంబుల బలమున్న దేహాలు
గలగన్న వారును గాంచుచుండ్రి
యెక్కడికోకాని యెవడుచేసెనుకాని
వొకటికి వొకటియుపొసగదకట
దానమిచ్చునుకొన్ని ధర్మంబుచేయును
తనుతానమ్మేల్కొన్న తర్లిపోను
యిట్లుగా జగములు యెలమిగన్గొను గురు
వచలమంతటనిండు నాశ్రమింప
గీ॥ కనియు సంపూర్ణ గతినుండు కనగరాక
యేమి అయినదియునుగాక యెరుకలేక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి ౭౧

సీ॥ నిద్రనుబారదు నిజమును తెలిసితే
జాగ్రత్త స్వప్నాలు జెపుటగాదె
యివిలేకపోవుచొ యీ నిద్రపోవుట
దీనికి నిజమాను దివిరిచూడ
అచలంబు యివిలేక ఆశ్రమించుచున్నది
దానికన్యము గలదె తలచిచూడ
వేయిమాట్లకును నిది విలసించుచుండెనా
పరిపూర్ణమై నిండి పొందుచున్న
గీ॥ దనుదునెరిగిన తానైన యచలాత్మ
సృష్టి వొకటులేకున సొరదిదనక •

పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౭౨

సీ॥ ఎదురుబడి వాదించె మొహరిగలవారికి
చెప్పిన అరికదు చెడును అతడు
శాస్త్రవాసనచేత చర్చల కొప్పినా
చెప్పరాదే. విద్య చెడునువాడు
మూలమై దేవుళ్లు మొగ్గుకున్నారన్న
చెప్పరాదే విద్య చెడునుచుమ్మి
తల్లితండ్రియు దాత దైవంబుగురుడన్న
చెప్పండి యీవిద్య చలనముడుగ

గీ॥ నరిగి తెలుపంగవలయును నిరతమతులు
భ్రాంతివిడియు బ్రహ్మంబు బయలుపడగ
పాటిబం డ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౭౩

సీ॥ బ్రహ్మాండమాదున ప్రబలమై జీవులు
జడ మజడంబులై జగతిగలుగు
త్రిలింగముల చేత త్రివిధసృష్టి యుగల్గి
చావుపుట్టుకలని చలనమునను
యిట్టి బ్రహ్మాండములు యెన్నని లెక్కింతు
మాహాండములలోటి మణగిపోను
కలలోన యిట్లును కనుపడుచుండును
అదియును వకరీతి అమెచూడ

గీ॥ యిట్లు తెలియంగ ననవస్తి యామ్యో దేహ
మెరుక లేకున్న యాచలమె యెలమినుండు
పాటిబం డ్లనువం శేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౭౪

సీ॥ మనసునిల్చనటంచు మమతచే నున్నారు
గగనభాగము వాయు గలసియుండు.

మనసునిల్చినయపుడు మమతచే దేహంబు
దేహితో కూడాను తెగియుపోదె
మనసునిలుపగనేల మమతయు రానేల
దేహి దేహములును తెగునుయాల
మనసు దేహము లేని మహనీయ కారణు
చే తన్ను గనుగొను చెలువు మీర

గీ॥ నపుడు పరిపూర్ణముగనుండు నంతనొక్క
తీరుగాగను అచలంబు తెలివిలేక
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౭౫

సీ॥ పృధివ్యాదిభూతముల్ వృద్ధిగాగలసియు
జివ్వాన అంగాన జీర్ణమగును
మిధ్యభూతంబులు మినుగురులట్లుగా
మెలగుచునుండును మెలికగాను
మాయజాలంబుల మహిమలంచునుదగిలి
మశిసిపొయ్యేదికాని మహిమయేది
యిట్టిభ్రాంతినిదగిలి యీశ్వరుండును జేసె
ననుకంద్రియెపుడును అచలుగనక

గీ॥ అచలు గనుగొన్న పేరేమి అగనుపడక
వొండులేకను పూర్ణమై వుండునపుడు
పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందర రామచంద్ర॥ ౭౬

సీ॥ పంచవిధములసృష్టి పంచభావంబుల
బుద్బుదంబులరీతి భూభువనముల
వున్నట్లుగనిసారు వుపములమతములై
కలలోను యీలాగు కనగలేదె
వున్నవెచూడగ పూర్జితులగువారు
ధన్యులేరగలేరు ధానిభరణి॥

ధన్యులు అచలులై ధరయందె వున్నారు
వారిజేరినకద్దు వసుధ తెల్వి

గీ॥ తెల్విడిడ తాన కల్గొందు తేటగాను
అమలమయ్యును స్వభవమై అంత టమరి
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౭౭

సీ॥ పంచపంచకమైన ప్రపంచమందున
వున్న తెలివియెవుండి వున్నవారు
బ్రహ్మంబునేనని భ్రాంతిచేవున్నారు
వింతతినారింట విశదమగును
విశదమైనట్టుగా విధినిషేధములేక
పరమపురుషుండుగా పరములేక
అదియిదియెరుగక అంతటతానయ్యు
తన్నుతానెరిగేటి తలపులేని

గీ॥ అచలుడైనట్టి సద్గురు నరయలేక
చలనతమసాబ్ధిలోబడి చచ్చిపోడె
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౭౮

సీ॥ తత్వంబుయందుదు తరుచుగాభువిజనుల్
ఆసనంబులచేత ఆత్మగాను
అట్లుగూడితెగాని ఆత్మగాకున్నదె
అర్ధంబునకు తగులు ఆశచేత
తమరుమునుగుటగాక తరుచుగ ప్రజలను
తలమునుకలనుజేసి తల్లినారు
అట్టివారునుకారు అచలుండుకారణు
కన్నవారిని వాడు గాంచుచుండు

గీ॥ శబ్దరహితంబునాదహారచందమునను
ధ్యే మొదరిపూర్ణమ్మై తెలివి యేమిలేక

పాంటిబండ్లను వంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౭౯

సీ॥ అన్యంబుకలదని అనుకోదుయెప్పుడు
అన్యంబులేదని అవదుయెపుడు
అట్టిఅచలమునందు అవిభజించెను
సృష్టినికొందరు చూచుచుంద్రు
యెట్లుగానమ్మను యేమందుశాస్త్రముల్
విచ్చిచూచిన భ్రాంతి విడువలేదు
గానంగనుదురాయు కరుణానుగన్నట్టు
చాలతిప్పలుబెట్టి శాస్త్రములను

గీ॥ అట్టిశాస్త్రాల నేమైన అందగలనె
పాంమలను నింతె వుత్తమపురుషగనునె
పాటిబండ్లను వంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౦

సీ॥ అజాడాదివేల్పులు అభ్యసించినయట్టి
పరమును నెవ్వండు భక్తిగలిగి
వున్నట్టివానికి వుదితమా అచలము
అభ్యాసములులేక అతుకదదియు
అచలమున్నట్టుగా అతికుండుయెప్పుడు
పట్టివిడువనులేక ఘట్టిగాను
సనకాదులునుయిట్టి సరణిసివున్నారు
విధిచేతవిన్నట్లు విదితలగుదు

గీ॥ అట్లుగావున పరిపూర్ణమైనబయలు
నిండుకొనియుండు నిరతమై నెగడివెల్గి
పాటిబండ్లను వంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౧

సీ॥ గగనంబు తనకడగాననియట్లుదు
బ్రహ్మాంబునిబిడమై ప్రబ్బలియుండు

ఆద్యంతములచేత అళుకుచునుండెడి
చలనంబుచచ్చించి చారగలదె
చేతగాకనుతాను శాస్త్రిలుచదువుచు
వున్నదంచునుబల్కు వుపముగాను
తనుజేసెశాస్త్రిలు తనవలెగానెరిగి
అచలుణ్ని జేర్చి అమృతుడగును
గీ॥ స్వప్నజాగ్రిత లనునవి జాడలేక
స్వప్రికాశంబుచేత సనాతనగుచు
పాటిబండ్లను వంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౮౨
సీ॥ తన్నుదాదెలిసిన తానుతెలివియుగాదె
తానుతెలిసిన తెలివితోనుగాదె
తెలిసినతెలివితో తెలియంగ తెలియంగ
అనవస్తఅయివుండు అప్పుడపుడు
యిట్టితెలివియు బ్రిహ్మమిట్టితెలివియుతోను
అనుకున్నముక్తెట్లు అతుకునయ్య
అచలు డాగురుజేరి అనిశంబుశుశ్రూష
అతక జేసిననాడు అచలుడౌను
గీ॥ మీారులేకను దహరము దారియట్ల
వక్కటీరుననుండు తా నొక్కటగుచు
పాటిబండ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౮౩
సీ॥ పృధివిదేహంబులు పృథివందులయామాను
అపవదేహంబులు అప్పునవణగు
అగ్నిదేహంబులు అగ్నినివణగును
వాయుదేహంబులు వాయునణగు
ఆకాశదేహముల్ ఆకాశమునవణగు
ఆణాగెటిదేహముల్ అచలమగును

అచలంబుచేసెట్లు ఆయెనుజగములు
　　　　　　కొలుతురు యెదిచాల కోర్కులలర
గీ॥ కోర్కెచలనంబనెటిది కూసివెంట
　　బడియు తిప్పను తిప్పలు వదలకుండు
　　పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
　　రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౪
సీ॥ కలలోనతానుండి కల్లని తెలిసెనా
　　　　　　మేలుకొన్నను తనకు మెలగదాయె
　　అట్లుగా తెలియుడి అచలుని జేరియు
　　　　　　ప్రపంచమంతయు ప్రబలకుండ
　　పుట్టుచావునులేక భువిలేక తానుండ
　　　　　　గగనంబురీతిని గలిగితాను
　　యుత్తమపురుషుడై పుర్వినిదెగడొందు
　　　　　　మాయాకర్మంబుల మాటలేక
గీ॥ వెలిగి నిరంజనంబయ్యు విమలమగుచు
　　యిట్టిదట్టిదియనరాక యేమిలేక
　　పాటిబండ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
　　రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౫
సీ॥ తనకుదేహముగల్గ తగులుప్రపంచంబు
　　　　　　తనకు దేహముపోతె తల్లిపోను
　　చచ్చినపోకుండు చలనప్రపంచంబు
　　　　　　చావుపుట్టుకలేని సరణి తెలియు
　　కారణుజేరి తా కలిగుండికనలేక
　　　　　　తానులేకుండిన తావు తెలియు
　　తెలిసితె అచలంబు తేటగావుండు
　　　　　　వుండినఅచలులై వుర్విగొలరు
గీ॥ అవ్యయంబయ్యు దివ్యమై భవ్యమగుచు
　　కలుగుటయు లేకపోవుట కసగ్గర్హాక

పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౬

సీ॥ వేదాంతశాస్త్రిలు వేలసంఖ్యలుగలవు
వెతకిచూచెటివారు వేలుగలరు
యేమిగనివున్నా యేదిగననున్నారొ
వాదంబులనుబడి వదరుచుంచు
వదల కహంకృతి వదులుచు గెలుచుచు
వాదుచునుండిరి వాదుకగను
కారణగురుమూర్తి కరుణగల్గినవారి
కడపటనిలువరు కదలకుండు

గీ॥ అట్టివారలు భూమిననేకులుండి
రచలుగన్గొని నిందింతు రల్పులగుచు
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౭

సీ॥ కాలంబులోబడి కడ తేరగతిలేక
మునిగిపోవుచునుండ్రి మూర్ఖులకట
మూలంబువుం టేను మునుగునాజగములు
జగములుమునిగిన జనులుగలర
దేహముల్ గలిగిన దేవతుల్ అయినను
మునుగక వుందురో ముక్తిగలిగి
ముక్తుండు నిత్యుండు ముగ్గురందున లేడు
అఖిలముక్తులు లేని అచలుడొకడె

గీ॥ అట్టిదిట్టిది యనరాక యుంటె మరి
కరతలామలకమై వెల్గె కననుగాక
పాటిబం డ్లనువంశేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౮

సీ॥ ముక్తన్న మోక్షంబు ముక్తన్న మృతియును
నిత్యమోక్షముగల్గి నెగడుజగము

జగమువిడినయతడు జగములేకుండు
అన్నమయకోశ బు అంటకుండు
యిటువంటిగురువును యిలయందువున్నాడు
వెదకియు కనవలె వెదుకగను
కనిన నచలునిజూడ కరుణతో దెలుపును
కనకున్నవారిని కానకుండు

గీ॥ గాన నిరభానగురుమూర్తి గాంచినపుడె
పరనిరంజనబ్రహ్మంబు బట్టబయలు
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౮౯

సీ॥ చిత్తుయందునయపుడు చిత్తంబువలనను
పుట్టిందిసృష్టనుచు పూనిపల్కు
వాయుపువల్లను వారితరంగాలు
పుట్టినట్లే సృష్టిపుట్టెననుట
చిత్తుకువేరైన చిత్తంబుపుట్టెనే
చిత్తును చెవినింపజేసుటయును
యిటువంటిమాటల యీశుండు యిమిడునే
అచలుజేరియుకనక అలకదయ్యె

గీ॥ సర్వదేశంబులందుల సర్వకాల
సర్వవస్తువులమరిన సద్గురుమూర్తి
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥

సీ॥ జీవుండుదేహియై జీవింపుచున్నాడె
అన్నపానంబుల ఆశలేక
అన్నపానాదుల అతికిజీవుండాయె
లేకుంటెపోవును లేచియెప్పుడో
అటువంటిజీవుడు అచలుండుయెట్లాను
అందరుయెఱుగరా అలకదనుచు

అట్టిజీవుండును యెట్లాయె దేవుండు
దేవుడు అచలుడై తేజరిల్లు
గీ॥ అందు కళకేరి గనుగొను నవ్వుజెతాను
మానియును బట్టబయలుండు మారులేక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯౧
సీ॥ ఏవిత్తునాటితే యేచెట్టుమొలచింది
అచలుండు విత్తైతె అదియు మొలచు
అన్నరసంబున అయినబీజంబును
అమృతమైవున్నదె అచలమతికి
అన్నబీజంబును అహామయ్యవుండియు
అహాముబ్రహ్మనిపుట్ట ఆశ్రమముల
యింతయు తెలియంగ యీశుండు లేనట్టి
అచలుణ్ని జేరక అందబోదు
గీ॥ పొందుగాదును బ్రహ్మముకందువీడు
సందులేకను నిండియు సద్ధియగుచు
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯౨
సీ॥ జలజంబులన్నియు జలము లందునబుట్టి
జలముకు వేరుగా జెలగినట్లు
జలజపత్రంబులు జలము లందునవుండి
జలమును నంటక జెలగినట్లు
కమ్మరపురుగును కూడుండు బురదను
బురదంటకుండును భువినిజాడ
ఆలాగె అచలుండు అందరిలోనుండి
అభ్రంబునను దివియు నంటనట్టు
గీ॥ రత్నచాయలు సూత్రముకు రానియట్లు
నుండెదేనికి భంటకనుండు స్వయమై

పాటింబం డ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౯౩

సీ॥ నాల్గుయుగంబుల నాల్గువర్ణంబుల
నాలుగాశ్రమముల నాల్గుదిశల
జీవాత్మ పరమాత్మ జీమూతమున్నట్లు
తనకు కప్పినదనే తలపులేక
వున్నది అచలంబు వున్నది అని అనే
యెరుకయు తగులక యెప్పుడెట్లొ
ఆటువంటి గురుమూర్తి భువనిలో వున్నాడు
అతని తెలియుగ వశమె అజునకైన

గీ॥ పరనిరంజనవిభుదయ పరిణమించి
నిరతమై యేమిగనరాక నెళవులేక
పాటింబం డ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౯౪

సీ॥ బ్రహ్మయుతనకు దా భ్రమపొంది జీవుడై
గురుతుచెప్పిన తన గురుతుగనన
కనలేక సృష్టికి కర్తయు ననుకొని
యికయెవరు నాకన్న యింతటికిని
యేనుబ్రహ్మనుయని యెరుకచే వీక్షించు
అతనికి అచలంబు అతుకునయ్యా
అతుకుసద్గురుకరుణ అనిశంబు గలిగిన
అహమణిగి తాలేక అచలమయ్యొ

గీ॥ పూర్ణమై యేము తెలియని పొలువుమిగిలి
నిండి వొండును గనరాక నెగడుచుండు
పాటింబం డ్లనువంశేంద్రి పరమసాంద్రి
రాజయోగీంద్రి సుందరరామచంద్రి॥ ౯౫

సీ॥ ఇటువంటి గురుజేరి యున్నిపోకలుమీరు
వుండుండి యొలపూడ వ్యాప్తితముగ

నిత్యులై సత్యులై [illegible] యీరు
కపటమార్గంబుల కలత లేక
పుట్టుచావును లేక భువనముల్ మొరుగక
భువనాలవృందము భూదియకలు
శిష్యులకొరకు దా శిష్యుడన వ్యాప్తియు
బట్టబయలుగ తాను భ్రాంతిజెరుచు
గీ॥ భ్రాంతిచెడినను అచలంబు బలిసియుండు
ఏకతీరుగ పూర్ణమై యుట్టిదనక
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯౬
సీ॥ అచలంబువున్నది అనుకున్న అతకదు
లేదని అనుకున్న లేకపోదు
కలిమిలేములు రెండు కలగన్నరీతిది
కనుచుండవలయును కణకతోటి
తెలిసినవాడనని తెలివితోనుండిన
యప్పటి యుగచాట్లు యెప్పటట్లె
యిక యేమిచెప్పదు యిక యేమి కలదందు
యీ చెప్పినవియెల్ల యిముడకుండు
గీ॥ యిమిడి రహితంబునైన యీవృత్తి బట్ట
బయలు కేమియు లేకను ప్రబలియుండు
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥
సీ॥ అచలంబుకన్నను అన్యంబు లేదన
యుక్తిని ప్రాపంచయుండి తెలియ
యిట్టి ప్రపంచంబు యీశ్వరుం డెమెకగు
మనసు తానెరుగును మనసుచేత
మనసు మాయే కాని మనసేదవున్నది
[illegible]చేత మనసు అనిరి

అచలులైనవారు అలాగు అనుకోరు
 యేలాగు అనుకోరు తెల్పవేట్లో

గీ॥ వున్నదున్నట్టు పరిపూర్ణ మొక్కటీరు
 గాను వెల్గొందది యిట్టిది గాంచకుండు
 పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
 రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯౮

సీ॥ ప్రపంచమందున ప్రజలు పెట్టినపేర్లు
 సంకేతమునను యీనరణిగాదు
 అచలుడో గురుమూర్తి అన్వయించినదట్లు
 ఆత్మనతిపండగను అడితిట్లు
 తప్పులుగలవని తగిలినిందింపక
 దిద్దకలిగినమీరు దిద్దరయ్య
 దిద్దుడి నాతప్పు ధీరులు మీతప్పు
 వున్న దేతప్పును వొప్పగలరు

గీ॥ గాన వోపిక వుంచియు కరుణతోడ
 వ్యాసప్రోక్తంబు జేయుడి వాసిమీర
 పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
 రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౯౯

సీ॥ ఇన్నియు వినియును యిహములో తాబోయి
 అచలంబువున్నది అనుచు తెలియు
 అంతట అచలమై అమనియువుండును
 యింతకన్నను లేదు యిది యెయుక్తి
 నమ్మికవుండెనా నమ్మవుండుండిలను
 నమ్మిక లేకున్న నడవకుండి
 నాకు తెలిసినయంత నమ్మనే జెప్పితి
 నాయిష్టమిదియని నరులువినుడి

గీ॥ పొరలనేటికి మాయలో మునిగిమునిగి
 కలను జాగ్రత నిద్రనుగనుట భ్రాంతి

పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౧౦

సీ॥ శాలివాహనశకము చనినవర్షంబులు
వేదరసఋషి చంద్రవిధముదనరు
లికయుగంబున ప్లవ కార్తీకమాసాన
చెప్పితి శతకంబు చలనముడుగ
వోపికుండినవారు వొప్పియుచదువుడీ
వోపిక లేకున్న వూరకుంట
చాలు కారణు నాజ్ఞ సతమై ప్రకాశించె
కోపంబుసేయను కోరకుండి

గీ॥ కోరికయు కోపశాంతంబుకూడదరిమి
వున్న అచలంబె పూర్ణమైవుండివుండె
పాటిబం డ్లనువం శేంద్ర పరమసాంద్ర
రాజయోగీంద్ర సుందరరామచంద్ర॥ ౧౧౧

సంపూర్ణము

కందార్థములు

కం॥ మేదినిగల గురుజనములు
సాదరమతి శిష్యులకును సర్వమిదనుచున్
వాదించి బోధజేతురు
వేదములే సత్యమనుచు విధియిదియనుచూ
మోదముబొనసి పాదేరుపరచి
పాదాలకనువారి పాదాలుగైకొని
పదెపాదెవారి పజ్జనతిరుగుచూ॥ విధియిదియనుచూ॥ ౧

కం॥ తరుణముగలదిది స్థిరమతి
నిటుచూడుమనియు తెరువిదెయనియున్
గురిబెట్టి పరమదనుచును
సురుచిరముగ శిష్యవరుల సారదెరగిపోకా
శిబికరిగములు తురగములానేకా
ధరనగ్రహారములు వరమణిగణములు
వరహాలు మొహరీలు వలసినట్టుగొనుచు॥ సార॥ ౨

కం॥ తారకముకన్నమిక్కిలి
వేరేతెరువేది చిన్నిలివిగనుమనుచున్
తీరుగడచేసిదీనికి
మారేమియు లేదుచుక్కా మరినొక్కటిగా
మెరయుచునుండె వరియించుమనగా
అరుదైన చీనాంబరాములు రథములూ
సిరిమించుబంగారు శిబికెలుగైకొని॥ మరి॥ ౩

కం॥ మన సేమి లేకవున్నదె
మన సమనస్కమునిటించు మార్గముగనుడీ
వినుమిది వృత్తమురయాగ
తనువుండియు హంవనదవ దనియుదిలెరుణం
కనుగొనలేదు తనకికమరణం
సునరయోక్తులనుమంచి సుభోజ్యములుగాని
ఘనమైన గృహములు గయికొనుటలుదొడ్డా॥ కను॥ ౪
కం॥ మానసముకన్న వేరే
కానగలేదనుచు గురునిగనివ్యాజంపుం
డే నియమమేమి దప్పక
తానే తానౌనటంచు తనుజెప్పుచుంచు
దానిగాంచు మానాకుమంచూ
కానూకకట్నాలు కలవస్తువులు నెల్ల
యీనెలవుజేసుక యిచ్చకొద్దిగగాని॥ తను॥ ౫
కం॥ సాలోక్యము సారూప్యము
ఆలో సారూప్యముగను నటసాయుజ్యం
మేలిమిగ తానెనౌనని
చాలాబోధింతురేమొ చలపట్టితమరూ
తెలసుకవనరు తొలిగినా కనరు
చెలగమెలగిసేవ కలకాలమునుగాని
పలుమారుపూజింపబడి వెలుగుచుండాగ ॥చల॥ ౬
కం॥ ఏమియు లేదనిజన్మం
బ్రామిక లేకుండజేయు బయ లచలునకు
యేమైన యివ్వదలచియు
యేమియు ఆయాసకు కావలెననివుండెమనకూ
సమయమునివ్వడె సమకూర్చమనకూ
అమలమా బియ్యము అర్ధశేరైనాను
క్రిమమాని యివచ్చితె కరుణబుట్టదాయు॥ ౭

కం॥ వసుధలో నశరీరినిందుక
వసమించినపాటిబడ్డ భవమొంద మహా
అసహాయసుందరార్యన
వెనచలనము దొలగివెలగె వెలకాచలనమునూ
ధనమేమిలేక మనలాకతగను
వినువాళశిష్యులకు బోసగించినదిమతల
రసికులైకానుకా మసలాకయిచ్చిరి॥ వెల॥ ౮
కం॥ వరవరిచి చన్నభూసురు
వరుడచలమె భువినిదివిని ప్రాతాళమునన్
పరిపూర్ణమై వెలింగెను
సరివాండును లేకనిండి సరణానరాక
గురుధనమయ్యె చరియింపబోకా
తురియామాతీతము తెరవులేమియు లేక
గురుగోప్యమై యేమో పరికింపరాకుండె॥ వర॥ ౯

సంపూర్ణము

శ్రీగురుభ్యో నమః.

పరిచి చన్నయ్యగారు చెప్పిన ద్విపదలు, తత్వములు

ద్విపద॥ తొలుతనొక్కటిమాయ దొరతనముపూని
తలప మూలములేక తరలకనిలాచె
ప్రకృతిపురుషులనయ్యు ప్రభవించిచాల
వికృతభ్రాంతినిబొంది విపరీతమైన
యెరుకచే కలగాంచి యేర్పడితాను
పరబ్రహ్మమన నాదిపథమునై వొక్క
మాహాండమనప్రబలి మరియుబ్రహ్మాండ
బాహుల్యమింతని పరికింపరాని
అండాండములుయెన్నొ అరయగాపెక్కు
తండోపతండముల్ తలపనొకటొకటి
యై త్రిగుణముల్ తానయై యేరుపడియు
నై త్రిమూర్తులుబ్రహ్మ హరిహరులనాగ
వృద్ధిస్థితిలయకర్త లొప్పగా నగుచు
పృథివాది పంచభూతములయ్యుపుట్టి
యింద్రియసంఘముల్ యేర్పడనమరి
సాంద్రత మనమాది సరణినాల్గయ్యు
పంచవిషయంబులు పంచబ్రహ్మలూను
పంచశక్తులు దహరపంచకంబగుచు
లక్షింప యెనుబదినాల్గులక్షలూను
వృక్షాదిజీవరాశులు వొప్పుచుండె

౧౧౯

అందుద్భవంబైన వటు వివరింతు
నందు యిరువదిలక్ష లనగవృక్షమూలు
పదవడి పదిలక్షలౌ పక్షులరయ
వదలక నవలక్ష పరుసతోయములు
ముప్పదిలక్షలు మానసిపశువులాను
కఫిక్రిమికీటకాల్ గలిగెపదకొండు
లక్షలు నరులు నాలుగులక్షలయ్యె
వీక్షింప బ్రహ్మ క్షత్రిసువిధమునయ్యె
వైశ్యశూద్రులనంగ వ్యాప్తచునాల్గు
హాస్యమారసు. లేక అనురెవర్ణమూల
అర్ధాష్టమాశ్రమంబులనయ్యె వెలాసె
సార్థకమా వేదశాస్త్రముల్ జేసి
పాదేగుపర్చి మతభాష్యముల్ జెప్పి
ఆవరణపంచుచే అఖిలమంతాను
సందీక అహాసనే స్థానమైసిలాచి
అందింపరాకయీా అక్షులయందు
ప్రబలిన అండంబు ప్రభ వెల్గుచుండ
సొబగైన నవఖండసూత్రముల్ గల్గి
అమరియున్నది చాలఅద్భుతంబుగాను
విమలమై వేద్వర విశదంబు నగూచు
అందాక్కఖండము కరయనిర్ణయాము
పొందుగా యేడాకోటులై భూమి
కుంపువ గిరినదకానసంబులాతో
యెందుజూచినతానె యేర్పడిసృష్టి
రాణించివుండె హేరండపత్రంబు
కోణముల్ గలిగియు కూడిభవ్వన్న
దేశముల్ విలసిల్లె దేవాసురాది
పైశాచహంశల బహురూపములాను

వొక్కటనుదయించె నుత్సాహమునాను
నిక్కము తానని నిజమును నెరిగి
వుండిజీవుడునేను వుపరియీశ్వరుడు
నిండివున్నాడని నెరిగింపుచూను
వున్నట్టినరుడనే వట్టిమాయకును
యెన్నమూరేడులు యగునునాయువును
ఘనతచెప్పగనిత్యగణ్యమైవొప్పి
చనుపెరిగితనకె తా సంతోషపడూచు
రాజ్యభారంబున రాజసంబుగాను
పూజ్యుడై అయిశ్వర్య భోగముల్ గలిగి
పెద్దలగనలేక పెండ్లాముబిడ్డ
లొద్దికతోగూడి యుండి యీరీతి
కమలాసనునియాజ్ఞ కలిగినయట్లు
సమవర్తిపురిస్వర్గ సరణనుభవించు
యింతయేమియులేని యెరుక చేమాయ
భ్రాంతికలలోకల బహువిధగతుల
యింతెగాంచును సృష్టి యేమియులేదు
వంతుకెక్కిన మాయ వక్కటిదప్ప
భ్రమపొందుచుండదే బయలు దేరకాను
భ్రమరహితమై బ్రహ్మభావంబులేక
కనకున్న భ్రాంతిఖుల్ కడతేరలేరు
తానని ఘనమాయ తగలక వుండి
అకలంక గురుపాదుకాంఘ్రిలుగొలూవ
చేకురు శ్రీగురు చింతనదొరూక
కాకతాళ న్యాయగతియు నంతటాను
సాక్షిత్వములేక సుముఖమై నొకాట
తనులేక అచలమై తప్పకనిండి
అనవిన్నకవరాక చనిపుట్టకుండు

వరపాటిబండ్ల సుందరరామగురూని
కరుణచే చన్నయ్య ఖంవిధికనూడి॥

౨ మధ్యమావతిరాగం—తత్వము

అరచేతిలో వైకుంఠము దృఢమై అచలమై వున్నది వోరన్నా
అరుదది అందదు అందరికైతే అంతఃశరీరికి వోరన్నా॥ ౧
అరచేతిలో వైకుంఠము తెలిసిన అతిశయగురువదె రోరన్నా
పరిపరివిధముల భ్రాంతులవిడచియు భద్రమునైనది వోరన్నా॥ ౨
ఎరుకమరుపులు యెన్నడులేకను యేరుపడ్డదది వోరన్నా
తరుమగ దహరము రీతిగనొప్పియు తథ్యమునైనది వోరన్నా॥ ౩
పలుకదు ఝళుకదు నిలుకడగలదది మెళుకువగనుగొను వోరన్నా
చులకన సద్గురు సూచనగాంచిన సులభమునైనది వోరన్నా ౪
పదపడి నిరతము పరిపూర్ణంబై కొదువలు లేనిది వోరన్నా
ముదమును ఖేదము మొదలును కొనయును మెదలుటలును లేదోరన్నా॥ ౫
రాదును పోదును వాదము లేమను లేదనగాదుర వోరన్నా
బోధకు నందక భుక్తిని గాంచక సాదరమైనది వోరన్నా॥ ౬
జననము మరణము లందుటలేదది అనయము నిండినదోరన్నా
వినమను జూడదు ఘనమై యేమో తనకు తానగు వోరన్నా॥ ౭
బహురూపములను తనలో దిరుగగ పథమైవున్నది వోరన్నా
సహమూలమునై సతతము వెలుగుచు సహము వహింపదు వోరన్నా॥ ౮
పూజలజిక్కదు యోచనకందదు రాజైవున్నది వోరన్నా
నిజముకల్లయు నెరుగసిదవుచును నిర్వికారమది వోరన్నా॥ ౯
కాలములన్నిట కలిగియున్నదది కనగలవారికి వోరన్నా
కలరూపములును ఖంవిధ నమరియు కనగానున్నది వోరన్నా॥ ౧౦
చలనముగాదును మలినములేదును తొలగగరాదుర వోరన్నా
పొలియదు యిట్టిని కలియదు నొక్కటి కులగోత్రములేదోరన్నా॥ ౧౧
నామములేదురో సీమములేదుర నేమరకున్నది వోరన్నా
స్వామియుజీవుడు సర్వములేనినిధానమున్నైనది వోరన్నా॥ ౧౨

మాలము లేనిది జాలము కానిది శీలము లేనిది వోరన్నా
ఆలయపడి నేననుచును నాడక అమరెను స్వయమై వోరన్నా॥ ౧౩
జ్ఞానము లే దజ్ఞానము లేదుర ధ్యానము లేదుర వోరన్నా
లోనూబయలను యేమియు లేని ధామము నైనది వోరన్నా॥ ౧౪
పాటిబండ్లనుసుందరరామబ్రహ్మము గనుగొను వోరన్నా
మాటలేటి కిక స్వతసిద్ధము నై మనలెపరాపర మోగన్నా॥ ౧౫
పరిచిచన్నయన తరచు నిరంజన సరసిజబాంధవు వోరన్నా
స్థిరమతిగొలచిన పరిపూర్ణంబా తెరువదె నమ్మిన వోరన్నా॥ ౧౬

౩ తత్వము—కళ్యాణిరాగం—అటతాళం.

౧ బ్రహ్మము మెరుగదురా యిట్టని బ్రహ్మము యెరుగదురా॥ బ్రహ్మము నెరుగుదు భ్రాంతియు నింతె బ్రహ్మదులు పరబ్రహ్మము పొందగ॥ బ్ర॥

౨ అవ్యయమైనదిరా । మిక్కిలి దివ్యంబైనదిరా । అవ్యయమైనది ఆదికనాద్దై దివ్యతేజమై భవ్యము ననెటు॥ బ్ర॥

౩ వాచ్యము కానిదిరా పలుక నవాచ్యము కానిదిరా । వాచ్యము కాని దవాచ్యము కానిది వాచ్యవాచ్యముల కవ్వల ననెటు॥ బ్ర॥

౪ భావము కట్టదురా । పట్టున భావము కొట్టదురా । భావము కట్ట దభావము కొట్టదు భావభావముల పరిహారమననెటు॥ బ్ర॥

౫ దృశ్యనకందదురా । కనగ నదృశ్యనకందదురా । దృశ్యన కంద దదృశ్యనకందదు చక్కనిస్వప్రభ అక్కజమననెటు॥ బ్ర॥

౬ పాటిబండ్లాన్వయురా । కారణమేటి సుందరగురువురా । పాటిబండ్లాన్వయు మేటిసుందరగురుడౌటచెబ్రహ్మమగయుడి సుముఖులు॥ బ్ర॥

౭ కోనేటిపురియందరా నౌననపరిచనరా । కోనేటిపురిలో నౌననపరిచినిధానము చెన్నయభానుడె తెలియుడి॥ బ్ర॥

౪ తత్వము—కాంభోజరాగం—అటతాళం

బ్రిహ్మము నాకు మెరుకాగలదా పలుకారయ్యా । బ్రిహ్మ మెరుకా యెట్లులౌనో పట్టారయ్యా॥ ౧ ధారుణేదు శూన్యమానా తగునటయ్యా । మారుత్పాదమందు ధారూణాన మార్గమయ్యా॥ ౨ వారియందు నిర్జలమానావప్పునయ్యా । వారిగలదా నిర్జలమందు వట్టిదయ్యా॥ ౩ జాతలేదూసందూచలుకా చలగునయ్యా । శీతామందూ వహ్నిగలుగా చిత్రామయ్యా॥ ౪ గాలియందు నివాతామూ కలుగునయ్యా । తూలు లేనివాతము గాలిదోచునయ్యా॥ ౫ దివికిరూపా మొకటిగల్గి తెరలునయ్యా । అవిరళరూపామొప్పా దివియు నమరునయ్యా॥ ౬ సూర్యునాకు చీకాటున్నదె చూడరయ్యా । సూర్యుడుండునె చీకటందు చోద్యమయ్యా॥ ౭ ఆన్యభావామిట్టిదనా నౌనటయ్యా । ఆన్యపొక్కాభావామునకు నందునయ్యా॥ ౮ అచలమునకు చలనమొప్పానగునటయ్యా అచలమునాకు అచలమొప్పి అలరునయ్యా॥ ౯ సూచరిత్రికారణుడొకడె సుముఖుడయ్యా । నిచయామూగతానే తానై నెగడునయ్యా॥ ౧౦ పాటిబండ్లాసుందరగురుడె బ్రిహ్మమయ్యా । నూటలేలా వెయ్యివేలు మరువారయ్యా॥ ౧౧ వసుధలో కోనేటిపుర ॰నివాసుడయ్యా । రశిక్షుడైన పరిచిచన్నారాయుడయ్యా॥ బ్రి॥ ౧ ౨

౫ తత్వము—బిళహరి రాగము—అట తాళం

ఇంద్రియవిషయాలె యింతయూ । సాంద్రిరుచిబ్రిహ్మసరణిమె॥ ప॥ యింద్రియవిషయాలె యింతనెంతయునంత । సాంద్రిరుచి బ్రిహ్మసరణి సత్తననెట్లు॥ యిం॥ ౧ త్వక్కుకువిషయాము స్పర్శోష్ణశీతా । అక్కాజముగ బ్రిహ్మమని సరయుటదియెట్లు॥ యిం॥ ౨ దృక్కుకువిషయాము దృశ్యాము నై వుండు । దృక్కుబ్రిహ్మమని శ్రుతిసి దొడరిపలుకదియెట్లు॥ యిం॥ ౩ వీనూలకును శబ్దవిషయామునగుచుండు మానూగా నాదామె మరి బ్రిహ్మమనుటెట్లు॥ యిం॥ ౪ జింహ్వకువిషయాము చర్విణింప వడూచి । గహ్వరమ్మె బ్రిహ్మవిగణుతించుటది

యెట్లు॥ యిం॥ ౫ నాసికకును విషయవాసనయైవుండ। చేసియు బ్రహ్మ
మూవాసనయనుటెట్లు॥ యిం॥ ౬ మనాసుకును యెరుక షడ్విషయమై
వుండు పూనెసుకబ్రహ్మని బోధించుటదియెట్లు॥ యిం॥ ౭ వర పాటిబండ్ల
సుందరగూరుడె అచలు। సురుమూతిగొలచిన పరిపూర్ణుడౌటెట్లు॥
యిం॥ ౮ ధరణిలో కోనేటిపురవరమున పరిచి। శరదిందుచన్నార్యు
సమారాసమచలిట్లు॥ యిం॥ ౯॥

౬ బిళహరిరాగం—ఆదితాళం

తనుతారతమ్యాలతగలదు। వినుబ్రహ్మ మవ్వాళీడదు॥ప॥
తను తారతమ్యాలతలువ నాలుగునయ్యా। చనవల అచలమె చాలం
సత్వసనేమె॥ త॥ ౧ తెలిసితిననియెంతో తెలివిచెగలస్థూలదేహము
నదిగాదు దివ్యపాథంబౌన॥ త॥ ౨ కలలోన సుఖదుఃఖకరము లాను
భవించి। మెలగుసూక్ష్మతనువు వేఁటిపదంబౌను॥ త॥ ౩ జాగ్రత్స్వప్నసుషు
ప్తుల సంచరించుట నెరిగి। అగ్రికారణమైన దదియవ్యయంబౌన॥ త॥
౪ అక్షిమాఁనను వాక్కు కందరాదగు మహాఅక్షరమా కారణాంగమెకు
నియాన॥ త॥ ౫ వసుధ పాటిబండ్లవార్ధిశశాంకుండు। రసికూడా సుంద
రరాము డమలమూర్తి॥ త॥ ౬ పొసగించె కోనేటిపుర పరిచి చెన్నార్యు
నసహాయుడీరీతి నార్యాలు మోదింప॥ త॥ ౭॥

౭ తత్వము—బిలహరిరాగం

సద్బ్రహ్మమేనానియు। అచలమునైన నుద్బ్రహ్మమెట్లాను
నో॥ సద్బ్రహ్మస్స్వశ్చిన స్వాహారియని శ్రుతిబలుక దుర్బ్రినులైచైత
న్యందారుకూన చెప్పుడి॥ స॥ ౧ విభ్రాంతులైయిట్టి దభ్రాంత్తులునమ్మ।
శుద్ధ్రమైన ఆత్మశోధింపనగు చెవుడి॥ న॥ ౨ ఆభ్రాలయముకైదు
ఆవలించిటిపేల్చవభ్రాజమో నిజమో పరికించి చెవుడి॥ న॥ ౩ సుగు
చిరమగు పాటిబండ్ల సుందరగూరుహూ। వరమూతియగు కరుణవారాధి
దేలాకా॥ స॥ ౪ నెరసావ కోనేటిపుర పరిచి చెన్నార్య 'అరశేకాలి
చిన అదియె అవ్యయపదవి॥ స॥ ౫॥

౮ తత్వము—కాంభోజిరాగం

చూపుబ్రహ్మమనుచు బలుకనేనా । పాపాలకునూ। రూపామొకటి నమరియుండునే॥ చూపూ బ్రహ్మమనుచూ లేద మాపో వుచున్నాదనగారూపు। యెట్లోపాపాలకునూరూఢిగలిగి నద్భుతముగా॥ చూపు॥ ౧ రేపూమాపూ లేనిగురుని ప్రాపుదొరకా అచలమదియె। దీపా మినుడిలోనాగలసి తేజమొకటి యునగానేలె॥ చూ॥ ౨ తీపూ లమృతామందు మెలగితెలియరాకామేలిమైన రూపణంబు సేయాగూఢ నిరూఢమూనవచ్చునెట్లు॥ చూ॥ ౩ తేపా తేపాపాటిబండ్లే దినమణియగు సుందరార్య। యేపూమీర పాదయుగము లెపుడుగొలుచు టచలామదియె॥చూ॥ ౪ వోపికాతోకోనేటి పురికాపురించె వరిచిచెప్పా। యీపారాపారార్థమిటులు చూపిచెప్పె సుముఖులకునూ॥చూ॥ ౫

౯ తత్వము—బిళహరిరాగం—అటతాళం

ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మనియు । ప్రామినుతులను। విజ్ఞానమిట్లానియు। ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మని ప్రామినుకులుబల్క సుజ్ఞానమొక టనుసూటు కారణమునకు॥ ప్ర॥ ౧ తజ్ఞాలుగనుటిది తా తత్వజ్ఞాలు గన రిటు తా తజ్ఞాలు గననిటు తలప తత్వంబౌని అజ్ఞానమిదిఅచల అవ్యయంబననేమి॥ ప్ర॥ ౨ విషయేంద్రియంబులన్నియు । నొక్కటాను । మృషలానుచును యెన్నియు విషయేంద్రియములన్ని మృషలానుచును ఝషభిషలేక పరమహారుషి అచలమననేమి॥ ప్ర॥ ౩ నైజైనదహరాముగా వున్నదియేమో నాటి కనాటిదిగా నైజైనదహరాముమీటి అవాచ్యమై నాటికానాటికి పాటున్నదననేమి॥ ప్ర॥ ౪ పాటిబండ్లాభ్యోదయూ చక్కనియిందు। మేటి సుందరగురువుయూ। పాటిబండ్లాభ్యందు మేటిసుందరగూరూ పాటావమునపాదాపద్మాలే భజియింపు॥ ప్ర॥ ౫ వసుధకోనేటిపురియూ। నిజనివాసాముగా జేసియూ। వసుధకోనేటిపురి నివాసాముగా జేసిరసికుడౌ శ్రీచన్నారాయార్యుడననొప్పె॥ ప్ర॥ ౬

౧౦ తత్వము—బిలహరిరాగం—అటతాళం

అహంబ్రహ్మాస్మీని శ్రుతులాడగరవిరశ్మి॥ ప॥ అహం బ్రహ్మస్మని శ్రుతినాడువగ వోహూఅచ్ఛలము వ్యవ్యనేచెప్పేది॥ అ॥ ౧

సోహము పలుకనుగా । హంసోహము పలుకనుగా । సోహముపలుకక సోహము పలుకక పూహాయు దేనికివుండును చెపుడీ॥ అ॥ ౨ దేహము పుట్టినన । దానను దేహియు వుండెననా । దేహము దేహియు మోహజ మింతె । సోహంబనగను నౌనటె చెపుడీ॥ అ॥ ౩ సుందరగురుమహిమా చక్కనినందముగనుగొనుమా । సుందరగురుమహిమందముగనుగొన । డెందవిహీనుల కందుమనుండును॥ అ॥ ౪ పొందుగ పరిచనరా । నాత్మ్రదునందున వెలుగునురా । పొందగు పరిచననందున నాత్మ్రని చెందిన చన్నయ చంద్రుడె అరయగ॥ అ॥ ౫

౧౧ తత్వము—రేగుప్తి రాగం—ఆది తాళం

అయమాత్మ బ్రహ్మముగా । ఆదిని శ్రుతినయముగ తా దెల్పగా । అయమాత్మ బ్రహ్మము అని శ్రుతియును దెల్ప । నియమమై వున్నాదె నెరుక గలిగియుండు॥ అ॥ ౧ సర్వం ఖల్విద మనాగా । పూర్వపుచదువు । నిర్వహించుటు బల్కగా । సర్వం ఖల్విదమని సమరాసమెరిగింప చోరవగునె అచలాముచూడ చలన ముగాదె॥ అ॥ ౨ నివ్వారిముల్లానగా । వేదములందు యెవ్వేళ ప్రిథ వెల్లగా । నివ్వారిముల్లాన యెవ్వేళ ప్రిథ వెల్గి అవ్వారియగు రూప మమరుటాదియునౌనె॥ అ॥ ౩ వెనకాముందును దానెగా । స్వయం వ్యక్తి । తనను తా గాంచానుగా । వెనకాముందును నడుము వివరింప తానాను పనియొకటి కలిపించా, పట్టుదలకుండూనె॥ అ॥ ౪ పాటి బండ్లాంఘ్రోందుగా । దేశికస్వామి । మేటి సుందరరాముగా । పాటి బండ్లాంఘ్రోందు మేటి సుందరరాము కూటూవగలిగిన గుణరహితమది సుమ్మి॥ అ॥ ౫ ధరణి కోనేటిపురీసీ । పరిచివంశ । శరధిచంద్రివి చన్నని । ధరణి కోనేటిపుర పరిచిచన్నార్యుని అరసికొల్చియు పొందు డవ్యయానందము॥ అయ॥ ౬.

౧౨ తత్వము—బిలహరి రాగం—అట తాళం

తెలిసినదె బ్రహ్మనిరి । కాదుకాదు । తెలియనిదె బ్రహ్మనిరి । తెలిసినది తెలియనిది పొరియకున్నది బ్రహ్మమిల నరులు

వలికేటి పలుకెట్టులో కాని॥ తె॥ ౧ భావామె ఆత్మానిరి । వట్టిది
మాయా । భావామె ఆత్మానిరి । భావాభావము విడిన భావాయూత్మ
నుజనులు భావామొక్కటి యెరుపడియుండుటెట్లానో॥ తె॥ ౨ దృ
క్కే తానని యానిరి । యెక్కడి దృక్కో । దృక్కే తానని యానిరి ।
దృక్కు దృశ్యము వదలి ఏకాకిగను దృక్కే చక్కటి ముక్త్యులకు
సమకూర్చేటే విషయం॥ తె॥ ౩ తుర్యామెసత్తానిరి । భ్రిమయుగు
నింత । తుర్యాదీపమె యానిరి । తుర్యాతుర్యము కవల అర్యాసుంద
ర రాము చర్యాపాక్షులకెట్లా మర్యాదగననౌనా॥ తె॥ ౪ పరిధిసాగర
మానిరి । అమృతాంశుడె । తరచ చన్నడె యానిరి । పరిధిసాగర
యమృతకరుడుచన్నడె యాని తరచ మనుజులు నాల్గుతనువులాదినవి
గాక॥ తె॥ ౫.

౧౩ తత్వము - మధ్యమావతి

బ్రై లేబ్రిహ్మమురా యీావృత్తి బయలేబ్రిహ్మమురా॥ బయ
లేబ్రిహ్మము బయలేఆత్మయు బయలేఅచలము భ్రిమయుడిగినకదు॥బ॥
౧॥ పుట్టదుగిట్టదురా । భువిలో పూజలజిక్కదురా । పుట్టదుగిట్టదు పూ
జలజిక్కదు అట్టిటుజూచితె ఇంతటనున్నది ॥బ॥ ౨॥ లక్ష్యముకమరదు
రా । అలక్ష్యము కమరదురా । లక్ష్యముకమర దలక్ష్యము కమరదు
సాక్ష్యముగాదది సర్వపూర్ణమా॥ బ॥ ౩॥ స్థూలముగాదునురా । చూ
చితె సూక్ష్మముగాదునురా । స్థూలము సూక్ష్మము నుడిశినమోక్షము
జాలును భ్రాంతిగు చవరదు కవలదు। బ॥ ౪॥ ఎరుకయుకాదదిరా ।
మెప్పుడు మరుపునుకాదదిరా । యెరుకమరుపులు మెన్నడులేనిది తను
చుగయేమోతానేవున్నది॥ బ॥ ౫॥ దేహములేనిదిరా । అరయగ దేహి
యుగానిదిరా । దేహిదేహములు తెలియగమృషలని దేహాలుమీరి
గితె దేహరహితమై॥ బ॥ ౬॥ శ్రివణముకానిదిరా మననము పీయగ
రానిదిరా । శ్రివణమననముల వివరణలేనిది అఖిరజ్ఞానము కందక
యున్నది॥ బ॥ ౭॥ యోగముకందదురా । బహువిధభోగముకందదు
రా । యోగభోగముల యెప్పుడి చంచల వోగులుపోబడి వాప్యగపూ
ర్ణమె॥ బ॥ ౮॥ మూలములేనిదిరా । యీాగుర్తెరిగి ।లీలకనిరంతలేనిదిరా।

మూలములేనిది జాలముకానిది కాలములన్నిట కలిగియున్నది॥ బ॥ ౯॥ బయలైవున్నదిరా। బట్ట బయలైవున్నదిరా। బయలైప్రత్యక్షంబైవున్న బట్టబయలో సద్గురుప్రభువును జేరితె॥ బ॥ ౧౦॥ వైకుంఠముగనరా। అది। అకుంఠితమైనదిరా। వైకుంఠము అకుంఠితమొదువ వికుంఠుడె నిండుక గురువగుచుండెను॥ బ॥ ౧౧॥ కైలాసంబనరా। సిదెయిదె। కైలాసంబనరా। కైలాసంబై కలిగియున్నదది కనగలవారికి కష్టములేదిది బ॥ ౧౨॥ పాటిబండ్లాన్వయురా। దేశికు మేటి సుందరరాములురా। పాటిబండ్లాన్వయు మేటిసుందరరాము కూటువగలిగెను కొదువలులేక బ॥ ౧౩॥ పరిచనువంశమురా। తెలియగ। పాలసాగరమురా। పరిచనువంశము పాలసాగరము తరువచెన్న శశితారకమిటులనె॥ బ॥ ౧౪॥

౧౪ తత్వము—కళ్యాణిరాగం.

బైలెబైలెబైలెబ్రహ్మము బైలైయున్నాది బైలుదేరినకువా బట్టబయలైవున్నాది॥ బైలుబైలెబైలెబ్రహ్మము బైలైవున్నాది। బైలుకన్నావేరేఅచలము పాటింపదాది॥ బై॥ ౧॥ మూలంలేక గుర్తెరిగేది మొదలశరీరంలేదాది మేలిమిరీతిని స్వప్రకాశమా మెళకువ న రాదాది॥ బై॥ ౨॥ బట్టబయలునై పరిపూర్ణంబై మట్టుతెలియకను వున్నాది। గుట్టుగాంచి మరపుట్టని గిట్టని గురువును గనుగొనయున్నాది॥ బై॥ ౩॥ కండ్లుముక్కు చెవులూజింహ పండ్లులేకాయున్నది। వాండ్లు వీండ్లులేక దేహము పట్టిదై వెలుగొన్నది॥ బై॥ ౪॥ కైలాసం వైకుంఠమన్నదికాను పింపకయున్నది। తెలియగగోరిన దేశికునిదయ తేటతెల్లమైనాది॥ బై॥ ౫॥ పాటిబండ్ల వారాసిసోముడు పరమసుందరగురువరు। సూటిగాంచిన వారికిదిమరి సులభమునప్రాప్తించును॥ బై॥ ౬॥ మాటలేటికి పరిచి చన్నయమార్గ మిదిగని మనుగుడీ। బాటకన్నను వొందులేదిక బ్రహ్మభావన పరులకూ॥ బై॥ ౭॥

౧౫ రేగుప్తిరాగం—ఆదితాళం

ఏమోఅయివున్నది। తెలివియులేక। యేమోఅయివున్నది॥ యేమోఅయివుండి యెరుగాకున్నది। నిండి। ధీమాశివెలుగొందు

దివ్యవుంజమునయ్య ॥యే॥ ౧ కలవాలెనెయున్నది । జాగ్రిత్జాడః కలగాకనెయున్నది । కలజాగ్రితగాని గాఢానూష్ప్తయ్యనిలచె వరి పూర్ణమైవుండె దహారమురీతి ॥యే॥ ౨ అన్నికాలములందుని । న్నారశికను మన్నిదేశములందున । అన్నికాలములందున అన్నిదేశములందు అన్నిరూపములాను అచలమైనబయలె ॥యే॥ ౩ దహారమువలెనున్నది। యుక్తినిగాంచు నహామేమియును లేనిది । దహారమువలెవొప్పి నహామేమియును లేక సహజమై । నిర్మలమై సరి యేమియునుగాక ॥యే॥ ౪ వినదు పల్కుమసుమ్మీ వీక్షణగల్గి । కనదు ఘనమగుసుమ్మీ।వినదు పలుకదుసుమ్మీ వీక్షాణగలిగియు కనదు ఘనమగునిండి కదలాదు చదరాదు ॥యే॥ ౫ మొదలుకొనయును లేనిది । నడుమునునంతె । నిది యీది యనరానిది । మొదలుకొనయును నాడుమది యేమియును లేక సదసత్తునూగాక సంపూర్ణమైయేమో ॥యే॥ ౬ కరతలామలకాముగా వున్నదివుండి । పరమగుహ్యామునాదిగా । కరతలామలకాముగల బట్టబయలైన పరబ్రహ్మమగు పాటిబండ్ల సుందరగురుడే ॥యే॥ ౭ వరశిష్యుడౌ పారిచి । వంశాంబుధి । వరతనయుడు దయానిధి । వర శిష్యుడౌ పరిచి వంశసాగరచంద్రుడు రుమాతి చన్నయ్య విరచించె గనుగొనుడి ॥యే॥ ౮

౧౬ బిలహరిరాగం—ఆదితాళం

రాదొక్కచోనుండియూ చలనముగలిగి । పోదొక్కచోవెండియు॥ రాదుపోదు నిండి తాదానైయైవుండు । మోదఖేదములోనవాదులేమెరుగాదు ॥రా॥ బోధాకందు నాదియు । సర్వమునిండి। పూర్ణమై వెలిగిందియు । బోధకందదు నిండి పూర్ణమైవెలిగింది తాదెలియకనువొప్పె తథ్యమైనదేమొ ॥రా॥ ౨ రూపురేఖయు లేనిది । యీపగిదాని । చూపిచెప్పగరానిది । రూపురేఖయు లేక రూఢామై గాఢామౌ యేపగిదో చదు రెడగాకయున్నది॥ రా॥ పట్టిముట్టగ్రానిద్ది । పట్టిదినయ్యు ఘుట్టిగదొట్టున్నది । పట్టిముట్టగరాక ఘుట్టిగదొట్టున్న దిట్టట్టుయనరాక పుట్టిగిట్టుటలేక ॥రా॥ ౪ నక్కానారాయణాని । మక్కువబట్టి। చక్కజేసిన తీరునూ । నక్కానారాయణాని మక్కువతీరిన నక్కట వెళ

బయలెవ్వుం డచలబ్రహ్మము ॥రా॥ ౫ పాటిబం డ్లనువార్ధిని । సుదయము నైన మేటిసుందరచంద్రుని । పాటిబం డ్లనువార్ధి మేటిసుందరచంద్రుపా టించికోలుచిన భద్రమైనబయలె ॥ రా॥ ౬ పరిచి వననిధియందునా । ప్రభవించిన । శిరికనుజూడితడానినా । పరిచి వననిధియందు శిరికనుజ డగు యిందువిరచించె చన్నయ వివరింపరానిది॥ రాదోగ్యచో నుండియూ॥ ౭॥

౧౭ తత్వము

శబ్దారహితమునైన దహారమె । అది । శబ్దారహితమునైన దహారమె॥ శబ్దారహితమైన శాంతరిక్షమాది । అబ్ధాలాచల మూలా నంతటానున్నాది॥ శ॥ ౧ మొదలు చివరగనగ మూలములేనిది । నద సత్తుగా నిదికొదువ లేనిదాది॥ శ॥ ౨ ఆద్యాసంతము లరసి వెతకినాను అందాదు దేహాలకదియు నన్నిటాను॥ శ॥ ౩ కాలదేశ మూలకల రూపంబుల కలదు చదరకాను కలిగియున్నదాది॥ శ॥ ౪॥ సర్వత్రి ఆచలమె సంపూర్ణమై నిండి । నిర్వికారమగుచు నెరుగాకయున్నాది॥ శ॥ ౫॥ నిరంజనమయ్యు నిష్కళంకమయ్యు నిరాలంబమూ నిరామయ మూది॥ శ॥ ౬॥ నామరూపములు లేకనె వెలుగొందు । యేమె అయు వుండె నెల్లకాలములూను॥ శ॥ ౭॥ పాటిబండ్ల వంశపావాను సుందర రాగురుదేశిక రామబ్రహ్మమూను॥ శ॥ ౮॥ తేటతెల్లమి నీమాటలె చన్నయ్య మాటిగదెల్పెను సుముఖులు తెలియుడి॥ శ॥ ౯ ॥

౧౮ తత్వము—బిళహరి రాగం

బట్టబయలై వున్నది । బ్రహ్మము నిండి । యిట్టట్టు యరుగా నిది । బట్టాబయలై బ్రహ్మం పరిపూర్ణముగ నిండి పట్టిముట్టగలేక దొడ్డచలమగునాది॥ బ॥ ౧॥ పుట్టాకనెయున్నది । అది గిట్టాటలేకు న్నది । పుట్టిగిట్టుటలేక మెట్టెనదిగాక మెట్టి తన్నుదోచ దిహావరము లననిది॥ బ॥ ౨॥ రట్టురవ్వయు గానిది । నదియునుచూడ । గుట్టుగోప్య ములేనిది । రట్టూరవ్వయుగాక కట్టాడెంతయులేక । గుట్టు తెలియని నిదుర అట్టెట్టువున్నాది॥ బ॥ ౩॥ తిట్టుదీవనలేనిది । వాండనరాక ।

ఘట్టిగ కనరానిది । అట్టు దీవెనగొంటు మట్టు గానుగాన లేదు । పట్టైతె సర్వత్రా పరతీరువున్నాది॥ బ॥ ౪॥ మొట్టైన దెరుగానిది । హేమున గాదు । పుట్టిపడ్డదిగానిది । యిట్టె పాటిబండ్లారేందు సుందరగూరు అట్టగొల్చినగల్గు అమలమౌ బయలాది॥ బ॥ ౫॥ మట్టుపై పరిచానాది మర్మము లేదు । మెట్టిచన్నయనేది । మట్టులై పరిచాను మెట్టుచన్నయ యాఖ్య నొట్టిది వరనీరభాసామే వున్నాది॥ బ॥ ౬॥

౧౯ తత్వా—మధ్యమావతి రాగం—ఆదితాళం

మూలామై వున్నాదది । యీగుత్తైరు కాదు । మూలాముగాని దాది॥ మూలాము లాగాక మోక్షమేమియు లేక కాలదేశరూపకముల సన్నిటనాది॥ మూ॥ ౧॥ నిదురట్లుగాఢామాది । నెదురును తన్ను । నదియేమి గనగా నిది । నిదురట్లునాయేమో నిండుకున్నది చివర మొదలు నడుము లేదు శిథిలముగానిది॥ మూ॥ ౨॥ కలయు జాగ్రిత గానిది । క్షుత్తును తృప్తి । గలుగుకున్నదు లేనిది । కలజాగ్రిత రెండు కలుగాక వికారమై చలనమేమియు లేక అచలామై వెల్గాది॥ మూ॥ ౩॥ జననమరణము లేనిది । దానికి తనువు । ఘనమైన దహరామాది । జననామరణము లేని తనువు బైలై నాది । మునువెనుకలకు పరిపూర్ణమైన దాది॥ మూ॥ ౪॥ కదలాడు మెదలాదది । కనుగొనుటకు । నదియేమియును లేనిది । కదలాడు మెదలాడు కనుగొనుటకు లేదు । పదపాడిన ర్వత్రి పరిణమించినాది॥ మూ॥ ౫॥ పాటిబండ్లసువార్ధిని సుదయమునైన మేటిసుందరచంద్రుని । పాటిబండ్లనువార్ధి మేటిసుందరచంద్రు తోటికూటువగల్గు కోట తెల్లమినౌను॥ మూ॥ ౬॥ భాసురమగుపారిచి । వంశమునందు । వాసానయగుపారిచి । భాసితుచన్నయ్య ప్రబలిసద్గురు కరుణ వాసానచే నీరభాసాము దెల్పెను॥ మూ॥ ౭॥

౨౦ తత్వము—నీలాంబరి రాగం - ఆదితాళం.

తెలియురయ్యా తెలివినూలి । కలియురయ్యా కలిమిదేలి । తెలియురయ్యామీరు తెలివికహితము జేసి దేహమెట్టిది అచలదివ్యప్రభా

వము॥ తె॥ ౧॥ పుట్టకున్నా గిట్టివున్నా । పుట్టకున్నవ్వాడు గిట్టివున్న వ్వాడు । పట్టూగనిండున్న పరబ్రహ్మముగుదాని॥ తె॥ ౨॥ ఘటము పుట్టె మఠముగట్టె । ఘటముపుట్టక మునువు మఠముగట్టక మునువు స్ఫుటకుండితముగాక పూర్ణమైనదాని॥ తె॥ ౩॥ కాలగనినా మేలుకొనినా కలగనుటజాగ్రిత మేలుకొనుటరెండు । స్థూలనుషుప్తింపు తొలగుచుండెడిదాని॥ తె॥ ౪॥ పాటిబండా । మెటికొండా । పాటిబండవంశ మేటికొండరాట్ సాటిసుందరగురూ సర్వాములో నొకరు॥ తె॥ ౫॥ పరిచిచన్నా । విరచించన్నా । పరిచిచన్నడిటులు విరచించిదేశికు పరిపూర్ణముగుకరుణ ప్రసరింప తనయందు॥ తె॥ ౬॥

౨౧ తత్వము:—బిళహరిరాగం - ఆదితాళం.

కర్పూరశిఖవతుగా । గాత్రము జీవు డేర్పాటుకును లేవుగా కర్పూరశిఖవతూ అర్పాణమైయే మో । యేర్పాటుకునుగాని దేము అచలమెయుండె॥ క॥ ౧॥ అండాండపిండాండము॥ లారశికాను నిండినబ్రహ్మండను । అండాండపిండాండ మవలబ్రహ్మండము లుండునన్న భ్రాంతె వుత్తదహారమెవుండు॥ క॥ ౨॥ కలవంటిదిసృష్ట్యాను । కలగనునపుడె । కలిగిలేకనుపోవును । కలవంటిదీసృష్టి కలిగిలేకనుపోను కొలదిశాయగరాసి గురుబ్రహ్మమేయుండె॥ క॥ ౩॥ పాటిబండ్లనువార్ధిని । పుట్టినయిందు । మేటిసుందరచంద్రుని । పాటిబండ్లనువార్ధి మేటిసుందరచంద్రు సాటిమెందును లేక సర్వత్రితానుండె॥ క॥ ౪॥ పరిచిచన్నయనిటులూ । విరచించెను । పరిపూర్ణమగుమాటలు । పరిచిచన్నయయిట్లు విరచించుమాటాలు అరసిచవిగొనువారు అచలులై వెలిగేరు॥ క॥ ౫॥

౨౨ వ తత్వము—బిళహరిరాగం

శభాస్ శభాస్ సరెసరె । శభాస్ శభాస్ సరెసరె శభాస్ విన్నరయ తెలివేమియును లేదు మా బాగావున్నాది మరియింక నోశిష్య॥ శ॥ ౧॥ నదియిది యెరుగక సహామింతయును లేక । నిదురట్లుగానుండి నిలుచ్నుదో గురుడ॥ శ॥ ౨॥ సువ్వనియిటునీవు సూచించితివిలెన్న అవ్వలయేమయ్యో అమరున్నదో శిష్య॥ శ॥ ౩॥ బతూలట్లసర్వత్ర పరిపూర్ణ

మగనిండి । హాయలేమియునులేక మయమైన దో గురుడ॥ శ॥ ౪॥ హో హా నీమేధావంతాము కేమందు । అకో యిదవున్నా దైవున్న దో శిష్య॥ శ॥ ౫ అంగాము లేక వెలుంగవింగియుభొ లె సంగాతి తెలియదు స్వచ్ఛమౌన గురుడ॥ శ॥ ౬॥ యంతవింతయుచాలు సహాయుని నవ్వి మాతాన మొనరించి మరియేమొ అనె శిష్య॥ శ॥ ౭॥ దంతికలలో దోచి తలిగ పోయునరీతి । నింతే దేహము దోచె నిక్కమగుచుగురుడ॥ శ॥ ౮॥ చిత్రిమయ్యె నిది విచిత్రిమయ్యెనునౌ నె కర్తృత్వములుగాక కల దంటివౌ శిష్య॥ శ॥ ౯॥ మోదఖేదములౌ నె వాదమేమియు లేదు రాదుపోదు యేమోకాదు చదరకు గురుడ॥ శ॥ ౧౦॥ ఆశ్చర్యమయ్యెను నిశ్చయమును లేక నిశ్చయమౌటకు నెళ వేదియో శిష్య॥ శ॥ ౧౧॥ చలనాముమౌస అచలమునిండివున్నాది వెలిగివరబ్రిహ్మమెలగి కదలదుగురుడ॥ శ॥ ౧౨॥ దొడ్డవాడవు భళా గుడ్డిరీతినివుండి నడ్డామేమియు లేక మేడ్డైతి వో శిష్య॥ శ॥ ౧౩॥ పుట్టాదుగిట్టాదు భువిపూజ నొందాదు అట్టిట్టుచనగాదు అమలమౌనుగురుడ॥ శ॥ ౧౪॥ సరీసరేసరీసరే సరిసారెయనిమెచ్చి । పరనిరాలంబౌన పరుడెట్టులో శిష్య॥ శ॥ ౧౫॥ ధర పాటిబండ్లసుందర దేశికుడు సర్వ । పరిపూర్ణుడనికనిన భద్రిమున్నది గురుడ॥ శ॥ ౧౬॥ గురుగోప్యమిది పరిచి కోవిదుచన్నార్య । విరచించె తెలుసుకో విశదమౌనుశిష్య॥ శ॥ ౧౭॥

౨౩ తత్వము—రేగుప్తిరాగం—అటతాళము

బీజమేమియు లేనిది । అదియనుపూర్ణ । భూజాము నైవున్నది । బీజా మేమియు లేక భూజాము నైనది నైజామే మొ శాఖలాకు లేమియు లేవు॥ బీ॥ ౧॥ పువ్వులుకాయలు లేనిది । రుచిగనుటాకు । చవులుయేమియు లేనిది । పువ్వులుకాయలుచవులు నేవియు లేకనునుండి । ఆవల దహారమురీతి అయివున్నదది యేమో॥ బీ॥ ౨॥ మొదలుకొనయును లేనిది అన్యము లేదు మూర్తిచూడగరానిది। మొదలుకొనయును లేక మూర్తి చూడగరాక ।కొదువలేక పరమగుహ్యామైన దేమొ॥ బీ॥ ౩॥ ఫలము లేమియు లేనిది కాలములందు । భాసిల్లు వశతీరుది । ఫలము లేమియు లేక

బరువులుతీరునవొప్పి । కలిగియులగకయున్న వివరముగూడ గాక॥బీ॥౪॥ వరపాటిబండ్లాంబుధినిశాకరు పరిపూర్ణుడు దయానిధి । వరపాటిబండ్ల సాగరచంద్రుడనయించె। పరమసుందర రామబ్రహ్మంబుతుని కనుడి॥ బీ॥ ౫॥ పరసాతయగుపారిచి సారసమిత్రి। స్థిరమతిధృఢపారిచి పరస యగుపరిచి స్థిరమతిధృఢపరిచి వరచన్నయను పారనీరాలంబమెదెల్పె॥ బీ॥ ౬॥

౨౪ తత్వం—బిళహరిరాగం

సురలూమంత్రములానుచూ గోప్యముగాను నరులుమెప్పుడు నవ్వులుచూ॥ సురలూమంత్రములాని నరులునవ్వులుచునుండి । పరమేమి గన్నారో భ్రమపొందుటేచూడ॥ సు॥ ౧॥ యేకాక్షరాదిగ యేను కోట్లమంత్రము లోకానలొటింత ప్రాకృతిమదిచూడ॥ సు॥ ౨॥ కర చరణములను కలిగిన తమవాలె అరశిశాయగదేవు । కవయువము శేవిచూడ॥ సు॥ ౩॥ నామభస్మమూలు ప్రేమధరింపాగ నీమాకమై రూపా మమారినదోచూడ॥ సు॥ ౪॥ నరులెల్లశిలలాచె వరునిచేసి యెంతావరుమనరులజేయు ప్రాభావమెచూడ॥ సు॥ ౫॥ హరిహర అజు లాని ఆఖ్యాలబిలువాగ స్థిరమయ్యు నీపేర్లు తెలియవున్న వెచూడ॥౬॥ ధరపాటిబండ్ల సుందరదేశికులె పరిచి । వరచన్నయను నీరాభాసా మెప్పెనుజూడ॥సు॥ ౭॥

౨౫ తత్వము—బిళహరిరాగం

మలమూత్రములు రెండు మనలాగు అట్టి మలమూత్రముల కొంపె నిలుమాగు॥ మలమూత్రములకొంప మనలిల్లుజేసుక ముదితా లాకాగోర మలమూత్రముహీమా రే॥ మ॥ ౧॥ అలశిద్ధవరులై యు అలవాడితిరుగాగ బలమిచ్చివెలుగింప బలియుమలమూత్రమె॥ మ॥ ౨॥ పలుమార్గ అవ్రుషధులు తలపోసితినుటాకు తరియయ్యు బుట్టించు తెలియ మలమూత్రమె॥ మ॥ ౩॥ తెలుపైన జరికుంచి చీనాంబర మూలు మిలమిలలయనికట్ట గలుగా మలమూత్రమె॥ మ॥ ౪॥ బలు భూషణములాను పరిణమించిన పసిడిగల మణిగణములుగలుగ పూల

మూతిస్రమె॥ మ॥ ౫॥ కొలిచి నూతింపాగదలచి దైవములాని మలచు వృచ్ఛిలపైడివెలశె మలమూత్రామె॥ మ॥ ౬॥ యేలాయీలాయొరిగి మేలైనబయలయ్యు కాలదేశరూపకముల నిండెనుకనుడి॥ మ॥ ౭॥ వర పాటిబండ్ల సుందరదేశిక బ్రహ్మమిరవైన చన్నయ్యె పరిపూర్ణ అచలాము॥ మ॥ ౮॥

౨౬ తత్వము—కాంభోజిరాగం.

వృత్తిబట్టబయలే వృత్తబట్టబయలే వృత్తబయలై వుండునూ బ్రహ్మం॥ వృత్తబట్టబయలై యున్నదీ యనుటలు చిత్తులె మాటలుసిద్ధమదిగుర్తెరిగె మెరుకనుకూడటిబాట్లలె వేత్తలూ తలతాలూ పొత్తూగామూయగ॥ వృ॥ ౧॥ మయమైనిండుక మనలినదన నిరామయమది యనుటకు మార్గము తెనువెరయమున నాడగ బయలుకు తెలివియు నయముగ వొప్పెనె నాల్గువేదముల॥ వృ॥ ౨॥ ప్రజ్ఞానంబని పలుక తత్వమసి వ్రిబలియున్నదన భావ్యమేనొ సుజ్ఞానై బా సూచించెటి ఘటవిజ్ఞానంబెటు వివరించిరొకొ॥ వృ॥ ౩॥ స్వయమై వెలుగగ జాలిన దనమరి అయమాత్మనుటకు అహమస్మనుటకు నియమక దేహము నిర్ణయమొదువగ బాయక యెటునది దాయగవచ్చును॥ వృ॥ ౪॥ అందమయేమో అయినదియెసుచనపొంది కలవియును పొలువుగ నివి యీ పొందియులేకా కందువదెలియగ నందెటుదొరికెను చందమదెట్టులు॥ వృ॥ ౫॥ పాటిబండ్లవనధీందుసుందరరాట్కొటువిబడి తత్కొటువ గలిగిన మేటిచన్నయనమిథ్యకునే బరుపొటనిక్క మదినరయుడి సుముఖులు॥ వృ॥ ౬॥

౨౭ తత్వము—కాంభోజిరాగం

ఈమూలములేనిది। యీగుర్తెరిగేది। యీ శారీరమెకానిది। అమలావూ అచలాము అనాదువినాగుభ్రమయేమియునులేదు బ్రహ్మమూటెరుగాదు॥యీ॥ ౧॥ జననమరణములాను తెందుటెన్నదులేవు। అనయాము సర్వత్రి అకాశమటులాది॥యీ॥ ౨॥ కాలరూపదేశక ములనన్నిటాను జాలి పరిపూర్ణమై పొలియక యున్నది॥యీ॥ ౩॥ అది మధ్యాంతము లనరాక కనరాక శిధిలామొలదక స్వతస్సిద్ధమైనదాది

॥అను॥ ౭॥ వర పాటిబండ్ల సుందర దేశిక బ్రహ్మచరణాయుగళార్చన చన్నడెకసనాది ॥యు॥ ౫

౨౮ వ తత్వము—కళ్యాణిరాగం—ఆదితాళం

ఎరుకమరుపులు లేకయున్నాది । బ్రహ్మమునిండి । యేమిఅవ రాకనువున్నాది । యెరుకమరుపులకందకను మరియేమి తోచనరాకుండి వున్నది। వరనిరంజన నిష్కళంకత బయలునై ప్రభ వెల్గుచుండగ॥యె॥౧ వాచ్యవాచ్యము లమరకున్నాది । నిరాభాసమయ్యు । రూచ్యమేమియు నివ్వకున్నాది । వాచ్యవాచ్యము లమరకున్నది వాసిగా సర్వత్రి పూర్వ వుదీచ్యాదిదిక్కుల దేశము దివిని భువిని రసాతలాదుల ॥యె॥ ౨॥ భావ భావముగాకయున్నాది । స్వప్రకాశై భావ్యమై। గనుగొనకయున్నాది। భావభావముగాకయున్నది పరమమై తోచనరాక స్వయమైమానవహి ల్లుచు తెలివినొందక కేవలమునై వెల్గుచుండియు ॥యె॥ ౩॥ దృక్కు దృక్కుకు నందకున్నాది । అచలమూనయ్యా । పెక్కుబోధల చిక్కకున్నాది। దృక్కుదృక్కుకునందకను కడు పెక్కుబోధల చిక్కకున్నది మిక్కుటం బౌ గాఢనిద్దుర మెళుకువను పరిపూర్ణమగుచును ॥యె॥ ౪ పాటిబండ్లా వంశమన్నాది । అందునూదాంతు । భానుసుందరరాముడన్నాది । పాటి బండ్లా వంశమందు భానుసుందరరామ గురువరు సూటితప్పక కొలుచు వారును సులభమున పెన్బయులరూపులె ॥యె॥ ౫ పరిచి చన్నయ గూనియున్నాది। పరిపాలనకును। తెరుచునేమియుదోచకున్నాది।పరిచిచ న్నయయూనియున్నది తెరుచనేమియు దోచకనునిరకారమై నిరామయ మెవొప్పచును ఖంవిధంబున నిర్మలంబై॥ యెరుక॥౬॥

౨౯ వ తత్వము—రేగుప్తిరాగం.

హరిహరాదులె సత్యమంటారు । యెరుకదెచ్చుక నరకమునబడి తన్నుకుంటారు॥ హరిహరాదులె సత్యమని మరి అఖమనస్కులున్మను బొందియు సరిగి నరకములోనగూలియు నంచునాసక యుంకుటకు నై॥ హ॥ ౧॥ వేదములె ప్రామాణ్యమంటారు । చలనబుద్ధులు వాద ములు వాదించుకొంటారు ! వేదములు ప్రామాణ్యమంటూ వాద

ములు వాదించుకుంటూ పోదు రల్లయధోగతిన్బడి పుబ్బుకుచుచు పూవియచ్చక॥ హ॥ ౨॥ శాస్త్రదృష్టమె తెమ్చుకుంటారు | మత్సరము గల్గి | ఆశ్రయించుక నంటియుంటారు | శాస్త్రదృష్టమె తెమ్చుకుంటూ ఆశ్రయించుక న టియుంటూ | శాస్త్రబోధలె చేసుకుంటూ తమను బాలికి గోరి యులవుటకు॥ హ॥ ౩॥ భాష్యములను జెప్పుకుంటారు | తమతమకు నిందా | పోష్యములునూ జేసుకుంటారు | భాష్యములను జెప్పుకుంటూ పోష్యములును చేసుకుంటూ హేమ్య మే మొగాన కీర్త్యభావులు నయ్యో రెప్పుడు॥ హ॥ ౪॥ తర్కములునూ పలుకుకుంటారు | మిక్కిలిదుష్ట మర్కటములవలెను వుంటారు | తర్కములునూ పలుకుకుంటూ మర్కటములారీతినుంటూ కోకేలాని అంధకూపముగూలి వెడలకగుములు కొంచుచు॥ హ॥ ౫॥ పాటిబండ్లావారిధీంమూను | సుందర రామూ | రాట్టునౌబ్రిహ్మాందప్రిచందూప్రిడూ | పాటిబండ్లావారిధీందుని పరమ సుందర రామ దేశిక రాట్టు పూర్ణిమరాశకును ఘనుతోటియెవ్వరు సాటి బోలరు॥ హ॥ ౬॥ పరిచివంశప్రిభాకరన్నాడు | చన్నయామ్యాఖ్యు | తరచిగురువరు కరుణగన్నాడు | పరిచివంశప్రిభాకరుండగు పరమవరు డౌనట్టిపుణ్యుడు గరుచుగా విరచించుపదములు తలపసుముఖులు నచలు లగుదురు॥ హ॥ ౭॥

౩౦ తత్వము — కాంభోజి రాగం

బయలై యున్నదిరా | అనియెటి తెలివి మాతుయగురా॥ బయలైవున్నది పరిపూర్ణంబై వెలుగుచు మాయకు నిలుస్థలమనగా॥ బై॥ ౧॥ బయలనమాయె నయముగవొప్పుచు పొలియును వుట్టుచు పూనిసటించును॥ బై॥ ౨॥ బయలేమెరుగదు రయముగ మాయేను యమై బ్రిహ్మముమానక నేమను॥ బై॥ ౩॥ తురియముమాంతర దొర తన మధ్యేను అరయగ మూలము అగపడదొట్టిది॥ బై॥ ౪॥ యిట్టిది నైతను వొట్టిదిసగుచును యెట్టు తెలియకను బట్టబయలునో॥ బై॥ ౫॥ అట్టిది పాటిబ డ్లాంబుధి సుందర రాట్టగు పూర్ణిమరాక చన్నయగు॥ బై॥ ౬॥

౩౧ వ తత్వము — రేగుప్తి రాగం.

పావళ్ళణ్యాల యెడబాయుడీ | వారితోయేమి | వారికతోవలు

కావద్దూడి॥ పాపపుణ్యులగాంచి పలుకావద్దనుటాకు యేపగిదనువారో యెరిగింపుమనవివరు॥ పా॥ ౧॥ యతియాశ్రీమాదిగ యగునాలుగిట పొంది మతికొద్దిభుజియించి మరిబాసి చెడునట్టి॥ పా॥ ౨॥ యాగాదులని పశువాగాదులనుమూశి వేగిరవపతత్త్వమే గానియెదునట్టి॥ పా॥ ౩॥ తంత్రాలుయనకాను యంత్రాలువేసుక మంత్రాలుజపియించి మహిమజూపెడునట్టి॥ పా॥ ౪॥ యితరదైవములాను పతకాముపూజించి మతముల బోరలియు పతితులైనయట్టి॥ పా॥ ౫॥ దారువృన్మయశిల తామ్రాదిప్రతిమల ఆరాధించి అశనమిచ్చెడునట్టి॥ పా॥ ౬॥ తారాకాసాంఖ్యాదు లారసి యామనస ధీరులై హాటియించి గోరిచేసెడునట్టి॥ పా॥ ౭॥ భక్తినీ సంసారాసక్తులై మధుపానా సక్తులై శక్తిని యుక్తిగోలి చెడునట్టి॥ పా॥ ౮॥ పశులయ్యేశిలమంచి విశిడిఃటుగుడ్డాను బసవేశుడని ముడచినశిగాగట్టెడునట్టి॥ పా॥ ౯॥ పరమానినిరతాము హరియాని స్మరియించి తరమిగర్భములోనే నరకాలబడునట్టి॥ పా॥ ౧౦॥ ధర పాటిబండ్ల సుందరదేశికునికరుణ పరిపూర్ణముగగలుగ బ్రహ్మమున్నదిగట్టి॥ పా॥ ౧౧॥ స్థిరమైన శ్రీపరచి వరచన్నయను నీరాకారమె అచలమైకనరాక వెలుగట్టె॥ పా॥ ౧౨॥

౩౨ వ తత్వము—కాంభోజిరాగం.

మూలాములేనిదిరా। యెరుకనమూయె। జూపినప్రభువయెరా॥ మూలములేనిది ముఖ్యతప్రభులై జాలిగుణత్రయ జాడలతానయ్యె॥ మూ॥ ౧॥ హరిహరఅజులన ఆఖ్యలవొప్పుచు తరిమివృద్ధిస్థితిహారకర్తలూనయ్యె॥ మూ॥ ౨॥ జ్ఞానాజ్ఞానము లానుచూయెరిగె మానససావృత్తులు మహిమలుతానాయె॥ మూ॥ ౩॥ ధరశిఖమరుజల పరతత్వముసై హరిహయదివిభువి అహిలోకమూనాయె॥ మూ॥ ౪॥ భానుడు శశియై పగలురేయినై పూనినవగ్రహ పుణ్యపాపమాయె॥ మూ॥ ౫॥ సురలనుభూసురలనుబుధసృష్ట్యేపరమధర్మమైపరిపాలనమాయె॥ మూ॥ ౬॥ వేదశాస్త్రములు వెలయగభాష్యము లాదగుతర్కము లన్నియుతానాయె॥ మూ॥ ౭॥ యోగంబులు నాయోగసిద్ధులునూ భోగమోక్షములుసాగరగిరులయె॥ మూ॥ ౮॥ స్త్రీలునుపురుషులు చెలగుచురతిచే బాల

ఉత్తై ప్రభభాసిల్లినదయె॥ మా॥ ౯॥ కలజాగ్రతలును గలిగియుమంతు మై సులభకఠినముల సుఖదుఃఖములయె॥ మా॥ ౧౦॥ పట్టిది పట్టిది పట్టిదియిట్టిది పట్టినపట్టును పట్టెదెనింతయు॥ మా॥ ౧౧॥ గాథనుషుప్తై కనకనువున్నది నాదనీదనిటు నచలమెనగుచును॥ మా॥ ౧౨॥ మాయనుమాయచె మాయించినగురురాయుడు సుందరరాట్టైమూలము॥ మా॥ ౧౩॥ పుట్టిగిట్టుటలు పొందకనన్నిట పట్టుగనన్నయ బైలయినిల చెను॥ మా॥ ౧౪॥

33 తత్వము—మధ్యమావతి

వట్టిది వట్టిదీ వట్టిదీ । యిది । ఎట్టిది వట్టిది వట్టిదీ॥ వట్టిది వట్టిది గట్టిగ సృష్టించె మట్టూ తెలియకా వకటైన దైయుండె॥ వ॥ ౧॥ పేర్మి నెరుదూ పదూర్థములూగాలిగా ధర్మాలెచేయుచూ కర్మాలె గోరు చుండె॥ వ॥ ౨॥ పాంచభౌతిక ప్రపంచమై యింద్రియ సంచార మెవ్వడు పమకూర్చుకొనియుండె॥ వ॥ ౩॥ వాసానత్రయములజేసి ప్రకాశించి కాశికురుక్షేత్ర గయలాకగుగూచుండె॥ వ॥ ౪॥ అహామనెటి దొడ్డవ్రూహా వహించుక దేహిదేహాముకేమె పోహణజేయుచుండె॥ వ॥ ౫॥ యీామణముల మూటిపోషాణజేయుమూ నిపాదగోలివికేపామి దనియుండె॥ వ॥ ౬॥ సారది పాటిబండ్ల సుందరదేశికుని వరశిష్యూడూ చన్నానిరాకారమె వుండె॥ వ॥ ౭॥

34 వ తత్వము—రేగుప్తిరాగం

ఏమిలేని మాయెయింతయు । మెరుకగలిగి ప్రబలెనంతయు । యేమిలేని మాయమెరుకచె గలిగియు స్వామి జీవుడనుచు సంకేతమై నాది॥ యే॥ ౧॥ ప్రకృతి పురుషులనగ ప్రభవించి సృష్టించె వికృతి స్వప్నభ్రాంతి విస్తరించినాది॥ యే॥ ౨॥ మూాడుగుణములయ్యె మూర్తిత్రయమునగుచు రూఢిజననస్థితి వాడి లయమైనాది॥ యే॥ ౩॥ అవనిజలము మారు తగ్ని ఆకాశము అవిరాళమగు మానమాది నాల్గ యినాది॥ యే॥ ౪॥ వేదశాస్త్ర ఉప్రతులు వెలయు వ్యాకరణాలు నాది తర్కన్యాశాస్త్ర్యాల మరి తానైనాది॥ యే॥ ౫॥ చేసి గ్రంధమ్మూలుమాపి

చదివి చాలా వ్రాసి నిజమానిజము వర్ణించి నది నదే॥ యే॥ ౬॥ యిట్టిది వట్టిది ఘట్టిగ తెలియుడి బట్టాబయలా అచలా పరిపూర్ణ మనినాదె॥ యే॥ ౭॥ నిరంజనగురుడు నెగడె పాటిబండ్ల నీరధి సుందర రామావరతారావతి వొప్పె॥ యే॥ ౮॥ అట్టి దేశికుదయా అరసి సదాగాంచినట్టి శ్రీచన్నయ్య పుట్టకనేయుండె॥ యే॥ ౯॥

౩౫ వ తత్వము—బిళహరిరాగం

దేహమేమిలేని తెలివి విడువకుడీ। మోహభ్రాంతులచేత మోసపోవకుడీ॥ బట్టాబయలా అచలబ్రహ్మ మరచేతులో ఘట్టిగ వున్నాది కదలాక మెదలాకా॥ దే॥ ౧॥ యీ బట్టాబయలె యీశ్వరరూపాము మాబాగా వెల్గొందె మరియేమి ఆనాధు॥ దే॥ ౨॥ అశరీరై సర్వామంతాట యుడలేక దశదిశలనునిండి విసువాకయున్నాది॥ దే॥ ౩॥ రాకడ పోకడాలేక పరిపూర్ణమై ఆకాశామటు వొప్పి యేకప్రికారమే॥ దే॥ ౪॥ జననమరణములేక జగమూలాభరియించె కనుగొనుటకుగాదు కర్మమేమెరుగాదు॥ దే॥ ౫॥ వినదు పలుకదు యేమి వికారములులేవు। మునువెనుకలూలేక తనుదా ప్రికాశించు॥ దే॥ ౬॥ భోంచేయుదును తృప్తిపొందాదు త్రుత్తనదు కొంచమైనగాదు గుణమేమియునులేదు॥ దే॥ ౭॥ కలజాగ్రితగాని గాఢాసుషిప్తయ్యు పొలిశినట్టి యేమో బోధాకునందాదు॥ దే॥ ౮॥ యిల పాటిబండ్లాబ్ధి యిందు సుందరరాము దెలిసినవారికి దేహరహితమగును॥ దే॥ ౯॥ సలలితమగు వరిచిచన్నయ్య గురుకరుణకలిగి నిరంజన ఖంవిధి భాసిల్లె॥ దే॥ ౧౦॥

౩౬ తత్వము—బిళహరిరాగం

అచలమైవున్నదిరా అశరీరయ్యాను నిచయామవానీదురా॥ అచలామైవున్నాది అశరీరయ్యాను నిచయమానియునాది వచియింపరాకున్న ॥అ॥ ౧॥ కర్మాలులేనిదిరా । పరావరమాను। ధర్మాలులేనిదిరా । కర్మాలుపరమానుధర్మాములనరాక । నిర్మలమై తనామర్మమెరుగకున్న ॥అ॥ ౨॥ పుట్టూకలేనిదిరా । వక్కటయినా । పుట్టించుట్లయులేదురా। పుట్టానొక్కట పుట్టించకయునొప్పె మట్టుతెలియకా

పట్టినదైయున్న ॥అ॥ ౩॥ గాత్రములేనిదిరా । గురిమెరకులా।గోత్ర ములేనిదిరా । గాత్రముగురిమేర గోత్రనామములేదు పాత్రపాత్రము గాని పరిపూర్ణమగుచున్న ॥అ॥ ౪॥ తెలివేమియునులేదురా । దేదీ ప్యమై । తెలియరాకున్నాదిరా । తెలివేమియునులేదు దేదీప్యమై వెల్గు చులగాధు సర్వత్రగలిగున్నదదియున్న ॥అ॥ ౫॥ ప్రతిమేమియునుగాదు రా । బహుతనలోన । ప్రతిమాలు బలశుండురా । ప్రతిమేమియును గాదు బహువిధములునైన। ప్రతిమాలుతనలోన బలసివొప్పచున్న ॥అ॥ ౬॥ మనుయనరానిదిరా । అట్టెచూడ । వెనుకనకానిదిరా।ముఖము వెనుకలులేక ఘనమైప్రకాశించు వినదుపలుకదు యేమోవివరింపరా కున్న ॥అ॥ ౭॥ పాటిబండ్లనువార్ధిరా । కనినట్టియిందు । మేటి సుందర మూర్తిరా । పాటిబండ్లనువార్ధి మేటి సుందరమూర్తి । పాటించికను వారు బయలపుడౌనన్న ॥అ॥ ౮॥ పరిచి చన్నయ యానరా । నిరా కారు । తరువసాధ్యముకాదురా। పరిచి చెన్నయనెరుక తరుచసాధ్యము కాదు పరివగుహ్యము రాజాబాటాబట్టియుకన్న ॥అ॥ ౯

౩౭ వ తత్వము

స్వతసిద్ధామైవున్నాది । అచలమునిండి । స్వారూపమునులేనిది॥ స్వతసిద్ధమైయుండుడు స్వారూపమునులేక అతినిర్మలంబయ్యె అరయూ టకునుగాక ॥స్వ॥ ౧॥ ముక్కు ముఖమునులేనిది । దృక్కును చెవులు పుక్కిలింతయులేనిది । ముక్కు ముఖము దృక్కుపుక్కి లింతయులేక యొక్కడజూచిన యేకప్రకారమై॥స్వ॥ ౨॥ రానిదిపోనిదాది ।రాజ మునయ్యె । లోనుచాయలుగానిది । రానిది పోనిది రాజమునైనాది తానెకాని మిగులపోల్పు । నొక్కటిలేక॥ ౩॥ చదువూలకందానిది।నం తతమూను । ముదము ఖేదములేనిది । చదువులేమొరుగాక సతమై పరి పూర్ణమై దహరామురీతి మయమయినదౌశుంచు ॥స్వ॥ ౪॥ జీవుడానగ లేనిది । దేహాప నున్న దేవుడనగరానిది। దేహ్రాదు జీవూడు । దేహా మేమియులేక నొతరించకసర్వమంతటయుండలేక ॥స్వ॥ ౫॥ కోటిమాట్లకు వెదకినా। భూమండలిలో । పాటించుటకులేదనా । కోటిమాట్లకువెదకా పాటిబండ్లయిూడు సూటిలేదుఆత్మసుందరరాము ॥స్వ॥ ౬॥ ధరను పరి

చాంబుధినిప్రబలినశీతకరుడుచన్నయమంత్రిని। ధరనుపరిశాంబుధివరశీత చన్నదరయ నిరాకారమైవెలిగి। కనుగొనుడి ॥న్వ॥ ౭॥

౩౮ తత్వము—బిళహరిరాగం.

పాహిశ్రీగురురాయ । పాహిశ్రీగురురాయ । పాహిసుందర రామ భానుగురురాయా॥ పాహిశ్రీపాటిబండ్ల భానుసుందరరామ పాహినచలమెవుండె వాసిగురురాయా॥ ౧॥ మాయలమాయలేని యీజాలె రుగుదేహము జాలు తెలియకున్న చాలుగురురాయ॥ ౨॥ ముందుగ నిరమాయ మురియుచూ గోరియు పొందుగతనులేక వుందుగురు రాయా॥ ౩॥ బట్టబయలో ఆత్మబలసి అరచేతులో ఘట్టిగదెల్పిన ఘను డాగురురాయా॥ ౪॥ యీవుత్తనిరాకారమిక వొండులేదని దేవుడను చుబల్కు దివ్యగురురాయా॥ ౫॥ ఆశభ్రాంతులులేక ఆకాశవతునైన। యీశురూపము యా నెలమిగురురాయా॥ ౬॥ మొరుకామరుపుల్లు రెం డుమొరుగానిదహారము పరిపూర్ణమున్నాది బలసిగురురాయా॥ ౭॥ తిరు పుతెరువులుమాను తెలియయని వన్ని తెరువుమాన్పినట్టి తెరువుగురు రాయా ॥౮॥ సూచెనచేయేమి తోచక వకతిరె వాచాతీతమునైన వరగురురాయా॥ ౯॥ ఆవరణములు నెల్ల అటుర్షహితముచేసి శివకార మైవున్న సిద్ధగురురాయా॥ ౧౦॥ అఖండమై నర్వ మంటాట నిండూక శిఖయు కర్పూరమటుచెలగు గురురాయా॥ ౧౧॥ గాలిపూరక కుంభ కముజేసి రేచించి సోలుగాశియు మాన్పెసూటిగురురాయా॥ ౧౨॥ తీర్థ యాత్రిలాను తిప్పాటలొదలంచి సార్థకమతియిచ్చు సద్గురురాయా॥ మూడారుదెల్లగ మొనశినమతమూలు ముడివదలంచిన మూర్తిగురు రాయా॥ ౧౪॥ కలవంటిదీభూమి గట్టిగా పోగొట్టి కైలానమంతాన ఘనతగురురాయా॥ ౧౫॥ యిహాపారములానె యింపుగలుగబాపి సహ జమిట్టపయేమెహా శాంతిగురురాయా॥ ౧౬॥ వన్నెకోనెటిపురిని వున్నట్టి శ్రీపరిచి చన్నయ్యకును మీరె శరణుగురురాయా॥ ౧౭॥

౩౯ వ తత్వము—మధ్యమావతి

మాయలో శేలది, ముదురిది రెండుమార్గములై యుండె॥

ఆయమితమయ్యెను మెప్పుడుబాయక అద్భుతమైుండగ నయ్యుండె॥ మాయలో లేనిది మరివ్యాప్తంబై మరలియు రాదనియుండె। నియతిజేసి నిరంతరజాగ్రితనయ్యెను ముదురుడి నమరుండె॥ మా॥ ౧॥ గాగనుకలజాగ్రితలని కలుగుట కలకల భ్రాంతెకలిగుండె। బాగుగనెం కలతేసుక పైనొకబండయు నెత్తుక పడియుండె॥ మా॥ ౨॥ పుట్టెను సృష్టియు పుట్టించెను లయమట్టి పరంబనుచట్టుండె। అట్లును తరుగగ దొట్టును మోతము రట్టనజగములు యిట్టుండె॥ ౩॥ దేహమునిజమను మోహము దెచ్చుక నాహంబనియును ననుచుండె పాహియు శ్రీగురు పథ మచలముయనఊహనుబొందక వుండుండె॥ ౪॥ మధ్యనువచ్చి మ హాత్తునుచూపుచ భేద్యము నైనది అవ్వుచుండె। సాధ్యము కాకను సర్వము తానైచనకొనకేమియు లేకుండె॥ ౫॥ యేమియులేనిది యొకశరీరము యేర్పడి మోహము యగుచుండె। స్వామియుజీవుడు సంకేతమునై పామ రబాటను బట్టుండె॥ ౬॥ మేదినిలోపల పాటిబండ్లపులమితుఁడు సుందర రాముండె। నాదియు నడుమును నంతములేకన నాదగుబ్రహ్మమె అయివుండె॥ మా॥ ౭॥ పరిచిదంశాబుధివరశశి చన్నయబరిపూర్ణమె యని కనుచుండె। అరుదగునిష్కళనిర్వికారమై అతినిర్మల నీరంజన ముండె॥ మాయలో॥ ౮॥

౪౦ వ తత్వము—ఆనందభైరవి

మోహమె యెంత మోహము మోహమె యంత మోహమె॥ మోహమెయింత మూలము లేనిది దేహమనేభ్రాంతి తెచ్చుకొనె యొక॥ మో॥ ౧॥ వూహచేత పంచభూతాములయ్యెండి అహోజంగామ అచలాదులయ్యెను॥ మో॥ ౨॥ సాహసియైతాను సర్వంఖల్విదమనుటె సోహమాను దొడ్డచోద్యమైనదింత॥ మో॥ ౩॥ యీమోహమెట్టిది మాయ నాహమిడిచి పరమెవాహినిగానొప్పి వాశెంతోనయినాది॥ మో॥ ౪॥ దేహియయ్యెఘటము స్థిరముచేసుకవుండి దేహఘటముకొనక తెర వేమి లేదయ్యె॥ మో॥ ౫॥ పాహి పాటిబండ్ల పరమసుందరగురూ డిహా పరములు రెండుయెరుగని అచలమె॥ మో॥ ౬॥ పోహాగేమియులేని పుణ్యు చన్నార్యుడె వోహానిరభాసమై వొప్పుచున్నాది॥ మోహ॥ ౭॥

౪౧ వ తత్వము—జనరంజని భైరవిరాగం, ఆది తాళం

మాయాభ్రాంతులచేసి మరి తానెరుగనుమా బాలయోగుండు అచలానిరిపూర్ణుడనుమా॥ మాయాభ్రాంతిలేని నాకు జాడము విస్మృతి పురుషుడేయున సర్వాముసై యాదక లగాంచె॥ మా॥ ౧॥ కలలోన కలగాంచ కలలోన కలగాంచె। కలలోన కలగాంచె। కలమేలుక వలెనే॥ మా॥ ౨॥ కలవచ్చి కలలోన కలవచ్చి నదియనక కలయటిదియు జాగ్రిలో కలదు నిజమాదాను॥ మా॥ ౩॥ కలలోన మదతంతికని మేలుకొనలేక కలియాను కలగాంచి తెలియనేచుట కలదె॥ మా॥ ౪॥ కలకాలలోగాంచు కల లీయిలుయాలు తెలిదేదూత్రిరామ తనయా లిహాశరమూన॥ మా॥ ౫॥ వరపోటిబండ్ల సుందర దేశిక బ్రిహ్మ మలచేత నైశంతమైవృగా కనుగానుడి॥ మా॥ ౬॥ స్థిరమైన కోనేటి పుతపరచి చన్నార్యుడరయ నిరంజాను తెరువాడె నరయుడి॥ మా॥ ౭॥

౪౨ వ తత్వము—కాంభోజిరాగం

అచలమె వున్నదచలమె। అచలమె వున్నదచలమె॥ ప॥ అచలమె వున్నది అంతట నిందుక వచియింపరాకను నిచ్చయమునైనది॥ అ॥ ౧॥ ప్రిచురముగాకను రచనయులేకను క్వచితిష్ఠ యునికన దచలమైనది॥ అ॥ ౨॥ రూచియు భుక్తిరోచియు నెరుగదు యోచిన త్రుత్తును యెన్నడులేనిది॥ అ॥ ౩॥ లోచనకమలాక తోచకయున్నది భూచరాద్రిగ భువనములనమరనిది॥ అ॥ ౪॥ ఖేచరీభూచరిమై చనదెందుల నీచఘనంబులు నేమియులేనిది॥ అ॥ ౫॥ సూచన సద్గురు సురదరరామ వ్యగోచరుచెన్నయ సరయ నిరంతరు॥ అ॥ ౬॥

ఆది తాళం

౪౩ వ తత్వము

మోహాలాము తేనదియూ। బరూలె అచలాము। మోహాలము గానిదయూ॥ మోహాలాము తేనిది మును వెనుకల బరూలు పొలయూకను తైమవి కూత్నా మూనై నాది॥ మూ॥ ౧॥ గురుపారంపరవినుతి। గోవిందాద సద్గురుపాదగురక్షినుతి। గురుపారంపరవినుతి స్తోడిచ్చె పెద

వేగతరము స్వప్నభ్రాంతిదాటి బతుకేటుకో॥ మా॥ ౩॥ ఉండుట్లవే యనదలచి। చాలా దాను మదయుయారగా గాలిచి। ఉండలవేయన వలచి ఉండము మారగగొలది కుదురా తిరువేంగళగురుని భజింపుగ॥ మూ॥ ౩॥ శివరామదీక్షితులా। పాదాంబుయాలు। శిరమునానిడి యవ్వేగా। ఆవలిల కంభాల అప్పయ్య పదలమ్మ లవమూర్తి ఉండ మిరాక తవిలి నుతింపాగ॥ మూ॥ ౪॥ పరశురాములవంశికూ ౪ నర సయ్యాని। పరనిరంజనదేశిక। తరుచు సన్నుతిజేసి వరవత్యమప్పయ్య గారిని చరణయుగముగని మ్రొక్కుటకునయ్యా॥ మూ॥ ౫॥ పాటి బం డ్లమువార్థిని। గలిగిన యెందు। మేటి సుందరమూర్తిని। పాటి బండ్లనువార్థి మేటి సుందరమూర్తితోటి కూటువగల్గె పూటేమిలేదిక॥ మూ॥ ౬॥ మాటలేటికి పారిచీ। చన్నార్యుని। దీటులేదను పారిచి। మాటలేటికి పరిచివాటిక చన్నయ్య తేటతెల్లమి యేస్పూటా తెలి యగరాదు॥ మూ॥ ౭॥

౪౪ వ తత్వము

ఎరుకయె। మాయ। యెరుకయె। యెరుకయెలైన యెరు కయె॥ యెరుక దేహదేహ మేపాటుచేసుక తరుచూగ బ్రహ్మము తానాని పల్కెను॥ యె॥ ౧॥ యెరుకని భ్రాంతిచే యెరుకైన కల్లలోన అరుదైన విశ్వాసమై అరసి తనుదా గాంచి॥ యె॥ ౨॥ యెరుకైన యోగాలమరిగియు భ్రమపొంది తరియించుటకు యిది తారాక పథమాను॥ యె॥ ౩॥ యెరుకాలా మరుపూన యెరుగాక స్థైతాన యెరిగించు ముక్తికి తెరువడియును నాది॥ యె॥ ౪॥ యెరుక చేతబుట్టి యెరుక చేతబెరిగి యెరుక చేతచచ్చి యీశ్వరాజ్ఞనుకొనుట॥ యె॥ ౫॥ వరపాటిబండ్ల సుందరగురుడా అచలా మరసి అశరీరయ్యె నటు మాయమయె యెరుక॥ యె॥ ౬॥ ధరపరచి చన్నార్యు నిరమ్మాయ దహరమె పరపూర్ణ నిరభాసమై వెల్గె కనరాక॥ యె॥ ౭॥

౪౫ తత్వము.

వైకుంఠమెవున్నది। యికయేమిలేదు। వైకుంఠమెవున్నది॥ వైకుం ఠమెవ్వరడే వర్ణింపగనురాక వైకుంఠమనెడొకలోకానమెవ్వరడో॥ వై॥ ౧॥

వైకుంఠమరచేత మరిలిప్రకాశించె దిక్కొన్నవిధికరూప మేరవ్రాకార
ముండె॥ వై॥ ౨॥ వైకుంఠమొకచోట వైశానివుండలేదు అకుంఠితము
నయ్యె అసురినంతటనుండె॥ వై॥ ౩॥ వైకుంఠమున సర్వవస్తువ్రపం
చా మనేకంబుగావచ్చి నిలచినిలువకయుండె॥ వై॥ ౪॥ వైకుంఠమున
సకలవైభవములచేత ప్రిమన్నప్రితిమాలు వికసించిచనుచుండె॥ వై॥ ౫॥
వైకుంఠకైలాస మొక్కటెలోకాల తాకాకభరియించి తానుతెలియ
కుండె॥ వై॥ ౬॥ వైకుంఠ మమలాము వరిపాటబండ్లందు సోకండుమంద
య్యు సుముఖానద్దురువుండె॥ వై॥ ౭॥ వైకుంఠమెపరిచిపాటికచన్నయ్యె
గైకొన్ననితభాసమైకాని అనకుండె॥ వై॥ ౮॥

౪౬ వ తత్వము.

ఏమిలేనితూయగలిగితి। నా కేమిమూలములేక ప్రిబలితి॥
యేమిలేని నే యెరుకశరీరమై సామి నై జీవసముదాయమునునైతి॥ ౧॥
నామహిమొకరికి యేమి తెలియనీక కామించితనుగొలువ గతియోనినోడి
వితి॥ యే॥ ౨॥ ప్రామినుకులుచేసి బ్రిహ్మమేననియని యేమారకను
వుండి యేర్పాడతెలిపితి॥ యే॥ ౩॥ శ్రుతులుభావ్యములూ హిత
వైనశాస్త్రిలు మితిలేనివనిచెప్పి సతమానుపించితి॥ యే॥ ౪॥ మత
ములారుమూడు మరియూనుకలిపించి మతము మాదేమతము మా
దొడ్డదనిపిస్తి॥ యే॥ ౫॥ కొందరికీ విభూతి కొనరాకవూసితి కొందరకిని
గోపీ చందానమిడితిని॥ యే॥ ౬॥ తిరుమణితిరుచూర్ణాము తిన్నాగకొం
దరికి బరువడీముఖమునా భాసిల్లదిద్దితి॥ యే॥ ౭॥ కొందరికిముద్రాలు
నందీట పొడిచితి కొందారికిని అడ్డ గంభామెపెట్టితి॥ యే॥ ౮॥ కొంద
రికికుంకుమ కుదురూగనుంచితి కొందారికిని పాడు గోరనుదుగొసగితి॥
యే॥ ౯॥ కొందారిగృహస్తు లందామరించితి కొందరిసన్యాసుల గురు
తేరుపరచితి॥ యే॥ ౧౦॥ కొందరబ్రిహ్మచార్ల పొందూగజేసితి కొం
దరు దిగంబరుల నందగనిలిపితి॥ యే॥ ౧౧॥ కొందరచోరవాండ్ల కొం
దరమ్లేచ్ఛాలను కొందాలమందక గోరిగావించితి॥ యే॥ ౧౨॥ అందా
రుతమమతగ్రింధాలుచదివిఆనందాము నొందంచెబంధింపజేసితి॥ యే॥ ౧౩॥
అచలాము గనకుండ అటుకారుపడజేసి నిచయమా సద్బ్రిహ్మమేనాని

పలికితి॥ యే॥ ౧౪॥ వచియింపరానట్టి, వరపాటిబండ్లందు బ్రహ్మరమానం దయ్య ప్రభ యేమోకనగాదు॥ యే॥ ౧౫॥ మహరితుబ్రహ్మ పరిచి నుము భూమచన్నయ్య రచియించెనిది తెలియ శ్రీవచితిమయనసీది॥ యే॥ ౧౬॥

౪౭ వ తత్వము

సూచన చాయవలె। సద్గురుమూర్తి। సూచనాచాయవలె॥ సూచనచాయగ యోచనయేమియు తోచకయుండి అవాచకమైనది॥ సూ॥ ౧॥ కలవలె జగములు మెలగగలేకయు తలపగ కర్పూరకల శిఖవతునది॥ సూ॥ ౨॥ తనువను సంశయమును విడియేము అనిశము శిరమయమై వెలుగొనునది॥ సూ॥ ౩॥ భ్రాంతియొకటియా భ్రమశూన్యంబై అంతవికంరమె అనుకవున్నది॥ సూ॥ ౪॥ జననము రహితమె సతమై వున్నది అని అటుమిక్కిలి అసక్తైనది॥ సూ॥ ౫॥ యిహాములో పరములో యేదైన వకటూహా నెరుగకను వొవ్వుచువున్నది॥ సూ॥ ౬॥ యీనామాలములేని యీగుర్తెరిగే యీశరీరము యేమియులేనిది॥ సూ॥ ౭॥ పాటిబండ్లావంశాపావనుమేటగు సుందరరాటగు బ్రహ్మను॥ సూ॥ ౮॥ వరనిరంజను పరిచినిచన్నయ సరిసరి అశరీరి శాభాస్ శాభాస్॥ సూ॥ ౯॥

౪౮ వ తత్వము

చెప్పరాదూ బట్టబయలూ। తప్పలేదూ పుట్ట నచలూ॥ చెప్పరాదు శివుని చక్రాయుధు దలచివొప్పి ప్రార్థనజేసి వరలినవారికి॥ చె॥ ౧॥ పరదైవతోపాస్తి తరమిసే సెదమాని పరమంత్రములునవుల దొరకొనువారికి॥ చె॥ ౨॥ సగుణామనుచును కొందరగణితవేల్పుల తగగొలిచి నిలువారక తలేటివారికి॥ చె॥ ౩॥ నిర్గుణమనియిచ్చనిలిపి పరమేశ్వరు దుర్గుణులై భువిని తూలేటివారికి॥ చె॥ ౪॥ దారుమృన్మయశిలాతామ్రాదిప్రతిమల ఆరాధిలరించి అలరినవారికి॥ చె॥ ౫॥ యితర దైవములాను సతతాము పూజించి మతిపీనులై పోయి మసలినవారికి॥ చె॥ ౬॥ వేదశాస్త్రములు విధియసకర్మాలు యీాదినట్టిమష్టవాదులౌవారికి॥ చె॥ ౭॥ యజ్ఞాలుఅని పశువజ్ఞాలై బొరిగొని యజ్ఞేశుచేవేల్చి యాదితినువారికి॥ చె॥ ౮॥ అవుపాసనలు బ్రహ్మయజ్ఞ బలిహరణాలు

కుపూలదప్పక జేసి కదలేటి వారికి॥ చె॥ ౯॥ శాస్త్రకారునకు నమస్కార
ములు సాగి విసుగక చేయుచు విడబడ్డ వారికి॥ చె॥ ౧౦॥ అశ్వద్ధముల చు
ట్టు అలయక తిరిగి అశ్వద్ధమే దైవమనుకొను వారికి॥ చె॥ ౧౧॥ అవని చాం
ద్రాయణమటు పూనికగ సలిపి అవిరళ ఫలమబ్బు ననుకొనే వారికి॥ చె॥
౧౨॥ వ్రతములు కథను యే మోవ్రతి నాలుబట్టుక పతితకల్మషులయ్యు పరిగె
త్తు వారికి॥ చె॥ ౧౩॥ దానధర్మములందు తగిలుండు పరుడాని మానాక చేసి ఘు
మ్మని గేటి వారికి॥ చె॥ ౧౪॥ తర్కభాష్యములు తలపోసి కోర్కెచె తర్కిం
చి రుదురించ తలపడ్డ వారికి॥ ౧౫॥ ఆరు మూటి నెపుడు వేదినమ్మక శాంతి తె
రువారుగక కూలి తిరిగేటి వారికి॥ చె॥ ౧౬॥ శ్రుతియాశ్రీమాదిగ యాగునాలు
గిట పొంది సతమాయిదె యని చలపట్టు వారికి ॥చె॥ ౧౭॥ వైరాగ్య
మని యిల్లు వాకిలి విడనాడి గిరుల నిరహారులై దొరబడ్డ వారికి ॥చె॥ ౧౮॥
దారాసుతాదుల దగ్గర రానీక యెరి యెవరికి యెవరు అనుకున్న వారికి॥ చె॥
౧౯॥ పుట్టితి పెరిగితి గిట్టుతానని యెపుడు ఘట్టిగ దొట్టియుగ నలేని వా
రికి ॥చె॥ ౨౦॥ దేహములో దేవుడు తేజరిల్లు నాని దేహతత్వముల
దేవులాడు వారికి॥ చె॥ ౨౧॥ మానసార్చన ధ్యానమున నిరధ్యాసమె నూ
ని చేసియు సొలగేటి వారికి॥ చె॥ ౨౨॥ సాలోక్య సామీప్య సారూప్య సా
యుజ్య మాలోకనము జేయజాలిన వారికి ॥చె॥ ౨౩॥ తారాక సాంఖ్యా
దులారసీ యెపొద్దు పూరాక కుంభాక ధారులౌ వారికి ॥చె॥ ౨౪॥ ము
ద్రిభావంబుల చిమ్మ్రిత్తగని యిహము ముద్రించితిరిగే మూర్ఖులౌ వారికి
॥చె॥ ౨౫॥ ఆసనములు కొన్ని సాటియించి వేసూక నాసికామూలాన
జూశేటి వారికి ॥చె॥ ౨౬॥ సిద్ధక్రియలు ఘటిక సేవజేసి స్వర్గపథ
మాసపడి యాదె ఫలమను వారికి ॥చె॥ ౨౭॥ తీర్థయాత్రిలాని తిరుగాని
మోహాన సార్థకమని తల్లిసాగేటి వారికి ॥చె॥ ౨౮॥ పొంది బిందువ
సేవ పూని సేయుచు లోకమందు సంచరించె మందులౌ వారికి ॥చె॥ ౨౯॥
సోహము సోహము సోహమను చుబల్కు నుహిమతో బ్రహ్మమే నని
యెటివారికి ॥చె॥ 30॥ ధర పాటిబండ్ల సుందరగురుడౌ అచలు నురు
మల్లిగన లేని కొరమాలె వానికి ॥చె॥ ౩౧॥ నిరమాయుదహరమె వర పరిచి
చన్నార్యు పరిపూర్ణమై తెలియబడలేని వారికి ॥చెప్పరాదు॥ ౩౨॥

౪౯. మహాతత్త్వము.

దర్వాజాతియ్యవలె । సద్గురువచ్చి। దర్వాజాతియ్యవలె॥ దర్వా జాతును భువినితలకొని గురువులుగా దిర్వాభావ్యపు తాళాలిరువని వేసిరి ॥ద॥౧॥ దర్వాజాతీయాగ తామది యొరుగారు పుర్విజనులకూడ వుంచిరి ముంచిరి ॥ద॥౨॥ జననమరణములాను జల్లగిన దర్వాజతును మాపుణ్య తాళాలు గొబ్బునవిదగొట్టి ॥ద॥ ౩॥ దర్వాజాతీసె ధన్యుడవనికి తెనిర్వికారమయ్యె నెగడుత్తబయులె ॥ద॥ ౪॥ రెండు రెక్కలుతీసి వ్రొంది కలేకుండా దండిగ దహారమై తను రహితమానట్టి ॥ద॥ ౫॥ మెరుమై వింకుక మసలి వైకుంఠాము స్వయమై పరిపూర్ణ అయి మచలముగు నట్టి ॥దర్వా॥ ౬॥ తెలియురాక యేమో పొలియక నతమై సలిలమదుు వున్న చాపబండటుగాగ ॥ద॥ ౭॥ అన్నితాకవుచేతు అశరీరి సుందయ్యె మన్నావి వెయ్యాగ తిన్నాగానుతియ్య ॥ద॥ ౮॥ చయ్యాన శ్రీ పరిది యియ్యాడ చన్నిచ్చ్య నెయ్యావె అచలామా వెయ్యాలు ఘనులారా ॥ద॥ ౯॥

౫౦ తత్త్వము.

అనరాకాకానలో కాని నాగాక తాను లేక॥ అనపీనకాన తానాను నదిలేక కొనా మొదటులేని గురుమూర్తియైయుండె॥ అ॥ ౧॥ జనని యాడా జనకుడేడా జననమేడా తనువదేడా । జననిజనకులేద జనన మెట్లుండెను తనుదహారమురీతి ఘనమాగుచునుండె॥ అ॥ ౨॥ జీవుడేడా దేవుడేడా భావదేడా దేవులాడా। జీవుడేదేవుడభావమై వెల్గొందు దావులేదు పుట్టుచావులను లేకుండె॥ అ॥ ౩॥ నామరూపాభ్రాంతిమలినము లేమిలేవా । యేమిదోషా । నామరూపమేమి యేమైనదిగాని ధామములమవ్యక్తమైవున్న దైయుండె॥ అ॥ ౪॥ యెంతభ్రాంతె । చింతభ్రాంతె వింతభ్రాంతె । అంతభ్రాంతె । అంతభ్రాంతె శరీరిసొంతజేరిన యంతె పంతాలమచలామై సంపూర్ణమైవుండె॥ అ॥ ౫॥ పాటిబండా నాటికొండా । నాటివుండా । దీటువొండా । పాటిబండవలె నీటు సుందరమానము లోటి భువనములోకరు సాటి సామ్యనుండె॥ అ॥ ౬॥ పరిధిచన్నా ద్వారిలికవ్వా । ద్వారబింబవన్నా । తత్త్వచ్ఛదవన్నా । పరిధిచన్నశ్రీలు

విరచించినదియేమో। మరచిమరువకయున్న పరిచితిమీకుండె॥ అన
రాక॥ ౭॥

౫౧ తత్వము

చక్కికొద్ది వ్యాపారామూ జరుగుచున్నాది। నిక్కమగుచువట్టి మాయనిలూవాకున్నాది॥ చక్కికొద్ది వ్యాపారాము జరుగునింతలేని మాయెవక్కటొప్పి అచలామెదక్కి తానూతెలియకుండె॥ చ॥ ౧॥ యెక్కడాచూచినా యెరుకామిక్కటముగా పొక్కి పాడిచిక్కిపోవు వుత్తబయలె శిథిలామైగా కానువుండె॥ చ॥ ౨॥ వక్కావచె యీషణాములసొక్కిసొక్కినిక్కిసిల్లి విక్కివిక్కటిల్లి దహారముక్కమీరి చక్కాగుండె॥ చ॥ ౩॥ అక్కజముగా వేదాశాస్త్రి లెక్కవూగా ప్రిబలెనిట్టి చిక్కువీడ నిరామయమె తక్కపిక్కలేకాయుండె॥ చ॥ ౪॥ చొక్కామైనా పాటబాడ్లి పెక్కివెల్గు సుందరగూరూ। రిక్కలరేని కరుణాగలుగ గ్రిక్కన అశరీరెవుండె॥ చ॥ ౫॥ పెక్కలేలా మాటాలికనక్కరలేదూ పరిచిచన్న యుక్కవిడవిసూచన అయితే చిక్కయేమీ లేకాయుండె॥ చక్కి॥ ౬॥

౫౨ వ తత్వము.

అశరీరై వున్నది। అచలమునిండి। దిశలెల్లవెలుగొన్నది॥ అశరీరికి తనువరయాలేకపోయె విశదమైనా నోరువివరింపనెట్లుండె॥ అ॥ ౧॥ అంగామెలేకుండె అంగాంగములుగలవె సంగాతిమననేడ సమకూడనెట్లుండె॥ అ॥ ౨॥ దేహమేమిలేదు ఆహామాది నేలాగు బహువిధామూలబడయూటనెట్లుండె॥ అ॥ ౩॥ ఘటమూలేదుదృక్కుగలుగూనె దృశ్యాము నెటువాలెగననగును నేర్పాటునెట్లుండె॥ అ॥ ౪॥ గాత్రామేమియులేదు కలవెకర్ణంబులు పాత్రాపాత్రముపల్కు పరిశీలనెట్లుండె॥ అ॥ ౫॥ కాయమూనులేదె కలదె క్షుత్పిపాసాలా యాడదేనికి నాయాసమెట్లుండె॥ అ॥ ౬॥ మేనులేకయుండె పూనిభుజింపాగనా నె దేనిచేత నమరుటనెట్లుండె॥ అ॥ ౭॥ ముక్కులేదు గంధమూను దేననాశించె త్వక్కులేదుస్పర్శ దానికినెట్లుండె॥ అ॥ ౮॥ యిట్టిస్వప్నభ్రాంతి యిహపరామునిపొందినట్టి అద్వైతగట్టబెట్టినదొట్టుండె॥ అ॥ ౯॥ ధరపాటిబండ్ల

సుందరగురూకరుణాను వరలీన నావచె వద్దక్కినట్లుండె॥ అ॥ ౧౮॥ సరి సారి శ్రీ పరిచిచన్నయ్య గనెనేమొ అరుదైన నిరకారమై వెల్గినట్లుండె॥ అ॥ ౧౯॥

౫౩ వ తత్వము.

ఏమిచెప్పుదునే చెలి। సద్గురూవారు। నేమిచెప్పుదునే చెలి॥ యేమి చెప్పుదుచెలి యేమారకున్నట్టి అనుహాగురుకన్న అన్యమేమిలేదు॥ యే॥ ॥౧॥ జననమరణములాను జెందుటెన్నడులేక కనర్పాకనేయుండెనూ। తను వునులేక। తానానలేకుండెను। తినువుబైలయివుండి తననుతానెరుగక కనలేక వినరాక అనదోపకుండెను॥ యే॥ ౨॥ వేదశాస్త్రవ్యాకరణాదివిద్యల వాదాములేకుండెను। మోదములేక। సాదారమైవుండెను వేదసారమను నాదేమియునుగాక ఖేదమెన్నడులేక తాదానెయుండెను॥ యే॥ ౩॥ మేటిస్వప్నభ్రాంతి మీాటిఅహమ్మను ధాటిమాటున మరుముండెను। సూటియులేక వాటామగాకుండెను। దీటులేదుయేమొ దివ్యపుంజము నయ్యు నాటికనాటికి నాటుండెయుండెను॥ యే॥ ౪॥ కోటిమాట్లకు ఆర్తి తోటిసద్గురుగొలువ పాటించిబయలుండెను। సాటనరాక। కూటూవలేకుండెను। పాటిబండ్లవంశ భాస్కరుచుందయ్య సాటిదానకోటి సమకొనియుండెను॥ యే॥ ౫॥ ధారుణిశ్రీపరిచి మారాకపురిచన్న డారాశి కనివుండెను। కారణగురు। డీరీతిఅనకుండెను। మెరుగాకయును మరుపూ లెరుగాకస్వయమై మారులేక వెల్గి మల్గాకయుండెను॥ యే॥ ౬॥

౫౪ వ తత్వము

తల్లిదండ్రులులేక యున్నాది। అచలమునయ్యా। తలిప పుట్టియు గిట్టకున్నాది। తల్లిదండ్రులు ప్రకృతి పురుషులు తలపనెరుకచె సంభవించెను యెల్లజగములు స్వప్నభ్రాంతని యేరుపడ్డది యింతెపట్టిది॥ త॥ ౧॥ తల్లిలేదు తండ్రిలేదు తానుజననము నొందలేదు। తల్లిదండ్రులు వున్నరనగను తగిలెపాపము మరలపోదిక॥ త॥ ౨॥ తల్లిదండ్రులు వుండి వుండగ తధ్యముగ మరి తానుపుట్టెను। తల్లిదండ్రులు చనిన తనకును తరుణమేమొ తరలకుండగ॥ త॥ ౩॥ తల్లిదండ్రులు కర్తలైతే తమరు స్థిరముగ వుండవలెగద। తల్లిదండ్రులు వున్నదెక్కడ తాను వుండగ బోవనేమియు॥ త॥ ౪॥ బ్రహ్మసృష్టియు జేయువిశ్వము బలసివర్ధిలి

సొమ్మసిలెనని బ్రహ్మముందుగ బోవరాదటె బహువిధంబుల సృష్టి వుండగ॥ త॥ ౫॥ కాన యిట్టిది స్వప్నభ్రమయని ఘట్టిగా దృఢమైన వాడును। పూని జాతను మృతినిబొరయని పూర్ణమౌ అశరీరి అర యగ॥ త॥ ౬॥ పాటిబండ్లావార్థిచంద్రుడు పరమసుందర దేశికః ప్రభు సూటిగాంచిన పరిచిచన్నయు సులభమన తెన్నయని తెలి యుడి॥ తల్లి॥ ౭॥

౫౫ వ తత్వము

ఏమిచెప్పుదునే సఖి। యీవృత్తబయలూ। కేమిచెప్పుదునే సఖి॥ యేమిచెప్పటకూను యెరుకలేకున్నాది సామిలీవృష కాని సానా తనంబాది॥ యే॥ ౧॥ యేమిచెప్పుదు సఖి యీవృత్తబాయాలె యేమా రకను వున్నది। అమలమానసమ్యా। విమలామనైయున్నది। అమరి పరిపూర్ణమై అచలామునైనాది భ్రమయేమియునులేక భాషింప కున్నాది॥ యే॥ ౨॥ తక్కువెక్కువగాక దిక్కులనన్నిట పిక్కటిల్లు చువున్నది। యక్కడ తానై। వుక్కుమీరియు వున్నది। నిక్కు సొక్కులాను చిక్కులేమియులేక దక్కి అరచేతిలో తరలాకయున్నది॥ యే॥ ౩॥ పొక్కటియైవుండి పొందానరాకాను నిక్కానై వెల్గొన్నది। చిక్కనయయ్యు। ధిక్కరించగ యున్నది। ముక్కుమూలము నొట్టి మక్కువ గలిగించి చక్కి యేమిలేక సతమైయున్నాది॥ యే॥ ౪॥ సత్తుచిత్తులాను సాంకేతికముగాక సత్తానకినవున్నది। వృత్తమ మయ్యు। మత్తాతలేకున్నది। విత్తానములేక వెలసియు భూజానై అత్తారియనుచెట్టు అనగాక యున్నాది॥ యే॥ ౫॥ అత్తారి యిత్తారి యెత్తారి యెడమీక వుత్తా బట్టబయలై వున్నది। తత్తరములేక। వెత్తా నగాకున్నది। పొత్తున్నదనరాకా। పుట్టిగిట్టుటలేక రిత్తయగుచు దీయ త్తైవున్నాది॥ యే॥ ౬॥ అళుకు ఝళుకు లేక మెళుకువేమియులేని తెళుకులలో తక్కనినిది। తళుకవ్వలనీ। తళుకానకూడానిది। కళ యేమియూగాని నిళవానుచును వున్నపొళుకువేమొ యేబోధలేకున్నాది ॥ యే॥ ౭॥ మాటలేల శరీరబాట యిట్టని తెలియ వాటాముగా కున్నది। ఘట్టిగవొప్పి। కోటిమాట్లకు వున్నది। పాటిబండ్లనువార్థి ప్రబల్లు సుధాంశుడ్డా ర్భట్టగు సుందరరామబ్రహ్మమాది॥ యే॥ ౮॥

సూటి తెలియనొకరి సాటిచెప్పగరాదు దీటులేకనె వున్నాది। నాటిక నాడై। నాటున్నదనరానిది। తేటతెల్లమి కోనేటి పూర పరిచి మేటి చన్నయ కొనగోటి చందమాది॥ యే॥ ౯॥

౫౬ వ తత్వము

పంచదేవళాని కొలచిరి। చంచాలమతులిట్లు చెలగిరి॥ పంచ దేవళ్ళాని వంచనలేకాను చెంచాలమతులిట్లు చలగికొలుచుచుండిరి॥ పం॥ ౧॥ రోయాక శిలదెచ్చి ఆయాడాభవుడాని బాయాకపూజింప భవులు నెల్లప్పుడు॥ పం॥ ౨॥ పుదకామెదేవుడు వొప్పుచున్నాడని పదపాడి పూజింప పరమువిష్ణువులెల్ల॥ పం॥ ౩॥ నిప్పుదైవంబాని వొప్పుచు విప్రులా యెప్పుడు పూజితురి యేర్పాటుజేసూక॥ పం॥ ౪॥ ఘాలి సామియాని గాంచి మార్గులయే మోచాలా పూజించేరు సత్పథమిది యని॥ పం॥ ౫॥ జోకతో ఖంబప్రహ్మంమేకప్రికారమె చేకొని పూజింతురి చెలగి యాపనులెల్ల॥ పం॥ ౬॥ యిట్టిదేవులగొలువ యిహామింతవీడునే వట్టిస్వప్నభ్రాంతి వర్ధిల్లటదియింతె॥ పం॥ ౭॥ ధరపాటిబండ్ల సుందర గురువరశిష్యునరయాడి చన్నయ్యఅశరీరి అయివుండె॥ పం॥ ౮॥

౫౭ వ తత్వము

కలమెలుకువలేనియపుడు। యిట్టి। కలమేలుకొనవాలె నవుడె॥ కళమెలుకువలేక కలమేలుకొనవలె కలరహితమునొంద కలుగాను అచలమై॥ క॥ ౧॥ కలవుండి కలయాని కలుగాక మెలగక ఘనాకాశాముసట అయివుండాగ॥ క॥ ౨॥ కలరాక యుచు మును కల వచ్చినపుడును కిలలోసప్పున్నట్టి ఘనబట్టుగాయలె॥ క॥ ౩॥ కలవుండె కనవాలె కలయేమిలేకుండ। పలుకుభానముద్రుక్కు పొలశిముపూర్ణమై॥ క॥ ౪॥ యిలపాటిబంట్లాడ్లు యిందు సుందరరాము కలిమితొగొలచిన కలలేమిలేపక॥ క॥ ౫॥ యిలము కోనేటిపుర స్థలరాజధానిగ చెలువొంద శ్రీపరిచి చన్నయ్య అశరీర॥ క॥ ౬॥

౫౮ వ తత్వము.

సూత్రిధారుడు సృష్టిచేసెనా। తా। సూత్రిన నాడింపుచుండెనా॥ సూత్రిధారుడువుండి సూత్రినాడింప సూటియెవ్వరుచెప్పి చూపిపో యిరొమున్న॥ సూ॥ ౧॥ సూత్రిధారునివల్ల సారదిబుట్టినదెల్ల సూత్రి

ధారుడై కాక సూచింపలేకానె॥ సూ॥ ౨॥ శతృులున్నారాని సాధించు కొవరిని మితృులనుచు నెట్లు మెళుకువ గననేరి॥ సూ॥ ౩॥ పాతృపాతృ ములాగు పాపపుణ్యములన తతృసాక్షిగములచె తలపోయ నెవరివో॥ సూ॥ ౪ ॥ చతృమయ్యె వి త్తెచెట్టు వి త్తైయుండె గోతృనామము లాను కులములెక్కడవచ్చె॥ సూ॥ ౫॥ సూతృధారుడు సృష్టిచూడ స్వప్న భ్రాంతి రాతృపగలనలేక రాణించునచలామె॥ సూ॥ ౬॥ క్షేతృపాటి బండ్ల క్షీరసాగరచంద్రు గాతృమేమిలేని కారాణుసుందయ్యె॥ సూ॥ ౭॥ అతృగోతృజు పరిచి అవనీసురుడు చన్న యతృయతృ మనోయాం తేనని యాశరీరె॥ సూ॥ ౮॥

౫౯ తత్వము.

ఇన్ని వింతలు నేనె చేసితి। యిన్ని శాస్త్రములేనె జెప్పితి॥ యిన్ని వింతలు జేసి యిన్ని శాస్త్రాల్ చెప్ప యిన్ని అవతారములు వన్నాగ మెత్తితి॥ జలధిలో చేపవలెవుండితి। కాలియు। మూలములేక నిండితి। జలధిచేపరీతి చెలగిమెలగుచుండి। కలకలలోకలగాంచి సృష్టించితి॥ యి॥ ౨॥ రాతిదేవుని జేసి పెట్టితి। ప్రీతితీర్థముసాగించితి। రాతిదేవు నిజేసి ప్రీతిజనములగూర్చి సాతితమునుతీర్థం సాగింపుచుండితి॥ యి॥ ౩॥ కట్టెను దైవమనుపించితి। అట్టిలోకులా రప్పించితి। కట్టెదైవాన్ని జేసి అట్టిలోకుల దెచ్చి। వట్టిసకలోత్సవము వనగూర్చుచుండితి॥ యి॥ ౪॥ అన్నగోవిందప్ప జేసితి ఆలుఅలివేల్మంగ జేసితి। అన్నగోవిందప్ప నమరగనైతా వన్నెగ అలివేలుభార్యాను నేనైతి॥ యి॥ ౫॥ తిన్నెతా నెప్పుడు పొగడితి। తనయూ డనంగూని జేసితి। తిన్నెతా నెప్పుడు తలచిపొగడు చుండి తిన్నాగజత్తాజుడన్ని నేనైతిని॥ యి॥ ౬॥ నన్ను నేనే మెరుగకుండితి నాకు నేనే వచ్చివుండితి। నన్ను నేనెరుగాక నాకు నేనేవచ్చి యున్న యేమిలేక యున్నట్టువుండితి॥ యి॥ ౭॥ ధర పాటిబండ్లానకుండితి। వర గురుడు సుందర్యానకుండితి। ధర పాటిబండ్ల సుందరగ్రాముడనకుండి వరులు తెలియగ పరమపథము నేనైతి॥ యి॥ ౮॥ పరిచిచన్న శరీరిమరచితి। పరతత్వ మేనానిపలికితి। పరిచిచన్నశరీరి పరపొదవి భుజనుల పరికించియును కారుపడ వేశినిలపితి॥ యి॥ ౯॥

౬౦ వ సువ్విపాట.

సువ్విసువ్వాలలె॥ వింతవింతరూపములు వంతుకెక్కెతా। వాత సృష్టివేరు లేక అమరినిండితి। బొంతకాకివక్కతీరు బొల్లిగద్దవక్కతీరు వింతగొల్లపిట్ట నొక్కవిధము జేసితి॥ సు॥ ౧॥ పిల్లినొక్కతీరుజేసి బల్లినొక్కతీరుజేసి నల్లంచి వక్కతీరు నమరజేసితి॥ సు॥ ౨॥ తేలు నొక్కతీరు పాలిమనొక్కతీరుజేసి పాలనొక్కతీరుజేసి పరిణ మించితి॥ సు॥ ౩॥ పామునొక్కతీరు నుష్ట్రమునొక్కతీరుజేసి చీమ నొక్కతీరుజేసి చెలగుచుండితి॥ సు॥ ౪॥ వెలుగువక్కతీరు పెద్దపులియు నొక్కతీరుజేసిపులుగునొక్కతీరు జేసిపొసగియుండితి॥ సు॥ ౫॥ గుఱ్ఱమొక్క తీరుజేసి యిర్రినొక్కతీరుజేసి గొర్రెనొక్కతీరుజేసి కూడివుండితి॥ సు॥ ౬॥ కోడినొక్కతీరుజేసికొంగనొక్కతీరుజేసితోడేటినొక్కతీరుజేసి తూగు చుండితి॥ సు॥ ౭॥ పందినొక్కతీరుజేసి కుందేలునొక్కతీరుజేసి వుంపుమె సందు లోకముండజేసితి॥ సు॥ ౮॥ పోతుపెంటిచేసిరతియు ప్రాణిజేయు చుండజేసి యితరజాతితోడగూడి యెనయజేసితి॥ సు॥ ౯॥ యిట్టినా మహత్తుయెవరు యెరుగకుండ వెలుగుచుండి పుట్టుచావులేనిదేమొ పట్టు కుండితి॥ సు॥ ౧౦॥ అట్టి పాటిబిడ్డ వార్ధిపుట్టినట్టి సుందరార్యురట్టు జేసె అచలమనుచు రాజునైనది॥ సు॥ ౧౧॥ గుట్టుగొప్పమేమిలేని గుణ విహీనుఁ పరిచిచన్న డుట్టిపడియె నేను యేమి వుండనైతిని॥ సు॥ ౧౨॥

౬౧ వది—మంగళహారతి.

శ్రీగురుండనువుండె సిద్ధమైయుల్లపుడు కొగుగా బ్రహ్మాండ భాం డములనూ। యోగంబు లిహపరాభోగంబులును లేక తాగనక కన లేక తెలపరాక॥ ఏయూజయా మంగళం॥ ౧॥ పుట్టకను తానొకటి పుట్టిం చగారాక పుట్టినసృష్టికిబోధగాకా। రట్టురవ్వయులేక రాణించగారాక వట్టిదై వెల్గొందు వూహలేకా॥ జ॥ ౨॥ వినక చూడక పలుక వివరింపు టెరుగకను చనరాకను యేకసరణినుండి। ఘనము నీచముగాక కదల కా మెదలకా తెను బట్టబయలెకా తరలబోకా॥ జ॥ ౩॥ భోంచెయ్యక ను తృప్తిపొందకను క్షుత్తనక వాంఛలేమియులేక వొప్పియుండె। పంచ పంచక మవలభాసిల్లినదియేము సంచితాకారుకడు నరవిలేక॥ జ॥ ౪॥ కలలేక జాగ్రత్తాకలుగకా సూషుప్తివలె అచలమైవుండి తెలియరాకా

సలలితంబుగ చదివి చర్చింపుటయు లేక పాలియకను సంపూర్ణముగను పుండె ॥జ॥ ౫॥ నిరుపద్రవంబయ్యు నిష్ప్రపంచంబయ్యు నిర్వికల్పంబయ్యు నిత్యమయ్యు। నిరభాసమునునయ్యు నిష్కళంకంబయ్యు నిరంజనమున్నై నెరుక లేక ॥జ॥ ౬॥ అమలమై విమలమై అవ్యక్తమయ్యును భ్రమయేమియునుగాక భాషింపగా। తిమిరమును వెలుగ నెటి తెరవు లేమియు లేక అమరి అరచేతుల సమతనుండె ॥జ॥ ౭॥ పర పాటిబండ్ల సుందర గూరుకొరుణ తా నరసి కోనేటిపురి పరిచివంశ। కరుడు చన్నయాఖ్య ధరమీద నెలకొనియు స్థిరమై ఖంవలె బరుననిపుడూ॥ జయా జయా మంగళం నిత్య శుభమంగళం॥ ౮॥

౬౩ పది—మంగళహారతి

మంగాళమని పాడరె। సద్గురునాకు। మంగళమని పాడరె॥ మంగాళమసంగునాకు। నింగీ అతీతునాకు। అంగాంగరహితునాకు। పొంగూచు అశరీరులు ॥మం॥ ౧॥ నిరుపద్రవామునాకు। నిగమాగోచరమునాకు నిరమాయుదహరమునకూ నెలతా లేమియు లేక ॥మం॥ ౨॥ చమువు లేమెరుగాని। ముదము ఖేదము లేని। సదసత్తూగాని దానికి ముదిత లేమియు లేక ॥మం॥ ౩॥ నియమామేమియు లేని బయటలో బయలు నిశ్చయలానె దానికి భామిను లేమి లేక ॥మం॥ ౪॥ మెరుకా మరుపులు రెండు యెరుగూటయును లేక మరి నిర్వికారమైన మగువ లేమియు లేక ॥మం॥ ౫॥ ప్రపంచమును లేక బలశీము బట్టాబయలై నూపింప రూపు లేని రూఢికి చేడెలు లేక॥ మం॥ ౬॥ పుట్టిగిట్టూట లేక పూర్ణమై వకతీరు ఘట్టిగ నెలకొన్న ఘనతాకు ప్రణతులు లేక ॥మం॥ ౭॥ పాటిబండ్లానువంశ భాస్కరుసుందరగురుడే సూక్షైన అచలామునియు సుదతూ లేమియు లేక ॥మం॥ ౮॥ తేట తెల్లముకోనేటపురా పరిచి మేటి చన్నయ్యగూడి కులతా లేమియు లేక॥ మంగాళమపరే ॥౯॥ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

శ్రీ పరిచి చన్నయ్యగారు చెప్పిన శతకములు,

తత్వములు సంపూర్ణము.

శ్రీ అచల గురుపరబ్రహ్మార్పణమస్తు.

శ్రీగురుభ్యోనమః

—• చల్లా సుబ్రహ్మణ్యముగారు చెప్పిన మేలుకొలుపులు •—

లేర శ్రీగురురాయా కారుణికోత్తమా. మారాకపురి చన్నలేరా॥ ధారుణిశిష్యులకు దయచేసిబోధాను దారిదెల్పుదుగానిలేరా॥ ౧॥ తెల్లవారవచ్చె తేటైనభావాము యెల్లవారికిదెల్పలేరా॥ కలియుగమందున కథతేరే మార్గముకనిపెట్టి చెప్పానులేరా॥ తె॥ ౨॥ వన్నెలయినుగల చిన్నాది చిదూపి యెన్నో వింతలుజేసెలేరా॥ సున్నబెట్టిదాని యున్నాడులేకుండా వన్నెమీరుందువులేరా॥ తె॥ ౩॥ కలలోన కాంతాల ఘూల కల్పించి యిలకారుపడవేసిలేరా॥ తలిదండ్రులర్థాము తనయలిహాపరమూను కులగోత్రములోయలేరా॥ తె॥ ౪॥ బలదానముశీలా బలశె భవాబ్ధికి నిలిచెదేమియు లేదులేరా॥ చలనాము లేనిది కలమూక యున్నాది సులభాసూచనకాయాలేర॥ తె॥ ౫॥ తలవితెల్లావారె కలిమిలేములులేక కేజాగ్రితగాకలేరా॥ అలశిఖ కర్పూరఅనలాము తెరవూన ఫలితమై వున్నాదిలేరా॥ తె॥ ౬॥ పరిపూర్ణభావాము పరికించి నినుజూడ పారాము లేకుండెలేరా॥ పరిచి చన్నయ్యాగురుడశరీరి సర్వత్రపరిపూర్ణుడవీవెలేరా॥ తె॥ ౭॥ చల్లాసుబ్రహ్మణ్య తోలుగాక పెంబయులు నలవందుమన్నాడులేరా॥ కలకల్లాయనిగన్న కలజాగ్రిత మీరి చలనాముగాకుండె లేరా॥ తెల్ల॥ ౮॥

—• ౨ వ మేలుకొలుపు •—

తెల్లవారవచ్చె కారణాగురురాయా తెలతెల్లవారెనులేరా॥ కల్లగాము నాదబిందుకళ లమరె ఘనమూగవెగ్యాలలేరా॥ తె॥ ౧॥ ముగ్గురు ముగ్గురు ముగ్గురు సోలసిరి ముగ్గురిముఖమోడెలేరా॥ ముగ్గూరుతలవంచి ముగ్గూరుతనుగాక ముగ్గురుశానయ్యెలేరా॥ తె॥ ౨॥ నాలూగువర్ణాల నాలాయములుమాని మూలకోనకునేగెలేరా॥ సాలా నైదుపులులజంపి నొక్కటిమేక లీలతో నిలిచిందిలేరా॥ తె॥ ౩॥ జాలూను వట్పాద జాతిపట్టుక అంగిమేలాగునదికోతిలేరా॥ లోకోన అండాండజాలాములనుగొని తోంత నాడింపనులేరా॥ తె॥ ౪॥ అష్టలోకములూను అలగినారిటనేసె శిష్టాతోగనగొనలేరా॥ అష్టమూర్తివగుచు నిష్టతో విహారించు సృష్టిదూరతదేవా॥ లేరా॥ తె॥ ౫॥ అవనివేంకటసుగు

నాకృతివెలసిన శివోహమనుబ్రహ్మలేరా॥ శివకారమగుపుడమి పరిచి చెన్నార్యు నవలీలరచియించెలేరా॥ తె॥ ౬॥

—♦ 3వ మేలుకొలుపు ♦—

తెల్లవారా పొద్దుగూక జేసినాడే దేవుడూ॥ యెల్లవారలభవము కొరకై యేర్పరచినాడే దేవుడూ॥ యిల్లువాకిలి యాలుబిడ్డల యింపొంద జేసెనె దేవుడూ॥ కుళ్ళిపోనీమదిసృజించియుమగులుకొల్పెనె దేవుడూ॥ ..ముగోత్రిమ్ము బలముశీలము కుదురుపరచెనె దేవుడూ॥ కలయుజాగ్రత సుషుప్తులేర్పడ తెలివినొందిన దేవుడూ॥ సూర్యచంద్రుల సురుచిరాంశులసూటిజూపిన దేవుడూ॥ కార్యకారణకర్తయగుచును యార్యుడయ్యెనె దేవుడూ॥ వ్యోమపంచక భ్రమనువిశిచిన వొప్పచుండిన దేముడూ। నామరూపములన్నిటాను నటనచేసిన దేవుడూ॥ యిన్నిటీని సున్నబెట్టి యున్నవాడే దేముడూ। యెన్నరాకను చెన్నగురుడై యెరుక మీరిన దేవుడూ॥ తరిసుబ్రహ్మణ్యువాక్కున తాండవించిన దేవుడూ॥ తక్కువెక్కువలేక దిక్కుల పిక్కటిల్లెను దేవుడూ॥ తెల్ల॥ ౭॥

సంపూర్ణము.

మంత్రి తంత్రములు:— మంత్రి రత్నాకరములు, మశ శమంత్రములు, సమ్మోహన శాస్త్రము, సకలమంత్రోపాసనక్రమము వగైరా

వేదాంతములు:— సీతారామాంజనేయ సంవాదము, శుక వేదాంత తమోభాస్కరము, బ్రహ్మవిద్య, కైవల్యనవనీతము, భగవద్గీ ముముక్షుజనకల్పము, భంహాలుసేన్ దాసు తత్వములు, వేమనపద్యములు, శివగీ సుజ్ఞానరత్నావళి వగైరా.

ఉపనిషత్తులు:— కొలది రకములు.

సంస్కృతకావ్యములు, నాటకములు:— నీతిశాస్త్ర ములు, భర్తృహరి సుభాషితము, రఘువంశము ఇంకా ఇతరములు.

వ్యాకరణము, అలంకారము:— శబ్దమంజరి వగైరా.

నిఘంటువులు, అమరము:— ఆంధ్రనామ సంగ్రహము, ఆంధ్రపదపారిజాతము, గురుబాలప్రబోధిక వగైరా.

ఆంధ్రగ్రంథములు:— అపూర్వ సంఘసంస్కరణము, భా తము, భాగవతము, రామాయణము, గుప్తభావప్రదీపిక, చాటుపద్య మణిమ జరి, శృంగారకంఠాబరణము, శృంగార రసాలవాలము, శృంగార సావిత్రి వ

శతకములు:— కవిచౌడప్ప శతకము, కన్యకాంబతారావళి, కా గుణాదర్శనము అను శ్రీ తిరుపతి వెంకటేశ్వర శతకము, పెద్దచ్చు శతకములు టీకా తాత్పర్య శతకములు వగైరా.

కథలు, వచనములు:— నిజమైన కాశీమజలీ కథలు, కా రామేశ్వర యాత్రాదర్శనము, తెనాలిరామలింగని వింత కథలు, నలుగురు ప ర్ల కథలు, మదనకామరాజు కథలు మొదలగు చాలారకములు గలవు.

నవలలు:— అనురాగవిపాకము, సుశీలామైనావతి, రాజమండ్రి బెజవాడ, చెన్నపట్నము వగైరాలు ఎన్నోవందల నవలలు గలవు.

జీవిత చరిత్రములు:— ఆసియాఖండ విజ్ఞాన రహస్యములు దేశనాయకుల చరిత్రలు వగైరా.

ఆనందమయములు:— పడకటింటి రహస్యాలు, సతీపతి కుతూ హల రహస్యములు వగైరా.

డ్రామాలు:-బలిజేపల్లి, పానుగంటి, రామనారాయణ, చక్రవర్తులు, కోలాచల, చిలకమర్తి, ద్రోణంరాజు, చెన్నపట్నం, కాకినాడ, బెజవాడ, రాజమండ్రి వగైరా ప్రాంతముల ఎన్నో వందల డ్రామాలు కలవు.

కీర్తనలు:- అద్యాత్మరామాయణము, కబీరుదాసు, భగవన్నామ, రామదాసు, హరిభజన, హరినామ వగైరా కీర్తనలు.

హరికథలు:- అనసూయ, చంద్రహాస, సావిత్రి, పెద్దదాసు, రుక్మాంగద వగైరాలు.

నాటకములు:- ధర్మాంగద, మైరావణ, నంతవేలూరు, ప్రహ్లాధలు, వీరభద్ర. రామ నాటకములు వగైరాలు.

పదములు:- కుశలాయుక్తం, గంగావివాహము, వైకుంఠమహత్యం, శారదరామాయణము మొదలగునవి.

జంగంకథలు:- కాంభోజ, కామమ్మ, బొబ్బిలి, బాలనాగమ్మ, కుమ్మరి గుండయ్య వగైరా.

యక్షగానములు:- కపటవేశ్యా నాటకము, రుక్మాంగద, గరుడాచలము వగైరా.

పాటలు:- ఊర్మిళా దేవి. తులసిగోవిందము. పడవపాట, మేలుకొలుపులు. విచిత్ర విడికథ నవాలు. లడ్డూ. పకోడి సంవాదం చెన్నపట్నం. బెజవాడ, రాజమండ్రి. మొదలగునవి.

ద్విపదలు:- బాలభాగవతము. నలచరిత్ర. వగైరాలు.

సంగీతములు:- గాయనగాయనీయ పారిజాతము. సంగీతసర్వార్థసారసంగ్రహము. గానవిధ్యావినోదిని. గట్టుపల్లివారివి మొదలగునవి.

వైద్య గ్రంథములు:- బాహటము. చింతామణి. ప్రసిద్ధఆంగ్లేయఔషదయోగములు. వైద్యనిఘంటువులు. శుశ్రుతశారీరస్థానం చెన్నపట్నం, రాజమండ్రి. బెజవాడ తదితర ప్రాంతముల వైద్య గ్రంథములు చాలకలవు.

జ్యోతీష గ్రంథములు:- కాలచక్రం. బృహజ్జాతకం. చెన్నపట్నం, బెజవాడ. రాజమండ్రి. కాకినాడ తదితర ప్రాంతముల వగైరా ఎన్నోకలవు.

అట్లసులు, పాకశాస్త్రములు, ఫారమ్సులు. వర్తక మర్మములు మొదలగునవి.

చిరునామా:— ఉప్పల లక్ష్మీకాంతమ్మ. [illegible] ఫెల్లో అండు పబ్లిషర్.
జయ[illegible]కర్ అండు కంపెని; 13/79. బొడ్డురామయ్యగారి సందు;
బురుజుపే[illegible] విశాఖపట్నము.

బృహజ్జాతకము 2-0-0 గ్లేజు	3-0-0
కాలచక్రము 1-0-0 గ్లేజు	1-8-0
జ్ఞానప్రదీపిక అను మళయాళ ప్రశ్నలు వెల.	5-0-0
తిలకఫల విజ్ఞానమును పుట్టుమచ్చల ఫలము	0-3-0
కేరళపంచపక్షిప్రశ్న శాస్త్రము	0-8-0
రసయోగ రత్నాకరము	2-0-0
సుశ్రుత శారీరస్తానము	2-8-0
సర్పశాస్త్రము	0-8-0
మర్బుత్ పాక రత్నావళి	0-6-0
సహదేవ పశుచికిత్స	0-6-0
వైద్య శతశ్లోకి	0-4-0, 0-6-0
అనుపాన మంజరి	0-8-0
నాడీనిదానము తాత్పర్యం	0-4-0
నాడీజ్ఞానము	0-4-0
బ్రహ్మవిద్య	0-2-0
శుష్క వేదాంత తమోభాస్కరము	3-0-0
సీతారామాంజనేయ సంవాదము సంగ/ శేషాచలశాస్త్రిగారి ఆంధ్రటీకా తాత్పర్య విశేషార్థ సమన్వితము వెల 3-8-0 గ్లేజు	6-0-0
కైవల్యనవనీతము	5-8-0
ధ్యానామృతం	0-6-0
సమ్మోహనశాస్త్రము అందు అదృష్ట తాజము	1-8-0
అభ్యాసన చక్రము	0-4-0

వేదాంత భక్తి కీర్తనలు	0-1-0
యాజుషప్రయోగ చింతామణి	2-0-0
ప్రేతచూడామణి	3-0-0
సకల మంత్రోపాసనక్రమము	0-6-0
దేవీస్తోత్రకదంబము	0-8-0
శివస్తోత్రామృతం	0-4-0
కవిచౌడప్ప శతకం	0-2-0
కల్కిపురాణము	0-12-0, 1-4-0
తెనాలిరామలింగని కథలు	6-4-0
రంగదాసు భజన కీర్తనలు	0-4-0
సుశీల మైనావతి	0-8-0
మరకతవల్లి	0-10-0
శమంతసేన	0-4-0
ద్రోహికితివిరా దొంగ	0-6-0
నేనే దొంగను	0-8-0
విషాద వాసంతిక	0-6-0
వలపుల మడుగు	0-4-0
శకుంతల జనన నాటకం	0-8-0
వైకుంఠ మహాత్మ్యం	0-8-0
ఉషాకళ్యాణం బాణాసురయుద్ధం	0-12-0
కపటవేశ్యా నాటకం	0-10-0
మైరావణ నాటకం	0-8-0
ధర్మాంగద నాటకం (పాలుట్ల)	0-6-0
ఉషా నాటకం (తిరునగరు)	0-4-0
వీరభద్ర నాటకం త్వరకవి	0-10-0
పడకటింటి రహస్యాలు	1-0-0

ఇంకా అనేక రకములు గలవు.

☞ కాలమానపరిస్థితుల ననుసరించి ధరలు మారుచుండును.

చిరునామా:— ఉప్పల లక్ష్మీకాంతమ్మ, బుక్ సెల్లర్ అండు పబ్లిషర్.
జనుశేంకర్ అండు కం॥ నెం; 13/79, బొడ్డు రామయ్యగారి వీధి;
బుర్జుపేట, విశాఖపట్నము.

నవీన ప్రింటర్సు, విశాఖపట్నం. 9-[illegible]51